

Transport i logistyka

Specjalność
Inżynieria transportu i spedycja

Studia niestacjonarne I stopnia

Karty opisu modułów

Spis treści

Język obcy – 1 -Angielski B2	4
Język obcy – 1 -Francuski B2.....	6
Język obcy – 1 -Niemiecki B2	8
Język obcy – 1 -Rosyjski B2	10
Matematyka i badania operacyjne 1	12
Fizyka	14
Ekonomia.....	16
Etyka.....	18
Socjologia	20
Technologia informacyjna i informatyka 1	22
Język obcy – 2 -Angielski B2	24
Język obcy – 2 -Francuski B2.....	26
Język obcy – 2 -Niemiecki B2	28
Język obcy – 2 -Rosyjski B2	30
Matematyka i badania operacyjne 2.....	32
Technologia informacyjna i informatyka 2	34
Logistyka	36
Inżynieria ruchu	38
Nauko o materiałach.....	40
Mechanika techniczna 1	42
Język obcy – 3 -Angielski B2	44
Język obcy – 3 -Francuski B2.....	46
Język obcy – 3 -Niemiecki B2	48
Język obcy – 3 -Rosyjski B2	50
Mechanika techniczna 2	52
Środki Transportu.....	54
Infrastruktura transportu.....	57
Grafika Inżynierska i Konstrukcja Maszyn	59
Elektrotechnika i elektronika.....	61
Ekonomika transportu	63
Eksploatacja techniczna	65
Metrologia	67
Automatyka.....	69
Systemy transportowe	73
Język obcy – 4 -Angielski B2	76
Język obcy – 4 -Francuski B2.....	78
Język obcy – 4 -Niemiecki B2	80
Język obcy – 4 -Rosyjski B2	82
Organizacja i zarządzanie.....	84
Komunikacja społeczna.....	85
Termodynamika techniczna	87
Budowa i eksploatacja silników spalinowych	89
Spedycja	91
Gospodarka paliwowo-smarowa.....	94
Środki transportu ciągłego.....	96

Techniki czystego spalania w maszynach cieplnych	98
Budowa i eksploatacja pojazdów	100
Teoria Ruchu Pojazdów.....	102
Transport drogowy	104
Ergonomia i bezpieczeństwo pracy oraz ochrona własności intelektualnej.....	107
Polski	107
Podstawy konstrukcji środków transportu.....	109
Transport szynowy, lotniczy, wodny	111
Transport i technologie w produkcji roślinnej	113
Opakowania w procesie spedycyjnym	115
Komputerowe wspomaganie projektowania pojazdów.....	117
Elektrotechnika samochodowa	119
Transport Multi i Intermodalny.....	121
Ochrona środowiska w transporcie	123
Zarządzanie logistyczne	125
Transport leśny.....	128
Praktyka zawodowa	130
Seminarium dyplomowe 1.....	132
Logistyka w Produkcji Żywności	134
Prawo transportowe.....	136
Logistyka transportu produktów chłodniczych.....	138
Systemy zarządzania	140
Budownictwo drogowe.....	142
Centra logistyczne, dystrybucja, outsourcing.....	144
Drogowy przewóz osób i rzeczy	147
Seminarium dyplomowe 2.....	149
Historia Przemysłu Spożywczego.....	151
Wiedza o nauce	153
Historia techniki.....	155

Symbol modułu	M T1 ST 01
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 1 -Angielski B2 Foreign Language – 1 - English B2
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Gołacka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Treści programowe modułu	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	B. Tarver Chase; K. L. Johannsen; P. MacIntyre; K. Najafi; C. Fettig, Pathways,

	<p>Second Edition, National Geographic 2018 M. Grussendorf, English for Logistics, Cornelsen, 2017 A. Matulewska, M. Matulewski, My Logistics. Język angielski dla logistyków, Wydawnictwo: Instytut Logistyki i Magazynowania, 2012 https://www.sciencedaily.com/ Wielki słownik angielsko-polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002 Dictionary of Contemporary English, Pearson Education Limited, 2005</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsesemtralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++ U2 – TL_U01+++ U3 - TL_U01+++ U4 - TL_U01+++ K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M_T1_ST_01
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 1 -Francuski B2 Foreign Language – 1 - French B2
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie

	studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Lektury obowiązkowe</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A.Berthet „Alter Ego B2” Wyd. Hachette Livre 2008 2. G. Capelle “Espaces 2 i 3” Wyd. Hachette Livre 2008 3. Claire Leroy-Miquel: „Vocabulaire progressif du exercices”, Wyd. CLE International 2007 avec 250 4. C.-M. Beaujeu „350 exercices Niveau Supérieur” II”, Wyd. Hachette 2006 <p>Lektury zalecane</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Y.Delatour „350 exercices Niveau moyen” Wyd. Hachette 2006 2. „Chez nous” Wyd. Mary Glasgow Magazines Scholastic-czasopismo
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego</p> <p>U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych</p> <p>K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się:</p> <p>Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok,</p> <p>dzienniczek lektora przechowywany 5 lat</p> <p>Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++</p> <p>U2 – TL_U01+++</p> <p>U3 - TL_U01+++</p> <p>U4 - TL_U01+++</p> <p>K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 01
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 1 -Niemiecki B2 Foreign Language – 1 - German B2
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>1.H. Hilpert, S. Kalender, M. Kerner Schritte international neu 5 i 6 - Hueber 2018</p> <p>2.S. Mróz-Dwornikowska, K. Szachowska – Meine Welttour - Nowa Era Sp. z o.o.2017</p> <p>3.W. Krenn, H. Puchta – Motive B1 - Hueber 2016</p> <p>4.B. Kujawa, M. Stinia, B. Szymoniak - Mit Beruf auf Deutsch Nowa Era – Sp. z o.o. 2014</p> <p>https://www.dw.com/de/deutsch-lernen</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego</p> <p>U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych</p> <p>K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat</p> <p>Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++</p> <p>U2 – TL_U01+++</p> <p>U3 - TL_U01+++</p> <p>U4 - TL_U01+++</p> <p>K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 01
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 1 -Rosyjski B2 Foreign Language – 1 - Russian B2
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Jerzy Szuma
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Lektury obowiązkowe: A.Kaźmierak i inni ,Русский язык подготовительные материалы к экзамену TELC, Wyd UMCS 2006 L. Fast, M. Zwolińska, Русский язык в деловой среде ч I,II, III wyd. Poltext 2010 S. Czernyszow, A. Czernyszowa -Pojechali- język rosyjski dla dorosłych cz.2.1, 2.2 wyd.Sankt-Peterburg “ Złatoust “ 2009</p> <p>Lektury zalecane: M.Cieplicka "Ruskij Jazyk.Kompendium tematyczno-leksykalne", WARGOS 2007 A.Buczek "Rosyjski w biznesie", EDGARD 2009</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++ U2 – TL_U01+++ U3 - TL_U01+++ U4 - TL_U01+++ K1 – TL_K01+</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Matematyka i badania operacyjne 1 Mathematics and Operations Research 1
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	7 (3,2/3,8)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. prof. UP Wawrzosek Jacek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Zastosowań Matematyki I Informatyki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów podstawowych umiejętności z zakresu modelowania matematycznego i badań operacyjnych w tym przygotowanie do rozwiązywania problemów modelowania matematycznego występujących podczas: planowania, projektowania oraz optymalizacji funkcjonowania systemów transportowych. Ponadto celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów umiejętności wykorzystania oprogramowania do podejmowania optymalnych decyzji oraz umiejętności interpretacji, wyznaczania i sterowania parametrami modeli losowych zjawisk masowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student dostosowuje procedury matematyczne prawidłowo identyfikując niezbędne pojęcia i metody.
	W2. Student potrafi formułować modele matematyczne odpowiadające typowym postawionym problemom obliczeniowym. Zna przykładowe oprogramowanie wspomagające procedury matematyczne
	Umiejętności:
	U1. Student sprawnie rozwiązuje typowe zadania posługując się metodami matematyki wyższej.
	U2. Potrafi utworzyć proste procedury obliczeniowe wspomagające proces decyzyjny.
	Kompetencje społeczne:
K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę oraz umiejętności.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Treści programowe modułu	Analiza matematyczna: funkcje elementarne, ciągi i ich granice, szeregi liczbowe i potęgowe, granice i ciągłość funkcji, rachunek różniczkowy i całkowy funkcji jednej i wielu zmiennej, zastosowania pochodnych do badania funkcji, całka oznaczona,

	zastosowanie rachunku różniczkowego funkcji wielu zmiennych, liczby zespolone; Algebra liniowa : wyznaczniki i macierze, macierz odwrotna. układy równań liniowych.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Abtowa J., Piasecki K., Różański T., Świtalski Z. 2000: Matematyka wspomagająca zarządzanie. Wyd. AE w Poznaniu. 2. Gewart M. Skoczylas Z. 2002: Analiza matematyczna 1 Definicje, twierdzenia, wzory. Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław. 3. Gewart M. Skoczylas Z. 2002: Analiza matematyczna 1 Przykłady i zadania. Oficyna Wydawnicza GiS, Wrocław. 4. Krysicki W., Włodarski L. 2008: Analiza matematyczna w zadaniach, cz. I i II, PWN, Warszawa. 5. Rudnicki. R. 2002: Wykłady z analizy matematycznej, PWN, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. wykład 2. ćwiczeń audytoryjne 3. ćwiczenia laboratoryjne <p>Metody dydaktyczne: wykład, hybrydowe nauczanie poprzez wykorzystanie zasobów Centrum Edukacji Wirtualnej Katedry Zastosowań Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.</p>
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 – sprawdziany testowe W2 - sprawdziany testowe U1 - sprawdziany testowe U2 - sprawdziany testowe kontrolujące opanowanie umiejętności obliczeniowych z wykorzystaniem komputera. K1 - ocena przygotowanych zadań</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik Systemu Moodle , dziennik prowadzącego</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Proponowane oceny końcowe:</p> <p>ocena 5 za < 90; 100> % punktów ocena 4,5 za < 80; 90) % punktów ocena 4 za < 70; 80) % punktów ocena 3,5 za < 60; 70) % punktów ocena 3 za < 50; 60) % punktów ocena 2 za < 0; 50) % punktów</p> <p>Zwolnienie z egzaminu końcowego w przypadku uzyskania obu ocen co najmniej 4 na koniec każdego semestru.</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 i W2 – T1_W01++, T1_W06+ U1 i U2 – T1_U03+, K1 – T1_K01+.</p>

Symbol modułu	M T1 ST 04
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Fizyka Physics
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	7 (4/3)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Arkadiusz Matwijczuk, prof. uczelni
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Biofizyki, Zakład Biofizyki Molekularnej
Cel modułu	Podstawowe cele nauczania przedmiotu fizyki dotyczą opanowania wiadomości i ugruntowania wiedzy z wybranych działów fizyki, ukierunkowanych ich na zagadnienia współczesnego transportu i jego problemów, szczególnie przydatnych dla zagadnień związanych z transportem i logistyką.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W1. Student posiada elementarną wiedzę w zakresie fizyki, obejmującą mechanikę, termodynamikę, fale, elektryczność i magnetyzm, optykę geometryczną i falową, fizykę ciała stałego oraz wybrane podstawy fizyki współczesnej.
	W2. Student posiada również wiedzę niezbędną do zrozumienia i opisu podstawowych zjawisk fizycznych występujących w obiektach i systemach związanych z transportem i logistyką oraz ich otoczeniu, a także mechanizmu wpływu fizycznych czynników środowiskowych na organizmy żywe oraz związane z transportem.
	W3. W każdym z omawianych działów fizyki student posiada też wiedzę na temat przede wszystkim możliwości zastosowań jej w transporcie i logistyce.
	Umiejętności:
	U1. potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu matematyki i fizyki oraz chemii do opisu zjawisk fizycznych.
	U2. zadania potrafi przygotować i przedstawić krótką prezentację poświęconą wynikom realizacji zadania inżynierskiego; potrafi przygotować i przedstawić sprawozdanie z realizacji zadania; potrafi dobrać metody obliczeń błędów do poszczególnych przypadków i zastosować je.
U3. potrafi uzyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, ocenić ich przydatność, a także wyciągnąć wnioski oraz sformułować i uzasadnić opinie.	
Kompetencje społeczne:	K1. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokończenia się, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i doskonalić kompetencje zawodowe i osobiste szczególnie związane z zawodem.
	K2. Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną oraz gotowość podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane zadanie, także w aspekcie bezpieczeństwa pracy własnej i innych.
	W1, W2, W3 – egzamin pisemny, U1, U2, U3 – wykonanie ćwiczeń i wykonanie sprawozdań oraz prac dodatkowych na dowolny temat związany z transportem i logistyką, K1, K2 – wykonanie ćwiczenia i ocena wykonania sprawozdania.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Formy dokumentowania osiągniętych wyników:

	<ul style="list-style-type: none"> - sprawozdania oraz kolokwia i prezentacje multimedialne, - dziennik prowadzącego, - egzamin pisemny w formie testowej lub pytań otwartych, - protokół egzaminacyjny.
Wymagania wstępne i dodatkowe	<p>Wymagania wstępne to kurs fizyki i matematyki na poziomie szkoły średniej (minimum podstawowy), który umożliwia posiadanie podstawowych wiadomości z fizyki i matematyki.</p> <p>Wymagania dodatkowe dotyczą znajomości fizyki, matematyki i techniki, którą można uzyskać w szkole średniej np. podczas udziału w kółkach zainteresowań, przygotowaniach do olimpiad przedmiotowych i innych zajęciach dodatkowych. Kurs fizyki na poziomie szkół ponadpodstawowych.</p>
Treści modułu kształcenia – zwięzły opis ok. 100 słów.	<p>Obejmuje wiedzę z fizyki technicznej dotyczącą wiadomości z wybranych działów fizyki ukierunkowanych na zagadnienia współczesnej techniki i technologii, przede wszystkim mogących być przydatnymi w dziedzinie transportu i logistyki. Moduł ukierunkowany jest ponadto na poznanie zasad, praw i wielkości fizycznych obejmujących podstawy mechaniki, statyki i dynamiki płynów, elektryczności i magnetyzmu wraz z równaniami Maxwella i falami elektromagnetycznymi, podstaw spektroskopii molekularnej, obwodów elektrycznych, optyki geometrycznej i falowej, budowy i zasady działania urządzeń typu polarymetr, refraktometr, laser itp. Obejmuje również znajomość definicji podstawowych jednostek układu SI i zapoznanie się z metodami i technikami prowadzenia doświadczeń fizycznych w laboratorium fizyki jak również teorii błęd.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Resnick R., Halliday D., 2007: Fizyka tom 1 - 4 PWN Warszawa. 2. Pietruszewski S., Kurzyp T., Kornarzyński K. Przewodnik do ćwiczeń z fizyki dla studentów Wydziału Inżynierii Produkcji. Wydawnictwo UP, Lublin 2010, skrypt do ćwiczeń laboratoryjnych. <p>Literatura zalecana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bulanda W., 2009: Podstawy fizyki środowiska przyrodniczego. Wydawnictwo UMCS, Lublin. 2. Massalski J., 2013: Fizyka dla inżynierów tom 1 i 2. WNT Warszawa. 3. Kuriata Andrzej, Kordel Zdzisław, 2019: LOGISTYKA I TRANSPORT. CeDeWu, Warszawa. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Skorko M., 1979: Fizyka. PWN, Warszawa. 2. Szydłowski H., 1966: Pracownia fizyczna. PWN, Warszawa 3. Feynmana wykłady z fizyki Tom 1 i 2, 2009.
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<p>Wykłady: Ćwiczenia audytoryjne. Zajęcia laboratoryjne. Konsultacje. Indywidualne sprawozdania (prace) studenckie z wykonanych ćwiczeń laboratoryjnych. Dodatkowe prace dla chętnych w formie prezentacji multimedialnej lub opisu. Dyskusje i omówienie istotnych zagadnień dotyczących przedmiotu. Sprawdzenie prezentacji studentów z zagadnień łączących zastosowanie fizyki w transporcie i logistyce.</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ekonomia <i>Economics</i>
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,5/2,5)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Monika Stoma, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Pojazdów – Zakład Logistyki i Zarządzania Przedsiębiorstwem
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie studentom elementarnej wiedzy w zakresie ekonomii, zarówno makroekonomii, jak i mikroekonomii, a w szczególności wiadomości na temat bezrobocia, inflacji, dochodu narodowego, jak również współczesnych problemów polityki fiskalnej i monetarnej. Ponadto celem jest zapoznanie studentów z zagadnieniami związanymi z podstawową analizą rynku, ze szczególnym zwróceniem uwagi na prawo popytu i podaży oraz analizę konkurencji.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada podstawową wiedzę ogólną z zakresu ekonomii.
	Umiejętności:
	1. Potrafi interpretować podstawowe dane ekonomiczne. 2. Potrafi docierać do źródeł wiedzy związanych z ekonomią oraz korzystać z uzyskanych informacji.
Kompetencje społeczne:	1. Ma świadomość roli ekonomii w procesie podejmowania decyzji gospodarczych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka na poziomie szkoły średniej.
Treści programowe modułu	W ramach tego przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu ekonomii. Wykład obejmuje: historia i istota ekonomii, różnice między makro- a mikroekonomią, ekonomia pozytywna i normatywna, podstawowe pojęcia i mierniki ekonomiczne (w tym szczególnie mierniki aktywności ekonomicznej państwa), metody obliczania i interpretacja mierników aktywności ekonomicznej państwa, rola sektora publicznego (struktura, zasady i dysponenci budżetu), deficyt i dług publiczny, istota, historia i rodzaje podatków, inflacja, bezrobocie, polityka fiskalna i monetarna państwa, popyt i podaż pieniądza, paradoksy rynkowe, rynek jako mechanizm równoważenia popytu i podaży, krzywa możliwości produkcyjnych, konkurencja – istota, znaczenie, rodzaje.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: 1. Samuelson P.A., Nordhaus W.D., Ekonomia. PWN. Tom 1 i

	<p>Tom 2, Warszawa 2012.</p> <p>2. Milewski R., Kwiatkowski E. (red.), Podstawy ekonomii, PWN, Warszawa 2018.</p> <p>Literatura zalecana:</p> <p>1. Milewski R., (red.), Elementarne zagadnienia ekonomii, PWN, Warszawa 2020.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład prowadzony w oparciu o prezentacje multimedialne, wzbogacony dyskusją na forum całej grupy.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 - egzamin sprawdzający wiedzę z zakresu objętego efektami uczenia się.</p> <p>U1 - udział w dyskusjach na forum grupy, egzamin sprawdzający wiedzę z zakresu objętego efektami uczenia się.</p> <p>U2 - egzamin sprawdzający wiedzę z zakresu objętego efektami uczenia się.</p> <p>K1 - aktywność na zajęciach – obserwacja zaangażowania studenta, przygotowanie do egzaminu.</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, prace egzaminacyjne.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Egzamin końcowy – 80%</p> <p>Obecności na wykładach (100% lub 1 nieobecność) – 10%</p> <p>Aktywność na zajęciach – 10%</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 - T1_W12+++</p> <p>U1 - T1_U16++</p> <p>U2 - T1_U02+</p> <p>K1 - T1_K04 +</p>

Symbol modułu	M TA1 ST 06 E
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Etyka Ethics
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Moduł fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. Mirosław Murat
Jednostka oferująca przedmiot	Jednostka zewnętrzna
Cel modułu	<p>Celem modułu jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienie pojęcia etyka oraz jej odmian /kierunków /, - uwrażliwienie słuchaczy na potrzebę stosowania się do akceptowanych społecznie norm i zasad- rola ethosu w życiu społecznym, - analiza podstawowych zasad etyki heteronomicznej i autonomicznej- wykazanie zależności między nimi, - analiza odpowiedzialności za ochronę własności intelektualnej - wprowadzenie studentów w problematykę etyki zawodowej - wykazanie roli odpowiedzialności i uczciwości w budowanie relacji interpersonalnych oraz społecznych - wykazanie odpowiedzialności jednostkowej za tożsamość otwartą i aktywną tolerancję
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza
	W1. Student rozumie zależności pomiędzy światem ożywionym i wytworami człowieka oraz znaczenie tych ostatnich dla poprawy życia
	W2. Student rozumie i uznaje zasady uczciwości oraz ochrony własności intelektualnej
	Umiejętności
	U1. Słuchacz potrafi odpowiedzialnie zaplanować proces samodoskonalenia zawodowego
	Kompetencje społeczne
K1. Słuchacz ma szacunek do swojego zawodu, potrafi przestrzegać zasady etyki inżyniera	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1, W2 - dyskusja w czasie zajęć U1, - dyskusja w czasie zajęć K1 - dyskusja w czasie zajęć Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego.</p>
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	<p>Treścią modułu kształcenia jest zapoznanie słuchaczy z dorobkiem refleksji antropologicznej, aksjologicznej i etycznej ludzkości. Poruszane problemy dotyczą miejsca i roli norm oraz zasad etycznych w kształtowaniu socjoprzestrzeni. Ich obecności w dyskursie społecznym, a także wpływu na postępowanie moralne. Poruszane w trakcie zajęć problemy mają przybliżyć moralny wymiar działania człowieka w świecie. Uświadomienie mu odpowiedzialności za przekształcanie jego niszy egzystencjalnej.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. W. Tatarkiewicz, Historia filozofii t. I-III- różne wydania, 2. F Hayek, Konstytucja wolności, Warszawa 2007. 3. Mały Słownik Etyczny, red. S. Jedynek, Bydgoszcz 1999, 4. Kodeks etyki zawodowej inżyniera- http://dariuszczepiel.pl/kodeks-etyki-zawodowej-inzyniera/

	5. Kodeks etyki pracownika nauki- https://instytucja.pan.pl/images/2020/kodeks/Kodeks_Etyki_Pracownika_Naukowego_Wydanie_III_na_strone.pdf 6. Kodeks etyki zawodowej lekarza- https://nil.org.pl/dokumenty/kodeks-etyki-lekarskiej
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny, Dyskusja na zadany temat

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

TL1_W04 ++,

TL1_W10+++,

TL1_U13++,

TL1_K04+++

Symbol modułu	M TA1 ST 06 S
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Socjologia Sociology
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	Studia I stopnia (niestacjonarne)
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	I
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	2 (1,5/0,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr Iwona Zakrzewska
Jednostka oferująca przedmiot	Jednostka zewnętrzna
Cel modułu	Wyposażenie studentów w podstawową wiedzę z zakresu socjologii; ukazanie najważniejszych kierunków i koncepcji socjologicznych. Ukazanie wielowymiarowych relacji społecznych współczesnej rzeczywistości. Rozwijanie umiejętności etycznego kształtowania własnej tożsamości z poszanowaniem odmienności kulturowej. Kształtowanie postawy refleksyjnej wobec zmian w społeczeństwie globalnym. Uświadomienie roli ekologii środowiska i człowieka we współczesnym świecie. Umiejętność łączenia wiedzy inżynierskiej z jej wpływem na społeczeństwo w wymiarze lokalnym jak i globalnym.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie	W1: ogólne zasady tworzenia i rozwoju różnych form indywidualnej przedsiębiorczości, także wykorzystującej wiedzę z zakresu techniki rolniczej i leśnej, motoryzacji lub energetyki
	U1; przy formułowaniu i rozwiązywaniu zadań inżynierskich dostrzegać ich aspekty systemowe i pozatechniczne, także aspekty etyczne
	U2; najnowsze trendy rozwojowe z zakresu rolnictwa, przemysłu rolno-spożywczego, motoryzacji i energetyki; zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji
	K1; krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się; potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy
	K2; oceny skutków wykonywanej działalności zawodowej w zakresie szeroko rozumianego rolnictwa i środowiska, w tym jej wpływu na środowisko; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z odpowiedzialnością inżyniera za środowisko naturalne
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Student zobowiązany jest napisać jeden esej na wybrany przez siebie temat a realizowany w trakcie wykładów. W1, U1, U2, K2 - napisanie eseju na wybrany przez siebie temat a realizowany w trakcie wykładów U1, K1 – dyskusja w czasie zajęć Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Treści kształcenia zawarte w następujących obszarach tematycznych; Socjologiczne konteksty odczytywania wielowymiarowości sytuacji społecznych. Dynamika życia społecznego. Jednostka w społeczeństwie: osobowość, tożsamość, socjalizacja. Kultura współczesna. Gra społeczna. Integracja a transakcyjność społeczna w życiu codziennym. Wykluczenie społeczne. Nowoczesne systemy organizacji pracy. Kierunki rozwoju systemu zatrudnienia a problem końca pracy Demografia a kryzys ekologiczny. Współczesne media ich funkcja w budowaniu sieci społecznych. Ekologia społeczna.

Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Piotr Sztompka, Socjologia analiza społeczeństwa, Znak 2002. 2. Anthony Giddens, Socjologia, PWN 2008. 3. George Ritzer, Makdonaldyzacja społeczeństwa, Muza S. A. 2009. 4. Thorstein Veblen, Teoria klasy próżniaczej, Muza S.A. 2008. 5. Richard Sennett, Szacunek w świecie nierówności, Muza S.A. 2012. 6. Richard Sennett, Etyka dobrej roboty, Muza S.a. 2010. 7. Ulrich Beck, Społeczeństwo ryzyka, Scholar 2002. 8. J. Ryffkin, koniec pracy, Muza 2006.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, dyskusja dydaktyczna.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

TL1_U13 ++

TL1_U14 +

TL1_K02 +

Symbol modułu	M T1 ST 08
Kierunek lub kierunki studiów	transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Technologia informacyjna i informatyka 1 Information technology and informatics 1
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	6 (3,2/2,8)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr Elżbieta Kubera
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Zastosowań Matematyki i Informatyki
Cel modułu	Uzyskanie ogólnej wiedzy o cyfrowych formach zapisu informacji i technologiach informacyjnych. Nabycie umiejętności posługiwania się i wykorzystania w praktyce wybranych narzędzi edytora tekstu, arkusza kalkulacyjnego, oraz baz danych.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Zna cyfrowe sposoby zapisu informacji.
	2. Zna podstawowe i zaawansowane funkcjonalności edytorów tekstu, arkuszy kalkulacyjnych i systemu zarządzania bazą danych.
	3. Posiada wiedzę o zasadach tworzenia dobrych prezentacji multimedialnych.
	Umiejętności:
	1. Umie posługiwać się edytorem tekstu. Tworzy długie dokumenty i korespondencję seryjną. Potrafi korzystać z narzędzi recenzowania dokumentów.
	Kompetencje społeczne:
1. Ma świadomość roli i miejsca technologii informacyjnej we współczesnym świecie.	
2. Zna zasady edycji tekstu i tworzenia dobrych prezentacji multimedialnych. Jest przygotowany do stosowania poznanych narzędzi i programów komputerowych w praktyce.	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 - oceny ze sprawdzianów W3, U1, U2 - oceny ze sprawdzianów i zadań wykonywanych na zajęciach K1, K2 – ocena postawy na zajęciach i udziału studenta w dyskusjach na zajęciach Zaliczenie przedmiotu: zaliczenie ze stopniem Formy dokumentowania osiągniętych wyników: archiwizacja sprawdzianów, wyników egzaminu.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe wiadomości z obsługi komputera i systemu operacyjnego. Podstawy edytora tekstu oraz arkusza kalkulacyjnego.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	1. Informatyka a Technologia Informacyjna. Cyfrowe formy zapisu informacji. 2. Oprogramowanie, licencje. Oprogramowanie biurowe 3. Edytory tekstu: tworzenie długiego dokumentu i korespondencji seryjnej, narzędzie Recenzja 4. Arkusze kalkulacyjne: formuły, funkcje, wykresy, filtrowanie i sortowanie, formatowanie warunkowe, tabele przestawne i sumy częściowe 5. Bazy danych – tworzenie tabel i relacji między nimi, kwerendy i raporty 6. Prezentacje multimedialne i inne technologie multimedialne. Przetwarzanie grafiki cyfrowej 7. Systemy operacyjne, sprzęt i chmury obliczeniowe.
Zalecana lista lektur lub lektury	Kula A., 2004, ABC Word 2003 PL Wyd. Helion

obowiązkowe	Kopertowska M., 2005. 144 porady. Excel. Wyd. Mikom Kelly J. 2000. Poznaj Excel 2000 PL. Mikom, Warszawa. Mendrala D., Szeliga M., Access 2010 PL Ćwiczenia praktyczne, 2010, Helion.
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	Formy dydaktyczne zajęć :wykłady, ćwiczenia laboratoryjne przy komputerach Działania: opracowanie i udostępnienie kursu do modułu poprzez platformę edukacji wirtualnej Metody dydaktyczne: pokaz, instruktaż, realizacja zadań, dyskusja.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągnięcia efektów uczenia się):

T1_W06***

InzT_U01*, InzT_U02 **, T1_U02**, T1_U03**, T1_U04**, T1_U05***, T1_U08*, T1_U25**

T1_K01***, T1_K02*, T1_K07*

Symbol modułu	M T1 ST 09
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 2 -Angielski B2 Foreign Language – 2 - English B2
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	1
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Gołacka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	B. Tarver Chase; K. L. Johannsen; P. MacIntyre; K. Najafi; C. Fettig, Pathways, Second Edition, National Geographic 2018 M. Grussendorf, English for Logistics, Cornelsen, 2017 A. Matulewska, M. Matulewski, My Logistics. Język angielski dla logistyków,

	<p>Wydawnictwo: Instytut Logistyki i Magazynowania, 2012 https://www.sciencedaily.com/ Wielki słownik angielsko-polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002 Dictionary of Contemporary English, Pearson Education Limited, 2005</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsesemtralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++ U2 – TL_U01+++ U3 - TL_U01+++ U4 - TL_U01+++ K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 09
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 2 -Francuski B2 Foreign Language – 2 - French B2
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i	Lektury obowiązkowe

uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. A.Berthet „Alter Ego B2” Wyd. Hachette Livre 2008 2. G. Capelle “Espaces 2 i 3” Wyd. Hachette Livre 2008 3. Claire Leroy-Miquel: „Vocabulaire progressif du exercices”, Wyd. CLE International 2007 avec 250 4. C.-M. Beaujeu „350 exercices Niveau Supérieur II”, Wyd. Hachette 2006 <p>Lektury zalecane</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Y.Delatour „350 exercices Niveau moyen” Wyd. Hachette 2006 2. „Chez nous” Wyd. Mary Glasgow Magazines Scholastic-czasopismo
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego</p> <p>U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych</p> <p>K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat</p> <p>Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++</p> <p>U2 – TL_U01+++</p> <p>U3 - TL_U01+++</p> <p>U4 - TL_U01+++</p> <p>K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 09
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 2 -Niemiecki B2 Foreign Language – 2 - German B2
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>1.H. Hilpert, S. Kalender, M. Kerner Schritte international neu 5 i 6 - Hueber 2018</p> <p>2.S. Mróz-Dwornikowska, K. Szachowska – Meine Welttour - Nowa Era Sp. z o.o.2017</p> <p>3.W. Krenn, H. Puchta – Motive B1 - Hueber 2016</p> <p>4.B. Kujawa, M. Stinia, B. Szymoniak - Mit Beruf auf Deutsch Nowa Era – Sp. z o.o. 2014</p> <p>https://www.dw.com/de/deutsch-lernen</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego</p> <p>U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych</p> <p>K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat</p> <p>Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++</p> <p>U2 – TL_U01+++</p> <p>U3 - TL_U01+++</p> <p>U4 - TL_U01+++</p> <p>K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 09
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 2 -Rosyjski B2 Foreign Language – 2 - Russian B2
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,3/0,7)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Jerzy Szuma
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i	Lektury obowiązkowe:

uzupełniającej	<p>A.Każmierak i inni ,Русский язык подготовительные материалы к экзамену TELC, Wyd UMCS 2006</p> <p>L. Fast, M. Zwolińska, Русский язык в деловой среде ч I,II, III wyd. Poltext 2010</p> <p>S. Czernyszow, A. Czernyszowa -Pojechali- język rosyjski dla dorosłych cz.2.1, 2.2 wyd.Sankt-Peterburg “ Złatoust “ 2009</p> <p>Lektury zalecane:</p> <p>M.Cieplicka "Ruskij Jazyk.Kompendium tematyczno-leksykalne",WARGOS 2007</p> <p>A.Buczek "Rosyjski w biznesie", EDGARD 2009</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego</p> <p>U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych</p> <p>K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się:</p> <p>Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok,</p> <p>dzienniczek lektora przechowywany 5 lat</p> <p>Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++</p> <p>U2 – TL_U01+++</p> <p>U3 - TL_U01+++</p> <p>U4 - TL_U01+++</p> <p>K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 11
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Matematyka i badania operacyjne 2 Mathematics and Operations Research 2
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	6 (3,2/2,8)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. prof. UP Wawrzosek Jacek
Jednostka oferująca moduł	Katedra Zastosowań Matematyki I Informatyki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów podstawowych umiejętności z zakresu modelowania matematycznego i badań operacyjnych w tym przygotowanie do rozwiązywania problemów modelowania matematycznego występujących podczas: planowania, projektowania oraz optymalizacji funkcjonowania systemów transportowych. Ponadto celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów umiejętności wykorzystania oprogramowania do podejmowania optymalnych decyzji oraz umiejętności interpretacji, wyznaczania i sterowania parametrami modeli losowych zjawisk masowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student dostosowuje procedury matematyczne prawidłowo identyfikując niezbędne pojęcia i metody.
	W2. Student potrafi formułować modele matematyczne odpowiadające typowym postawionym problemom transportowym. Zna przykładowe oprogramowanie wspomagające procedury obliczeniowe.
	Umiejętności:
	U1. Student sprawnie rozwiązuje typowe zadania posługując się metodami matematyki wyższej.
	U2. Student projektuje optymalne parametry funkcjonowania wybranych problemów transportowych posługując się w tym celu metodami badań operacyjnych i dostępnym oprogramowaniem
	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę oraz umiejętności.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Moduł ten wymaga by uprzednio na niektórych zajęciach z modułu „Technologia informacyjna i informatyka” student uzyskał umiejętność stosowania narzędzi obliczeniowych optymalizacji (Matlab, Solver Excela) poznając przy tym zakres ograniczeń warunkujących skuteczność stosowania tych narzędzi.
Treści programowe modułu	Analiza matematyczna: całki wielowymiarowe, całki krzywoliniowe i powierzchniowe, równania różniczkowe zwyczajne; Badania operacyjne:

	programowanie liniowe, zagadnienie transportowe, problemy transportowe i przydziału, wieloetapowe zagadnienie transportowe, programowanie dyskretne, grafy i sieci, elementy programowania dynamicznego, sieciowe problemy optymalizacji, zagadnienia masowej obsługi, modele symulacyjne.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ignasiak E. (red.) 2001: Badania operacyjne. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa. 2. Krysicki W., Włodarski L. 2008: Analiza matematyczna w zadaniach, cz. II, PWN, Warszawa. 3. Kukuła K. (red.) 2006: Badania operacyjne w przykładach i zadaniach, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa. 4. Platt Cz. 1990: Zastosowania Programowania liniowego w rolnictwie i przemyśle spożywczym. PWN, Warszawa. 5. Sikora W. (red.) 2008: Badania operacyjne. PWE, Warszawa. 6. Stadnicki J. 2006: Teoria i praktyka rozwiązywania zadań optymalizacji z przykładami zastosowań technicznych. Wyd. WNT, Warszawa. 7. Trzaskalik T. 2008: Wprowadzenie do badań operacyjnych z komputerem. PWE, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 4. wykład -30 godz. 5. ćwiczeń audytoryjne -20 godz. 6. ćwiczenia laboratoryjne - 10 godz. <p>Metody dydaktyczne: wykład, dyskusja nad rozwiązywanymi zadaniami celem właściwego dobrania modelu, wykonanie projektu, hybrydowe nauczanie poprzez wykorzystanie zasobów Centrum Edukacji Wirtualnej Katedry Zastosowań Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.</p>
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 – sprawdziany testowe W2 - sprawdziany testowe U1 - sprawdziany testowe U2 - sprawdziany testowe kontrolujące opanowanie umiejętności obliczeniowych z wykorzystaniem komputera. K1 - ocena przygotowanych zadań Egzamin Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik Systemu Moodle , dziennik prowadzącego</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Proponowane oceny końcowe:</p> <p>ocena 5 za < 90; 100> % punktów ocena 4,5 za < 80; 90) % punktów ocena 4 za < 70; 80) % punktów ocena 3,5 za < 60; 70) % punktów ocena 3 za < 50; 60) % punktów ocena 2 za < 0; 50) % punktów</p> <p>Zwolnienie z egzaminu końcowego w przypadku uzyskania obu ocen co najmniej 4 na koniec każdego semestru.</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 i W2 – T1_W01+++ , T1_W06+ U1 i U2 – T1_U03++ , T1_U10+ K1 – T1_K01+.</p>

Symbol modułu	M T1 ST 12
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Technologia informacyjna i informatyka 2 Information technology and informatics 2
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2,4/1,2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr Elżbieta Kubera
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Zastosowań Matematyki i Informatyki
Cel modułu	Uzyskanie ogólnej wiedzy o informatyce i jej działach ze szczególnym uwzględnieniem budowania systemów informatycznych (zwłaszcza programowania). Zdobycie podstaw teoretycznych i nabycie umiejętności przeprowadzania obliczeń i analizy danych w języku Python. Zdobycie umiejętności tworzenia prostych algorytmów i pisania programów w języku Python z wykorzystaniem podstawowych instrukcji sterujących.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Zna podstawy algorytmizacji i programowania
	2. Zna podstawowe instrukcje sterujące i ich składnię w języku Python
	Umiejętności:
	1. Programuje proste zadania algorytmiczne. Potrafi implementować bardziej skomplikowane algorytmy wykorzystując znane rozwiązania prostszych problemów.
	2. Stosuje w rozwiązywaniu problemu poznane instrukcje sterujące i funkcje.
3. Potrafi odszukać w dokumentacji składnię funkcji przydatnej do rozwiązania zadania i użyć tej funkcji w kodzie.	
Kompetencje społeczne:	
1. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności. Jest gotów do ciągłego dokształcania się i samodzielnego zdobywania wiedzy, doskonalenia kompetencji zawodowych i osobistych	
2. Jest świadomy, że złożony problem często może być rozwiązany etapami poprzez rozłożenie na kilka prostszych zadań.	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 . Kolokwia sprawdzające wiedzę z zakresu objętego efektami uczenia się. Uczestnictwo w ćwiczeniach, odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność. U1, U2, U3. Uczestnictwo i aktywność na ćwiczeniach. Przygotowanie ćwiczeń domowych, udział w dyskusjach na forum grupy. K1. Wykonywanie ćwiczeń domowych oraz przygotowanie się do egzaminu. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, zadania grupowe i indywidualne
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość: systemu operacyjnego Windows, podstawowych faktów i teorii matematycznych, dzisiejszych technologii informacyjnych.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Podstawy algorytmizacji. Kompilatory i języki programowania. Programowanie proceduralne i obiektowe. Podstawowe operatory, polecenia, funkcje, zmienne i tablice w języku Python. Instrukcje sterujące i pętle. Struktury danych. Funkcje użytkownika. Grafika w Pythonie. Tworzenie wykresów.
Zalecana lista lektur lub lektury	Eric Matthes, 2016. Python Crash Course, No Starch Press.

obowiązkowe	Paul Barry. 2016. Head-First Python, 2nd edition, O'Reilly. Anthony Scopatz, Kathryn D. Huff. 2015. Effective Computation in Physics: Field Guide to Research with Python, O'Reilly.
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	Formy dydaktyczne: wykład, ćwiczenia laboratoryjne przy komputerach. Działania: opracowanie i udostępnienie kursu dla modułu na platformie e-learningowej. Metody dydaktyczne: pokaz, instruktaż, realizacja zadań, dyskusja.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

InzT_W01 *, T1_W01*, T1_W06***

InzT_U01**, InzT_U02 ***, InzT_U06*, T1_U02**, T1_U03***, T1_U04***, T1_U05*, T1_U08***, T1_U25*

T1_K01 ***, T1_K02***

Symbol modułu	M TA1 ST 13
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Logistyka Logistics
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (2/3)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. inż. Sławomir Juściński
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu - Zakład Logistyki i Zarządzania Przedsiębiorstwem
Cel modułu	Przekazanie podstawowych wiadomości z zakresu systemów logistycznych. Przedstawienie zadań stawianych logistyce oraz przykłady zintegrowanych systemów logistycznych. Omówienie struktury organizacyjnej, współzależności i relacji między poszczególnymi podsystemami logistycznymi w przedsiębiorstwie: planowaniem potrzeb materiałowych, zaopatrzeniem, transportem i magazynowaniem oraz logistycznym systemem sterowania produkcją i outsourcingiem w ramach systemów logistycznych, a także zarządzania logistycznymi systemami dystrybucji produktów. Przedstawienie zagadnień logistyki miejskiej oraz systemów w eurologistyce i logistyce globalnej.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Zna podstawy teoretyczne funkcjonowania systemów logistycznych w podmiotach gospodarczych.
	2. Rozumie i potrafi objaśnić zagadnienia związane z: planowania potrzeb materiałowych, logistycznymi systemami zaopatrzenia, magazynowania i transportu w logistyce oraz logistycznym systemem sterowania produkcją i outsourcingiem w systemach logistycznych, a także zarządzaniem logistycznymi systemami dystrybucji produktów.
	3. Posiada podstawową wiedzę na temat logistycznej obsługi klienta, kosztów i efektywności systemów logistycznych, systemów logistycznych w aglomeracjach miejskich oraz eurosystemów logistycznych.
	Umiejętności:
	1. Umie analizować i diagnozować problemy związane z funkcjonowaniem procesów logistycznych w podmiotach gospodarczych.
	2. Potrafi korzystać z uzyskanych informacji na temat potrzeb materiałowych, zaopatrzenia, magazynowania, transportu, planów produkcji, dystrybucji produktów w podmiotach gospodarczych oraz logistycznej obsługi klienta i logistyki miejskiej, a także dokonywać ich interpretacji i formułować opinie.
	3. Uczestniczyć w podstawowych zadaniach realizowanych w ramach systemów logistycznych w podmiotach gospodarczych.
	Kompetencje społeczne:

	<p>1. Ma aktywną postawę w zakresie wyrażania ocen i przekazywania swojej wiedzy przy użyciu różnych środków przekazu, jest chętny do współpracy.</p> <p>2. Jest świadomy potrzeby podejmowania samokształcenia i aktualizowania wiedzy w dziedzinie logistyki.</p>
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji efektów uczenia się w poszczególnych kategoriach:</p> <p><u>Wiedza:</u> Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego kształceniem 1-3;</p> <p><u>Umiejętności:</u> Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego umiejętnościami 1-3;</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Ad. 1-2 odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność</p>
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe wiadomości z zakresu przedmiotu Organizacja i zarządzanie.
Treści modułu kształcenia – zwięzły opis ok. 100 słów.	<p>Przedmiot opisuje strukturę i podstawowe pojęcia współczesnej logistyki, jej genezę i historyczne podstawy oraz fazy rozwojowe. W ramach przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu: podstaw modelowania systemów logistycznych, infrastruktury procesów logistycznych, a szczególnie planowania potrzeb materiałowych, struktury i zasad funkcjonowania logistyki zaopatrzenia, systemów magazynowania, opakowań, automatycznej identyfikacji materiałów w systemach logistycznych, optymalizacji systemów transportowych w logistyce, analizy wykorzystania transportu własnego oraz logistycznego systemu sterowania produkcją. Prezentowane są tematy o outsourcingu w systemach logistycznych, zarządzaniu logistycznymi systemami dystrybucji produktów, sterowaniu procesem świadczenia usług, standardach logistycznej obsługi klienta, kosztach i efektywności systemów logistycznych. Realizowane są tematy dotyczące systemów logistycznych w aglomeracjach miejskich, w tym miejskich systemów transportowych i komunikacyjnych, systemów logistycznych w sferze utylizacji odpadów oraz funkcji i formy eurosystemów logistycznych, a także zarządzania logistyką globalną.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <p>1. Gołemska E., Kompendium wiedzy o logistyce, Polskie Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 2021.</p> <p>Skowronek Cz., Sarjusz –Wolski Z., Logistyka w przedsiębiorstwie, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2012.</p> <p>Blaik P., Bruska A., Kauf S., Matwiejczuk R., Logistyka w systemie zarządzania przedsiębiorstwem. Relacje i kierunki zmian, Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2013.</p> <p>Tundys B., Logistyka miejska – teoria i praktyka, Wyd. Difin, Warszawa 2013.</p> <p>Literatura zalecana:</p> <p>1. Pisz I., Sęk T., Zielecki W., Logistyka w przedsiębiorstwie (e-book), format Pdf, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2013.</p> <p>Blaik P. Efektywność logistyki. Aspekt finansowy i zarządczy. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2015</p> <p>Coyle J.J., Bardi E.J., Langley C.J., Zarządzanie logistyczne, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2010.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>Wykład: przekaz informacji z wykorzystaniem slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji wyjaśniająco - poglądowa.</p> <p>Ćwiczenia: wykorzystanie materiałów poglądowych i slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji analityczno – problemowa, dyskusja.</p>

Efekty kierunkowe:

Wiedza: TA1_W06 +++, TA1_W13 +++, TA1_W15 +++, TA1_W16 +++, TA1_W20 +

Umiejętności: TA1_U03 ++, TA1_U05 +++, TA1_U10 ++, TA1_U17 +++, TA1_U19 +++,

Kompetencja społeczne: TA1_K01 +++, TA1_K04 +++,

Symbol modułu	M T1 ST 14
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Inżynieria ruchu Traffic engineering
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr hab. inż. Tomasz Słowik
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Prezentowanie ogólnych wytycznych w zakresie eksploatacji infrastruktury drogowej i organizacji ruchu ze znaczącym uwzględnieniem bezpieczeństwa ruchu drogowego
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W1. Posiadanie podstawowej wiedzy w zakresie celów, rodzajów i zastosowań pomiarów i badań ruchu drogowego.
	W2. Znajomość uogólnionej charakterystyki układu UPO (użytkownik – pojazd – otoczenie)
	Umiejętności:
	U1. Nabycie umiejętności przewidywania zagrożeń występujących w ruchu drogowym
	U2. Poprawne formułowanie pytań i zagadnień przygotowujących do tworzenia schematów niezbędnych do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko inwestycji drogowych
	Kompetencje społeczne:
	K1. Przygotowanie do inicjowania i aktywnego uczestniczenia w pracy zespołów interdyscyplinarnych w środowisku pracy i poza nim.
	K2. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie z uwagi na szybkie zmiany w cywilizowaniu się współczesnego społeczeństwa
	K3. Świadomość celowości i konieczności minimalizacji szkodliwych skutków funkcjonowania tego obszaru działalności człowieka
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3 - prace pisemne – kolokwia; Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, dziennik prowadzącego
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, chemia, fizyka, geografia
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Treści modułu kształcenia zawierają następujące zagadnienia: Aspekt historyczny infrastruktury transportu. Interdyscyplinarny charakter infrastruktury drogowej. Użytkownicy dróg. Psychofizjologiczne cechy człowieka. Wpływ zmęczenia na sprawność kierowcy. Czynniki modyfikujące zachowanie na drodze. Nadzór nad ruchem, represje i prewencja a zachowania kierowców. Ogólne wytyczne w zakresie eksploatacji infrastruktury drogowej i organizacji ruchu. Wybrane cechy pojazdów drogowych. Park pojazdowy w Polsce, UE i na świecie. Trakcja ruchu pojazdów w tym zjawiska z przekładnią koło-podłoże. Ogólne wytyczne w manewrowaniu pojazdami drogowymi. Model zależności między elementami sytuacji drogowej. Bezpieczeństwo ruchu drogowego – stan obecny i analizy. Cele, rodzaje i zastosowania pomiarów i badań ruchu drogowego. Analizy ruchu. Podstawowe elementy geometryczne dróg i ich parametrów. Pojęcie i definicje prędkości. Metody wyznaczania prędkości pojazdów. Widoczność drogi. Długość prostych.

	Krzywe przejściowe. Jednorodność układu elementów geometrycznych. Metody działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego – efektywność działań obecnych i przyszłościowych.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Datka S. i in.. Inżynieria ruchu. WKŁ 1999. Burnewicz Jan. Sektor samochodowy Unii Europejskiej. WKiŁ 2006. Gronowicz J.. Ochrona środowiska w transporcie lądowym. Instytut Technologii Eksploatacji. Poznań-Radom 2004. Merkisz J., Piekarski W., Słowik T.. Motoryzacyjne zanieczyszczenia środowiska. WAR w Lublinie 2005. Pyłka-Gutowska E. Ekologia z ochroną środowiska. Wyd. Oświata. Warszawa 2000. Chłopek Z.. Ochrona środowiska naturalnego. WKiŁ 2002.
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	Wykłady informacyjne i problemowe, dyskusje dydaktyczne jako metody aktywizujące, wykonywanie prac pisemnych. Powyższe powinno być uzupełnione pracą własną studenta, szczególnie w odniesieniu do dyskusji i wykonania prac pisemnych.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

T1_W12 +, T1_W14 +, T1_W18 ++

T1_U11 ++,

T1_K01 +, T1_K02 +, T1_K05 +,

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Nauko o materiałach Materials Science
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (2,5/2,5)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Monika Krzywicka
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Opanowanie wiadomości o rodzajach materiałów inżynierskich, ich strukturze, właściwościach, zastosowaniach, wybranych metodach badań materiałowych, sposobach postępowania przy optymalnym doborze do konkretnego zadania.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Wybrane zagadnienia na temat materiałów.
	Umiejętności:
	1. Przeprowadzanie pomiarów podstawowych parametrów materiałów w celu oceny ich właściwości, a także dobieranie rodzaj materiału do wybranych zastosowań.
	Kompetencje społeczne:
1. Krytyczna ocena posiadanej wiedzy i umiejętności.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: rys historyczny rozwoju materiałów, podstawowe właściwości, strukturę oraz zastosowanie wybranych materiałów naturalnych (drewno) i inżynierskich (stopy metali żelaznych i nieżelaznych, materiały ceramiczne, tworzywa sztuczne, kompozyty). Omówione zostaną zagadnienia dot.: krystalografii, wad struktury krystalicznej, obróbki cieplnej i cieplno-chemicznej, metalurgii i odlewnictwa metali oraz metalurgii proszków, obróbki plastycznej, inżynierii powierzchni, korozji i ochrony przed korozją, metod przetwórstwa tworzyw sztucznych oraz kierunki rozwoju materiałoznawstwa. Ćwiczenia obejmują: informacje regulaminowe, pomiary twardości metali, badania makro- i mikroskopowe struktury stali, w tym po obróbkach cieplnych i cieplno-chemicznych, żeliw, stopów aluminium, miedzi oraz stopów łożyskowych, obliczanie szybkości korozji w celu optymalizacji doboru materiałów pod kątem obniżenia prędkości korozji w wybranych środowiskach, identyfikację tworzyw sztucznych, prezentację filmów o metodach kształtowania wyrobów, metalurgii

	proszków, przetwórstwa tworzyw sztucznych, ceramiki, szkła i drewna.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Blicharski M. Inżynieria materiałowa, WNT W-wa, 2014 2. Przybyłowicz K. Materiałoznawstwo w pytaniach i odpowiedziach, WNT W-wa, 2004 3. Dobrzański L., Podstawy nauki o materiałach i metaloznawstwo, WNT, W-wa, 2002 4. Marciniak J., Szwed G. Materiały konstrukcyjne i korozja metali, AR, Lublin, 1991 5. Surowska B. Wybrane zagadnienia z korozji i ochrony przed korozją, Wyd. Uczelniane, 2002 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ashby M., Shercliff H., Cebon D. Inżynieria materiałowa, t.2. Galaktyka, Łódź, 2011 2. Dobrzański L.A. (red) Zasady doboru materiałów inżynierskich z kartami charakterystyk, Wyd. Polit. Śląskiej w Katowicach, 2001
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład w formie prezentacji multimedialnej, pomiary twardości, badania makroskopowe i mikroskopowe struktury, opracowanie sprawozdań, filmy dydaktyczne, wykonanie projektu obliczeniowego, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Wybrane zagadnienia na temat materiałów – kolokwia i egzamin w wersji papierowej.</p> <p>Przeprowadzanie pomiarów podstawowych parametrów materiałów w celu oceny ich właściwości, a także dobieranie rodzaj materiału do wybranych zastosowań – kolokwia i egzamin w wersji papierowej, dyskusja na zajęciach, ćwiczenia praktyczne podczas zajęć.</p> <p>Samodzielne doksztalcanie się i samodzielne zdobywanie wiedzy – kolokwia i egzamin w wersji papierowej.</p> <p>Krytyczna ocena posiadanej wiedzy i umiejętności– dyskusja podczas zajęć, kolokwia i egzamin w wersji papierowej.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa to ocena z egzaminu.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>T1_W03 (++)</p> <p>T1_U07 (++)</p> <p>T1_K01 (++)</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Mechanika techniczna 1 Applied Mechanics I
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Siemowit Muszyński
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biofizyki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami mechaniki ogólnej
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma ogólną wiedzę z zakresu statyki.
	2. Zna podstawowe metody i techniki stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich.
	Umiejętności:
	1. Potrafi, przy zastosowaniu metod analitycznych, wyznaczać wartości sił zewnętrznych i wewnętrznych oraz naprężeń w elementach konstrukcji oraz obliczać wymiary tych elementów tak, aby spełnione były warunki bezpieczeństwa.
Kompetencje społeczne:	1. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, fizyka
Treści programowe modułu	<u>Wykłady:</u> Podział i zakres przedmiotu. Pojęcia podstawowe. Zasady statyki. Zasady dynamiki. Płaski zbieżny i dowolny układ sił, redukcja układu i warunki równowagi. Tarcie ślizgowe i toczne. Tarcie ciągłych. Hamulce taśmowe i klockowe. Środki ciężkości powierzchni. Momenty statyczne i bezwładności figur płaskich. <u>Ćwiczenia:</u> Wyznaczanie reakcji i sił w elementach konstrukcji. Wyznaczanie reakcji przy uwzględnieniu sił tarcia. Wyznaczanie oporów ruchu układów z tarcie ślizgowym i tocznym. Obliczanie hamulców. Wyznaczanie środków ciężkości i momentów bezwładności figur płaskich.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Misiak J.: Mechanika techniczna, t. I i II. WNT W-wa 1990. 2. Engel Z., Giergiel J.: Mechanika ogólna, tom I. WNT 2005 3. Niezgodziński M. E., Niezgodziński T.: Wytrzymałość materiałów. Arkady 1985 4. Giergiel J., Głuch L., Łopata A.: Zbiór zadań z mechaniki

	metodyka rozwiązań. Skrypt AGH 2000.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) wykład – 15 godz. 2) rozwiązywanie zadań rachunkowych – 20 godz. 3) prezentacje, dyskusje problemowe – 10 godz.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie prac kontrolnych (oceny z kolokwii częściowych w formie pisemnej): 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	90% oceny końcowej, na podstawie oceny z kolokwii częściowych w formie pisemnej 10% oceny końcowej - a podstawie rozmowy i obserwacji postawy na ćwiczeniach (dziennik prowadzącego) Przedmiot kończy się zaliczeniem. Otrzymana ocena będzie posiadała wagę 0,25 przy wystawianiu oceny końcowej z przedmiotu Mechanika Techniczna 2.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 - T1_W02 W2 - T1_W03 U1 - InzT_U02 K1 - T1_K02

Symbol modułu	M T1 ST 17
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 3 -Angielski B2 Foreign Language – 3 - English B2
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Gołącka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	B. Tarver Chase; K. L. Johannsen; P. MacIntyre; K. Najafi; C. Fetting, Pathways, Second Edition, National Geographic 2018

	<p>M. Grussendorf, English for Logistics, Cornelsen, 2017 A. Matulewska, M. Matulewski, My Logistics. Język angielski dla logistyków, Wydawnictwo: Instytut Logistyki i Magazynowania, 2012 https://www.sciencedaily.com/ Wielki słownik angielsko-polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002 Dictionary of Contemporary English, Pearson Education Limited, 2005</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsesemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++ U2 – TL_U01+++ U3 - TL_U01+++ U4 - TL_U01+++ K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 17
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 3 -Francuski B2 Foreign Language – 3 - French B2
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Lektury obowiązkowe 1. A.Berthet „Alter Ego B2” Wyd. Hachette Livre 2008

	<p>2. G. Capelle “Espaces 2 i 3” Wyd. Hachette Livre 2008 3. Claire Leroy-Miquel: „Vocabulaire progressif du avec 250 exercices”, Wyd. CLE International 2007 4. C.-M. Beaujeu „350 exercices Niveau Supérieur II”, Wyd. Hachette 2006</p> <p>Lektury zalecane 1. Y. Delatour „350 exercices Niveau moyen” Wyd. Hachette 2006 2. „Chez nous” Wyd. Mary Glasgow Magazines Scholastic-czasopismo</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsesemtralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++ U2 – TL_U01+++ U3 - TL_U01+++ U4 - TL_U01+++ K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 17
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 3 -Niemiecki B2 Foreign Language – 3 - German B2
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1.H. Hilpert, S. Kalender, M. Kerner Schritte international neu 5 i 6 -

	<p>Hueber 2018 2.S. Mróz-Dwornikowska, K. Szachowska – Meine Welttour - Nowa Era Sp. z o.o.2017 3.W. Krenn, H. Puchta – Motive B1 - Hueber 2016 4.B. Kujawa, M. Stinia, B. Szymoniak - Mit Beruf auf Deutsch Nowa Era – Sp. z o.o. 2014 https://www.dw.com/de/deutsch-lernen</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsesemtralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++ U2 – TL_U01+++ U3 - TL_U01+++ U4 - TL_U01+++ K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 17
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 3 -Rosyjski B2 Foreign Language – 3 - Russian B2
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Jerzy Szuma
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Lektury obowiązkowe: A.Kaźmierak i inni „Русский язык подготовительные материалы к

	<p>экзамену TELC, Wyd UMCS 2006 L. Fast, M. Zwolińska, Русский язык в деловой среде ч I,II, III wyd. Poltext 2010 S. Czernyszow, A. Czernyszowa -Pojechali- język rosyjski dla dorosłych cz.2.1, 2.2 wyd.Sankt-Peterburg “ Złatoust “ 2009 Lektury zalecane: M.Cieplicka "Ruskij Jazyk.Kompendium tematyczno-leksykalne",WARGOS 2007 A.Buczek "Rosyjski w biznesie", EDGARD 2009</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsesemtralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++ U2 – TL_U01+++ U3 - TL_U01+++ U4 - TL_U01+++ K1 – TL_K01+</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Mechanika techniczna 2 Applied Mechanics 2
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. Siemowit Muszyński
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biofizyki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami wytrzymałości materiałów
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma ogólną wiedzę z zakresu wytrzymałości materiałów.
	2. Zna podstawowe metody i techniki stosowane przy rozwiązywaniu prostych zadań inżynierskich.
	Umiejętności:
	1. Potrafi, przy zastosowaniu metod analitycznych, wyznaczać wartości sił zewnętrznych i wewnętrznych oraz naprężeń w elementach konstrukcji oraz obliczać wymiary tych elementów tak, aby spełnione były warunki bezpieczeństwa.
Kompetencje społeczne:	1. Potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego zadania.
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, fizyka, mechanika techniczna I
Treści programowe modułu	<u>Wykłady:</u> Wytrzymałość materiałów – wiadomości wstępne. Prawo Hooke'a, statyczna próba rozciągania, naprężenia dopuszczalne. Jednoosiowy i dwuosiowy stan naprężeń. Koło Mohra. Czyste ścinanie, ścinanie techniczne. Skręcanie prętów. Zginanie prętów. Złożony stan naprężeń. Siły wewnętrzne i naprężenia w belkach i elementach konstrukcji prętowych. <u>Ćwiczenia:</u> Wyznaczanie reakcji podporowych. Obliczenia wytrzymałościowe rozciąganych i ściskanych elementów konstrukcji. Obliczanie połączeń ścinanych. Obliczenia elementów skręcanych. Wyznaczanie sił wewnętrznych w belkach zginanych i skręcanych - wykresy momentów gnących i sił tnących Wyznaczenie naprężeń i wymiarów elementów spełniających warunki wytrzymałościowe.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	5. Misiak J.: Mechanika techniczna, t. I i II. WNT W-wa 1990. 6. Engel Z., Giergiel J.: Mechanika ogólna, tom I. WNT 2005 7. Niezgodziński M. E., Niezgodziński T.: Wytrzymałość materiałów. Arkady 1985

	8. Giergiel J., Głuch L., Łopata A.: Zbiór zadań z mechaniki - metodyka rozwiązań. Skrypt AGH 2000.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) wykład – 15 godz. 2) rozwiązywanie zadań rachunkowych – 20 godz. 3) prezentacje, dyskusje problemowe – 5 godz.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie prac kontrolnych (oceny z kolokwium częściowych w formie pisemnej): 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu, 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy, umiejętności lub kompetencji, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z przedmiotu
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	90% oceny końcowej z ćwiczeń, na podstawie oceny z kolokwium częściowych w formie pisemnej 10% oceny końcowej z ćwiczeń - a podstawie rozmowy i obserwacji postawy na ćwiczeniach (dziennik prowadzącego) Przedmiot kończy się egzaminem. Ocena końcowa z przedmiotu: Ocena z ćwiczeń z przedmiotu Mechanika techniczna 1: waga 0,25 Ocena z ćwiczeń z przedmiotu Mechanika techniczna 2: waga 0,25 Ocena z egzaminu : waga 0,5
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 - T1_W02 W2 - T1_W03 U1 - InzT_U02 K1 - T1_K02

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Środki Transportu Means of transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/nielkontaktowe	5 (3/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Grzegorz Maj, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie słuchaczy z problematyką dotyczącą biernych i czynnych środków transportu w ujęciu systemowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student posiada wiedzę na temat podziału i parametrów techniczno-eksploatacyjnych biernych środków transportu.
	2. Student posiada wiedzę na temat rodzajów, parametrów techniczno-eksploatacyjnych, budowy i działania środków transportu dalekiego.
	3. Student posiada wiedzę na temat rodzajów, parametrów techniczno-eksploatacyjnych, budowy i działanie czynnych środków transportu bliskiego (przemysłowego).
	4. Student potrafi scharakteryzować i sklasyfikować środki transportu, podać właściwości funkcjonalne i podstawowe parametry techniczno-eksploatacyjne
	5. Student posiada wiedzę na temat standaryzacji i unifikacji w budowie środków transportu.
	Umiejętności:
	1. Student potrafi dobrać odpowiedni środek transportu do przemieszczania różnych towarów i usług.
	2. Student potrafi rozwiązywać zadania problemowe z zakresu optymalizacji zadań transportowych i uzupełniania dokumentacji przewozowej w zależności od środka transportu.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student ma świadomość jak ważne jest przestrzeganie przepisów prawnych oraz parametrów technicznych w projektowaniu i konstruowaniu poszczególnych środków transportu
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka i badania operacyjne, Fizyka, Logistyka, Inżynieria ruchu
Treści programowe modułu	Przedmiot obejmuje zagadnienia nakreślone programem. W ramach modułu realizowane są zagadnienia: ogólna charakterystyka i podział transportu oraz środków transportu; bierne środki transportu, podział, parametry techniczno-eksploatacyjne; podatność ładunków; czynne środki transportu dalekiego – kolejowego, drogowego, lotniczego, śródlądowego, morskiego; rys historyczny,

	<p>klasyfikacja, podział, parametry techniczno-eksploatacyjne, charakterystyka użytkowania; czynne środki transportu bliskiego (przemysłowego); standaryzacja i unifikacja w budowie środków transportu.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej</p>	<p>Literatura obowiązkowa: Piekarski W., Maj G. Środki transportu. Tom1. Wyd. Libropolis, Lublin, 2013. Markusik S. Infrastruktura logistyczna w transporcie. Tom 1, Środki transportu, Wyd. Politechniki Śląskiej, Gliwice, 2011. Rydzikowski W., Wojewódzka-Król Transport. Tendencje zmian, Wyd. PWN, 2022. Kasperczyk R. Środki transportu, Wyd. Difin, Warszawa 2016 Literatura zalecana: Zalewski i inni: „Technologia transportu kolejowego”, Wyd. WKŁ, 2013, Prochowski L., Żuchowski A.: „Pojazdy samochodowe. Samochody ciężarowe i autobusy”, WKŁ, Warszawa 2022.</p>
<p>Planowane formy/działania/metody dydaktyczne</p>	<p>1) wykład 2) rozwiązywanie zadań problemowych, 3) wykonanie projektu listu przewozowego, 4) dyskusje dydaktyczne, 5) egzamin.</p>
<p>Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<p>Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części) <p>W1-W5 – ćwiczenia, sprawozdania, kolokwia i egzamin sprawdzający wiedzę z zakresu objętego efektami uczenia się. U1 - Udział w ćwiczeniach indywidualnych i grupowych, udział w dyskusjach na forum grupy, U2 – Udział w ćwiczeniach, rozwiązywanie zadań problemowych, opracowanie listu przewozowego dla wybranego środka transportu, kolokwium K1- Aktywność na zajęciach, przygotowanie do prezentacji i zaliczenia. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, sprawozdania z ćwiczeń, kolokwia śródsemestralne, egzamin.</p>
<p>Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową</p>	<p>Ocena końcowa= zaliczenie projektu listu przewozowego+60% egzamin+40% średnia arytmetyczna z kolokwiów</p>

Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T1_W17 +++ T1_U20 +++ T1_U22 ++ T1_K01 ++
--	--

Symbol modułu	M T1 ST 20
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu uczenia się, także nazwa w języku angielskim	Infrastruktura transportu Transport infrastructure
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr hab. inż. Tomasz Słowik
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Prezentowanie ogólnych wytycznych w zakresie infrastruktury transportowej zrównoważonego rozwoju w aspekcie technicznym, ekonomicznym i środowiskowym
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W1. Posiadanie podstawowej wiedzy stanowiącej ogół podstawowych urządzeń i instytucji koniecznych do prawidłowego funkcjonowania gospodarki włącznie z podbudową życia społeczno-gospodarczego
	W2. Znajomość podstawowych cech obiektów infrastrukturalnych
	Umiejętności:
	U1. Poprawne określanie zadań infrastruktury transportowej mających na celu zapewnienie podstawowych warunków rozwoju systemu społeczno-gospodarczego
	U2. Poprawne formułowanie pytań i zagadnień przygotowujących do tworzenia schematów niezbędnych do internalizacji kosztów zewnętrznych w transporcie
	Kompetencje społeczne:
	K1. Przygotowanie do inicjowania i aktywnego uczestniczenia w pracy zespołów interdyscyplinarnych w środowisku pracy i poza nim.
	K2. Zrozumienie potrzeby uczenia się przez całe życie z uwagi na szybkie zmiany w cywilizowaniu się współczesnego społeczeństwa
	K3. Świadomość celowości i konieczności minimalizacji kosztów zewnętrznych w transporcie
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2, U1, U2, K1, K2, K3 - prace pisemne – kolokwia; Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, dziennik prowadzącego, egzamin.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, chemia, fizyka, geografia
Treści modułu kształcenia – zwrócić uwagę na ok. 100 słów.	Przedmiot ukazuje problemy w rozwoju infrastruktury transportu w aspekcie wyzwań ówczesnej cywilizacji, z uwzględnieniem nowych trendów pojawiających się na horyzoncie 21 wieku. Skupiono się tu głównie na zagadnieniach zrównoważonego rozwoju oraz architekturze obiektów infrastrukturalnych. Znaczący nacisk położono na koszty zewnętrzne w transporcie oraz na powiązania i relacje pomiędzy wybranymi gałęziami transportowymi. W niniejszych treściach scharakteryzowano transport drogowy oraz jego oddziaływanie na środowisko, włącznie z wątkami innowacyjnymi. Omówiono liniową infrastrukturę dróg w zakresie ogólnych wytycznych co do projektowania układu i profilu drogi oraz jej odwodnienia, konstrukcji i utrzymania nawierzchni drogowych. Omówiono również infrastrukturę punktową związaną ze szlakami komunikacyjnymi drogami i ulicami.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Wojewódzka-Król K. i in.. Infrastruktura transportu. Wydawnictwo UG 2011. Wojewódzka-Król K.. Innowacje w transporcie. PWN 2021. Towpik K. i in.: Infrastruktura transportu samochodowego. Wydawnictwo:

	<p>OWPW. 2006. Gronowicz J.. Ochrona środowiska w transporcie lądowym. Instytut Technologii Eksploatacji. Poznań-Radom 2004. Merkisz J., Piekarski W., Słowik T.. Motoryzacyjne zanieczyszczenia środowiska. WAR w Lublinie 2005. Pyłka-Gutowska E. Ekologia z ochroną środowiska. Wyd. Oświata. Warszawa 2000. Chłopek Z.. Ochrona środowiska naturalnego. WKiŁ 2002.</p>
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<p>Wykłady informacyjne i problemowe, dyskusje dydaktyczne jako metody aktywizujące, wykonywanie prac pisemnych. Powyższe powinno być uzupełnione pracą własną studenta, szczególnie w odniesieniu do dyskusji i wykonania prac pisemnych.</p>

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

T1_W12 +, T1_W14 +, T1_W18 ++, T1_W20 ++

T1_U10 ++, T1_U11 ++, T1_U19 +,

T1_K01 +, T1_K02 +, T1_K05 +,

Symbol modułu	M T1 ST 21
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Grafika Inżynierska i Konstrukcja Maszyn Engineering Graphics and Construction Machinery
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	1
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. inż. Marek Boryga
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Inżynierii Mechanicznej i Automatyki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z: zasadami rzutowania prostokątnego i aksonometrycznego, głównymi formami zapisu graficznego (rzutowanie, przekroje rysunkowe, wymiarowanie), zasadami tworzenia rysunków złożeniowych, metodyką obliczeń elementów maszyn i ich połączeń, zasadami doboru materiału oraz elementów znormalizowanych, budową i zastosowaniem oraz metodyką obliczeń elementów podatnych, osi i wałów, sprzęgieł i hamulców, łożysk oraz przekładni mechanicznych.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza: W1. Ma wiedzę w zakresie: znormalizowanych elementów rysunku technicznego, metod i zasad rzutowania prostokątnego, zasad wykonywania przekrojów prostych i złożonych, ogólnych zasad wymiarowania, rysowania, oznaczania i wymiarowania połączeń rozłącznych i nierozłącznych, oznaczania chropowatości powierzchni, stosowania tolerancji i pasowań (T1_W11 +++) W2. Ma wiedzę z zakresu budowy i zasad obliczania części maszyn, połączeń nierozłącznych i rozłącznych, sprzęgieł, hamulców i przekładni mechanicznych (T1_W03 +++)
	Umiejętności: U1. Potrafi dokonać odwzorowania metodą europejską części maszynowych zgodnie z zasadą minimalizacji rzutów, wymiarować, stosować tolerancje i pasowania, tolerancje kształtu i położenia oraz znaki chropowatości powierzchni, a także wykonać rysunek złożeniowy zespołu maszynowego (T1_U09 +++) U2. Przeprowadza obliczenia z zakresu tolerancji i pasowań, przeprowadza obliczenia wytrzymałościowe typowych części maszyn oraz ich połączeń wykorzystując przy tym tabele własności wytrzymałościowych materiałów konstrukcyjnych, potrafi rozwiązać proste zadanie inżynierskie oraz wykonać dokumentację dotyczącą jego realizacji (T1_U06 +++)
	Kompetencje: K1. Potrafi pracować indywidualnie i w zespole przyjmując w nim różne role (T1_K02 +)
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – ocena prac graficznych, W2 – prace pisemne, U1 – ocena prac graficznych, U2 – prace pisemne, ocena i obrona projektu, K1 – ocena pracy na ćwiczeniach w grupach. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: prace graficzne, prace pisemne, projekt, dziennik prowadzącego.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Grafika inżynierska jest przedmiotem podstawowym, który bazuje na wiadomościach z geometrii natomiast konstrukcja maszyn wykorzystuje zagadnienia z mechaniki i wytrzymałości materiałów.
Treści modułu kształcenia –	Grafika Inżynierska i Konstrukcja Maszyn jest jednym z pierwszych ważnych

zwarty opis ok. 100 słów.	<p>przedmiotów przygotowujących do rozwiązywania problemów technicznych. Wykładany przedmiot obejmuje: znormalizowane elementy rysunku technicznego maszynowego, rzutowanie prostokątne, widoki oraz przekroje proste i złożone, rzuty aksonometryczne, zasady wymiarowania, rysowanie wybranych połączeń w budowie maszyn, tolerancje i pasowania, budowę oraz przeznaczenie podstawowych elementów maszyn, metodykę obliczeń różnych elementów i ich połączeń, zasadę doboru materiału, zasadę doboru elementów znormalizowanych, metodykę doboru łożysk, budowę, zastosowanie i metodykę obliczeń sprzęgieł, hamulców i przekładni mechanicznych.</p> <p>Ćwiczenia obejmują: rysowanie rzutów prostokątnych, rysowanie przekrojów prostych, wykonanie rzutu aksonometrycznego bryły obrotowej, rysowanie i wymiarowanie gwintów, wykonanie rysunku prostej części maszynowej oraz jej zwymiarowanie, wykonanie rysunku złożeniowego, tolerancje i pasowania, obliczanie wybranych połączeń rozłącznych i nierozłącznych, obliczanie elementów podatnych, konstruowanie i obliczanie wałów, obliczanie i dobór łożysk tocznych, obliczanie sprzęgieł, hamulców i przekładni mechanicznych.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Dobrzański T.: „Rysunek techniczny maszynowy”, WNT, Warszawa. Dietrich M. (pod red.): „Podstawy konstrukcji maszyn”, Tom 1-3, PWN, Warszawa. Literatura uzupełniająca: Rotter Z., Ochman R.: „Przewodnik do ćwiczeń z rysunku technicznego”, Wyd. AR, Lublin. Grzelak K., Telega J., Torzewski J.: „Podstawy konstrukcji maszyn”, WSiP, Warszawa.</p>
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> - wykład, - prezentacja, - ćwiczenia przedmiotowe, - metoda przewodniego tekstu, - wykonanie rysunków na ćwiczeniach i po zakończeniu ćwiczeń (w domu), - wykonanie projektu tematycznego.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

T1_W03 +++, T1_W11 +++,

T1_U06 +++, T1_U09 +++,

T1_K02 +.

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Elektrotechnika i elektronika Electrical engineering and electronics
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	6 (3/3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Jacek Kapica
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki Zakład Elektrotechniki i Systemów Sterowania
Cel modułu	Celem modułu jest poznanie: podstawowych praw elektrotechniki i zjawisk związanych z powstawaniem, przepływem i wykorzystaniem prądu elektrycznego oraz zasady działania podstawowych elementów i układów elektronicznych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student jest w stanie wymienić i objaśnić podstawowe prawa obowiązujące w elektrotechnice.
	W2. Student zna zasadę działania podstawowych układów elektrycznych i elektronicznych oraz zjawiska w nich występujące.
	Umiejętności:
	U1. Student umie rozwiązywać proste zadania rachunkowe z elektrotechniki teoretycznej.
	U2. Student umie posługiwać się analogowymi i cyfrowymi przyrządami pomiarowymi wielkości elektrycznych oraz dokonywać podstawowych pomiarów elektrycznych.
	Kompetencje społeczne:
K1. Student jest zdolny do pracy w zespole.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, fizyka
Treści programowe modułu	Wykład obejmuje następujące zagadnienia: Pole elektryczne i magnetyczne, obwody prądu stałego oraz przemiennego jedno- i trójfazowego, obliczenia obwodów elektrycznych, pomiary podstawowych wielkości elektrycznych, ochrona od porażień elektrycznych, maszyny elektryczne, podstawy elektroniki, zasada działania elementów półprzewodnikowych, podstawowe układy elektroniczne. Ćwiczenia obejmują następujące zagadnienia: pomiary podstawowych wielkości elektrycznych, obliczenia obwodów elektrycznych, obwody prądu stałego, pomiary rezystancji, obwody prądu przemiennego jednofazowego, środki ochrony przeciwporażeniowej, obwody prądu przemiennego trójfazowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Elektrotechnika i elektronika dla nieelektryków, Praca zbiorowa, WNT 2009 2. Antal L., Zagadnienia maszyn, napędów i pomiarów

	elektrycznych, Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej 2007.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) wykład 2) rozwiązywanie zadań rachunkowych – 10 godz., 2) 20 godzin ćwiczeń laboratoryjnych w postaci eksperymentów na rzeczywistych układach elektrycznych oraz symulacji komputerowych, 3) obrona sprawozdań.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2 – egzamin pisemny U1 – sprawdzian pisemny U2 – ocena sprawozdania K1 – ocena pracy studenta w zespole laboratoryjnym
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	70 % - wynik egzaminu 20 % - wynik zaliczenia ćwiczeń (sprawozdania i sprawdzian) 10 % - ocena pracy studenta, obecności na wykładach
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1, W2 - T1W09 U1 - T1U03 U2 - T1U04 K1 - T1K02

Symbol modułu	M_TA1_ST_23
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Ekonomika transportu
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	1
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Edmund Lorencowicz
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania w Inżynierii Rolniczej
Cel modułu	Nauczenie podstawowych zagadnień związanych z ekonomiką transportu
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Ma podstawową wiedzę z zakresu ekonomiki, rachunkowości i kalkulacji kosztów
	2. Zna ogólne zasady doboru metod kalkulacji i oceny rentowności produkcji i usług, w szczególności transportowych
	Umiejętności:
	1. Posiada zdolność podejmowania standardowych działań i doboru metod analizy ekonomicznej w zakresie oceny technicznych zadań inżynierskich
	2. Posiada umiejętność wykorzystywania rachunku ekonomicznego w transporcie.
Kompetencje społeczne:	
1. potrafi działać w sposób przedsiębiorczy nakierowany na redukcję nakładów i kosztów	
Przedmiot poprzedzający	Ekonomia
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Ad. Wiedza 1 i 2 - sprawdziany pisemne Ad. Umiejętności 1 i 2 – prezentacje oparte na analizie wybranego przypadku Archiwizacja tradycyjna i elektroniczna
Wymagania wstępne i dodatkowe	Ekonomia
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Gospodarcze znaczenie i funkcje transportu – klasyfikacja. Istota i funkcje rynku transportowego, potoki ładunków i pasażerów. Rachunek ekonomiczny w transporcie. Koszty i ich struktura. Analiza zmienności kosztów. Wycena zużycia czynników produkcji. Metody kalkulacji kosztów. System rachunku kosztów pełnych i zmiennych. Procedury rozliczania kosztów. Przydatność rachunku kosztów zmiennych w zarządzaniu. Wydajność pracy. Wydajność transportu – współczynniki i wskaźniki efektywności. Ocena kosztów eksploatacji środków transportowych. Analiza kosztów wykonania i ocena opłacalności transportu. Ceny usług. Rachunek kosztów działań Analiza wybranych zagadnień i czynników wpływających na ekonomikę transportu.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Lorencowicz E. 2007. Poradnik użytkownika techniki rolniczej w tabelach. APRA Bydgoszcz 2. Matuszek J., Kołowski M., Krokosz-Krynke Z. 2011. Rachunek kosztów dla inżynierów. PWE Warszawa 3. Mendyk E. 2009. Ekonomia transportu. WSL Poznań 4. Nowak E. 1998. Rachunek kosztów. Ekspert Wrocław

	5. Skoczylas K. 2010. Koszty i controlling logistyki w przedsiębiorstwie. OWPR Rzeszów
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none">1. Wykład2. Ćwiczenia w rozwiązywaniu zadań rachunkowych3. Analizy realnych przypadków4. Praca grupowa, w tym publiczne prezentacje wyników analiz

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Eksploatacja techniczna
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2,08/1,92)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Jacek Kapica
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z problematyką techniczną i organizacyjną funkcjonowania systemów utrzymania i odnowy środków transportowych oraz uwarunkowaniami prawnymi dotyczącymi badań technicznych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student ma uporządkowaną wiedzę ogólną z zakresu techniki oraz eksploatacji różnorodnych środków transportu.
	W2. ma wiedzę o cyklu istnienia środków technicznych oraz zna podstawowe zasady zarządzania systemem obsługi obiektów technicznych.
	Umiejętności:
	U1. potrafi formułować i rozwiązywać zadania z dziedziny eksploatacji technicznej, stosując odpowiednio dobrane metody, w tym metody analityczne, symulacyjne lub eksperymentalne.
	U2. Potrafi zaplanować proces użytkowania oraz dobrać rodzaje obsługi i napraw środków transportu.
	Kompetencje społeczne:
	K1. ma świadomość znaczenia właściwej eksploatacji środków transportu oraz rozumie przyczyny wadliwie działających systemów transportu, które mogą doprowadzić do strat finansowych, społecznych lub też do utraty zdrowia.
K2. zna przepisy prawne dotyczące badań technicznych pojazdów oraz rozumie konieczność ich przestrzegania.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza z zakresu matematyki (rachunek pochodnych funkcji) oraz budowy pojazdów.
Treści programowe modułu	Wykład – wprowadzenie w tematykę przedmiotu, rola wiedzy i informacji w procesie eksploatacji. Eksploatacja jako proces użytkowania, obsługiwanie, zasilania i zarządzania. Eksploatacja techniczna – zadania, uwarunkowania normatywne i ustawowe, zarządzanie eksploatacją techniczną w świetle norm ISO, procesy zużycia i starzenia, definicja obiektu technicznego, fazy istnienia obiektów technicznych, pojęcia struktury, funkcji i stanu technicznego. Rola systemu obsługiwanie - aspekty technologiczne, organizacyjne i ekonomiczne. Diagnostyka

	<p>techniczna jako źródło informacji o stanie, cel stosowania diagnostyki, rola diagnostyki w systemie obsługi. Systemy obsługi, rodzaje obsługi technicznych, naprawy - aspekty technologiczne i organizacyjne. Badania techniczne – uwarunkowania prawne. Wskaźniki techniczno-eksploatacyjne oceny eksploatacji technicznej.</p> <p>Ćwiczenia - diagnostyki wibroakustyczna, zasady rejestracji sygnału, reprezentacja sygnału w dziedzinie czasu i częstotliwości, miary, modelowanie syntezy sygnału, analiza widmowa (szybka transformata Fouriera), rejestracja sygnału na stanowisku pomiarowym, analiza widmowa cyfrowa i analogowa (filtry), weryfikacja, metody odtwarzania pasowań, opracowywanie założeń projektowych stacji kontroli pojazdów, stanowisk obsługowych i diagnostycznych, lokalizacji stanowisk z uwzględnieniem aktualnych wymogów, normatywnych, technicznych oraz prawno – organizacyjnych, budowanie symulacyjnych modeli odnów profilaktycznych, konceptualizacja problemu wyznaczania zapasu części wymiennych, planowanie i harmonogramowanie zadań.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Niziński S.: Eksploatacja obiektów technicznych. Wyd. ITeE, Radom, 2002 2. Hebda M.: Eksploatacja samochodów. Wydawnictwo Instytutu Technologii Eksploatacji, Radom 2005 3. Gronowicz J.: Eksploatacja techniczna i utrzymanie samochodów. Wydawnictwo Uczelniane Politechniki Szczecińskiej, Szczecin 1997 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Oprzędkiewicz J., Stolarski B.: Komputerowe monitorowanie niezawodności samochodów. PWN, W-wa Kraków, 2000
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych, ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne, ćwiczenia rachunkowe, wykonanie projektu, praca w grupach, metody programowe z wykorzystaniem komputera itp.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposób weryfikacji:</p> <p>W1, W2: ocena kolokwium (w formie pisemnej, testowej lub odpowiedzi ustnej); ocena prezentacji</p> <p>U1, U2: ocena wykonania zadań laboratoryjnych, ocena sprawozdania; ocena zadania projektowego</p> <p>K1, K2: ocena aktywności na wykładach i ćwiczeniach, ocena pracy w grupie i pracy indywidualnej</p> <p>Dokumentowanie osiągniętych efektów uczenia się w formie: sprawozdania z wykonywanych ćwiczeń, kolokwia i egzamin archiwizowane w formie papierowej lub cyfrowej (w przypadku formy pisemnej lub testu komputerowego); prezentacje i projekty w formie cyfrowej lub papierowej, dziennik prowadzącego w przypadku sprawdzianów w formie ustnej i innych aktywności.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa = 70% ocena z egzaminu + 30 % średnia arytmetyczna ocen uzyskanych na ćwiczeniach (oceny kolokwium, prezentacji, projektów, sprawozdań, aktywności - pracy grupowej/indywidualnej, itp.)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego</p> <p>W1 – TA1_W07</p> <p>W2 – TA1_W07</p> <p>U1 – TA1_U03</p> <p>U2 – TA1_U09</p> <p>K1 – TA1_K07</p> <p>K2 – TA1_K04</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Metrologia Metrology
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. Piotr Makarski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki
Cel modułu	Opanowanie podstawowych wiadomości o metodach pomiarów wielkości fizycznych; budowie, doborze i wykorzystaniu aparatury pomiarowej; sposobie zapisu wyników pomiaru z uwzględnieniem niepewności pomiarowej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna i rozumie metody pomiarów wybranych wielkości.
	W2. Zna metody ilościowej analizy i oceny dokładności pomiarów.
	Umiejętności:
	U1. Posługuje się przyrządami pomiarowymi, ocenia ich stan.
	U2. Wybiera optymalne metody pomiaru wielkości, szacuje ich dokładność.
	Kompetencje społeczne:
K1. Ma poczucie odpowiedzialności za pracę w zespole, przyjmując różne role.	
K2. Ma świadomość etyki w pomiarach.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	1. Z zakresu fizyki: identyfikuje i definiuje podstawowe wielkości fizyczne oraz związki pomiędzy tymi wielkościami. 2. Z zakresu matematyki: definiuje podstawowe pojęcia geometryczne, trygonometryczne i statystyczne oraz rachunku pochodnych funkcji.
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: Podstawowe pojęcia z metrologii, układ jednostek SI, niepewności i błędy pomiarowe, źródła błędów i metody ograniczania ich wpływu na wynik pomiaru, metody pomiarowe, narzędzia pomiarowe: klasyfikacja, właściwości, budowa, przeznaczenie. Pomiary wybranych wielkości fizycznych, systemy pomiarowe: czujniki i przetworniki pomiarowe, wzorce wielkości fizycznych, metody transmisji danych, komputerowe systemy pomiarowe. Ćwiczenia obejmują: wykonanie pomiarów oraz określanie jakościowych i ilościowych błędów pomiaru różnych wielkości fizycznych z wykorzystaniem analogowych i cyfrowych przyrządów pomiarowych.

<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jakubiec W., Malinowski J.: Metrologia wielkości geometrycznych. WNT, Warszawa 2007 2. Kujan K.: Techniki, miernictwo i elementy systemów pomiarowych w budowie maszyn. Wyd. Politechniki Lubelskiej, Lublin 2001. 3. Chwaleba A. Poniński M. Siedlecki A.: Metrologia elektryczna. WNT, Warszawa 2003. 4. Gawędzki W.: Pomiary elektryczne wielkości nieelektrycznych. Wydawnictwo AGH, Kraków 2010. 5. Adamczak S.: Pomiary geometryczne powierzchni. Zarysy kształtu, falistość i chropowatość. WNT, Warszawa 2008 <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rydzewski J.: Pomiary oscyloskopowe. WNT, Warszawa 2007. 2. Bałaziński Bogusław: Metrologia warsztatowa. Wyd. Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 1986 3. Białas S.: Metrologia techniczna z podstawami tolerowania wielkości geometrycznych dla mechaników. Oficyna Wydawnicza PW, Warszawa 2006
<p>Planowane formy/działania/metody dydaktyczne</p>	<p>Wykład z wykorzystaniem technik multimedialnych, ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne, praca w grupach, realizacja zadań laboratoryjnych.</p>
<p>Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<p>Sposób weryfikacji:</p> <p>W1, W2: oceny kolokwium (w formie pisemnej, testowej lub odpowiedzi ustnej);</p> <p>U1, U2: ocena wykonania zadań laboratoryjnych oraz opracowania sprawozdania;</p> <p>K1, K2: ocena aktywności na wykładach i ćwiczeniach, ocena pracy w grupie i pracy indywidualnej</p> <p>Dokumentowanie osiągniętych efektów uczenia się w formie: sprawozdania z wykonywanych ćwiczeń, kolokwia archiwizowane w formie papierowej lub cyfrowej (w przypadku formy pisemnej lub testu komputerowego); dziennik prowadzącego w przypadku sprawdzianów w formie ustnej i innych aktywności</p>
<p>Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową</p>	<p>Ocena końcowa = 70 % średnia arytmetyczna ocen z kolokwium + 30% średnia arytmetyczna ocen za sprawozdania, aktywności, pracę grupową/indywidualną, itp.</p>
<p>Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się</p>	<p>Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego</p> <p>W1 – TA1_W03 W2 – TA1_W03 U1 – TA1_U04 U2 – TA1_U04 K1 – TA1_K03 K2 – TA1_K05</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Automatyka Automatic Control
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	np. 4 (1.88/2.12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Anna Stankiewicz
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki, Wydział Inżynierii Produkcji
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie podstawowej wiedzy o układach automatyki oraz strukturach i algorytmach sterowania w zakresie wystarczającym do zrozumienia sterowania procesami w transporcie.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna podstawowe koncepcje, struktury oraz algorytmy sterowania systemami stosowanymi w transporcie.
	2. Ma uporządkowaną wiedzę o dynamice prostych i złożonych obiektów sterowania oraz o ich modelach matematycznych w zakresie niezbędnym do analizy i projektowania prostych układów regulacji
	3. Zna podstawowe zasady oceny i miary jakości sterowania, w tym oceny stabilności systemów.
	4. Ma podstawową wiedzę w zakresie zasad doboru regulatorów w układach sterowania oraz podstawową wiedzę o metodach klasycznego i optymalnego strojenia regulatorów PID.
	Umiejętności:
	1. Potrafi sformułować prosty problem sterowania, w tym zdefiniować obiekt i cel sterowania oraz dobrać odpowiednie miary jakości.
2. Potrafi, w zakresie układów o jednym stopniu swobody, zaprojektować układ regulacji PID zgodnie z przyjętymi wymaganiami. Potrafi ocenić jakość sterowania stosując różne miary jakości.	
3. Potrafi (indywidualnie i w zespole) zamodelować prosty układ sterowania procesem ciągłym w wybranym środowisku modelowania systemów sterowania, także z zastosowaniem sterowników PLC, opisać, przeanalizować i zinterpretować wyniki badań symulacyjnych.	
Kompetencje społeczne:	
1. Rozumie cywilizacyjną rolę sterowania procesami, w tym transportowymi, także w zakresie pozatechnicznych aspektów i skutków automatyzacji	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wiedza i umiejętności dotyczące: <ul style="list-style-type: none"> ▪ przekształcenia Laplace'a, interpretacja pochodnej i całki w odniesieniu do dynamiki układów fizycznych oraz interpretacje

	<p>geometryczne - przedmioty <i>Matematyka i badania operacyjne</i> oraz <i>Fizyka</i>;</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ podstaw mechaniki – przedmioty <i>Fizyka i Mechanika techniczna</i>; ▪ podstaw teorii obwodów elektrycznych – przedmiot <i>Elektrotechnika i elektronika</i>; ▪ elementarna umiejętność interpretacji wyników obliczeń numerycznych - przedmiot <i>Technologia informacyjna i informatyka</i>.
<p>Treści programowe modułu</p>	<p><u>Wykład obejmuje:</u> Systemy i sterowanie. Podstawowe struktury układów sterowania, sprzężenie zwrotne, regulacja. Modele matematyczne prostych i złożonych systemów liniowych, schematy blokowe. Podstawowe człony dynamiczne. Jednoobwodowy układ regulacji, struktura funkcjonalna, elementy wykonawcze. Regulatory PID. Stabilność układów dynamicznych, kryteria (w dziedzinie czasu, częstotliwości, operatorowej) i interpretacja fizyczna. Ocena jakości sterowania. Projektowanie liniowych układów regulacji metodami klasycznymi i optymalne strojenie regulatorów PID. Systemy nieliniowe, linearyzacja modeli. Hierarchiczne układy sterowania procesami złożonymi, złożone systemy sterowania ruchem pojazdów i towarów, zdecentralizowane sterowanie ruchem pojazdów próżnych i ładownych, wielowarstwowe sterowanie potokiem ruchu w sieci (zadanie statyczne) oraz dynamiką ruchu pojazdów drogami sieci. Funkcje i zadania realizowane przez sterowniki PLC w procesach produkcyjnych. Zasada działania sterownika PLC. Układy wejściowe i wyjściowe sterowników – rodzaje sygnałów we/wyj. Języki programowania sterowników PLC. Organizacja programu w języku LD. Realizacja podstawowych funkcji w języku LD.</p> <p><u>Ćwiczenia audytoryjne:</u> modele matematyczne prostych i złożonych obiektów sterowania, opisy wejście wyjście w dziedzinie czasu, opis operatorowy; budowa modeli nieskomplikowanych układów mechanicznych i elektrycznych stosowanych w układach napędowych oraz układach kierowniczych pojazdów. Analiza algebraiczna stabilności układów automatyki</p> <p><u>Ćwiczenia laboratoryjne:</u> modelowanie i badanie własności podstawowych elementów dynamicznych; modelowanie i badanie układu regulacji PID, ocena jakości sterowania z zastosowaniem typowych wskaźników; projektowanie układu regulacji PID metodami klasycznymi; optymalne strojenie regulatorów PID, precyzowanie wymagań stawianych układowi regulacji, dobór wskaźników jakości. Przekątnikowe realizacje systemów sterowania, układy kombinacyjne w języku LD, operacje strukturalne pamięci PLC, układy pamięciowe w języku LD, realizacja przekątnikowych układów sterowania w strukturach PLC.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej</p>	<p><u>Literatura obowiązkowa:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stankiewicz A.: Materiały pomocnicze do wykładów i ćwiczeń z przedmiotu „Automatyka” dostępne w systemie EDUPORTAL 2. Gessing R: Podstawy automatyki. Wyd. Polit. Śląskiej. Gliwice 2001. 3. Dębowski A.: Automatyka. Podstawy teorii, WNT, Warszawa, 2018.

	<p>4. Kaczorek T., Dzieliński A., Dąbrowski W., Łopatka R.: Podstawy teorii sterowania. WNT, Warszawa 2020.</p> <p>5. Kwaśniewski J.: Sterowniki PLC w praktyce inżynierskiej. Wydawnictwo BTC, Legionowo 2008.</p> <p><u>Literatura uzupełniająca:</u></p> <p>1. Findeisen W.: Struktury sterowania dla złożonych systemów. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 1997.</p> <p>2. Skoczowski S., Osypiuk R., Pietruszewicz K.: Odporna regulacja PID o dwóch stopniach swobody w praktyce. PWN, Warszawa 2006.</p> <p>3. Dębowski A.: Automatyka. Technika regulacji, WNT, Warszawa, 2020.</p> <p>4. Broel-Plater B.: Układy wykorzystujące sterowniki PLC. Projektowanie algorytmów sterowania. PWN, Warszawa 2008.</p>
<p>Planowane formy/działania/metody dydaktyczne</p>	<p>Realizacja przedmiotu <i>Automatyka</i> obejmuje następujące <u>formy zajęć</u>:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykład, - ćwiczenia audytoryjne, - zajęcia laboratoryjne, <p>zajęcia odbywają się w laboratorium komputerowym (student korzysta z programu dydaktycznego CLASSIC) oraz w laboratorium sterowników PLC; część ćwiczeń (projektowanie układów regulacji) realizowana jest przez 2-3 osobowe zespoły studentów,</p> <ul style="list-style-type: none"> - student może uczestniczyć w prowadzonych co tydzień w wymiarze 2 godz. konsultacjach. <p><u>Metody dydaktyczne:</u> wykłady, dyskusje problemowe wyrabiające umiejętność dostrzegania, formułowania i rozwiązywania problemów sterowania procesami; ćwiczenia audytoryjne o charakterze obliczeniowym, ćwiczenia laboratoryjne, obrona sprawozdań.</p> <p>Przedmiot zintegrowany, tzn. wykłady i ćwiczenia stanowią jeden przedmiot.</p>
<p>Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<p>W1- odpowiedź ustna, sprawdzian zaliczeniowy, W2, W3 i W4 - odpowiedź ustna, ocena przygotowania studenta do zajęć laboratoryjnych (sprawdziany cząstkowe), sprawdzian zaliczeniowy (test), U1 - odpowiedź ustna, ocena umiejętności związanych z realizacją ćwiczeń laboratoryjnych, U2, U3 - ocena umiejętności związanych z realizacją ćwiczeń laboratoryjnych, ocenę sprawozdania, obrona sprawozdania, sprawdziany testowe (przed lub po wykonaniu ćwiczenia), U3 - ocena pracy studenta w charakterze lidera i członka zespołu wykonującego ćwiczenie i sprawozdanie, K1 - odpowiedź ustna, dyskusje problemowe podczas wykładów i ćwiczeń, <u>Formy dokumentowania</u> osiągniętych wyników: sprawdziany, sprawozdania z ćwiczeń laboratoryjnych, dziennik prowadzącego, testowy sprawdzian zaliczeniowy.</p>
<p>Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową</p>	<p><u>Ocena końcowa</u> wyznaczone jest wg formuły: $\text{Ocena} = (3 \cdot \text{Oc} + 2 \cdot \text{Os}) / 5,$ gdzie Os to ocena z testowego sprawdzianu zaliczeniowego, a Oc to wypadkowa ocena z ćwiczeń (rachunkowych, komputerowego laboratorium ciągłych układów regulacji oraz</p>

	<p>laboratorium sterowników PLC) obliczana wg wzoru: $O_c = (4 \cdot O_1 + 8 \cdot O_2 + 3 \cdot O_3) / 15$, gdzie: O1 – ocena z umiejętności rozwiązywania zadań rachunkowych, O2 – ocena wiedzy i umiejętności z zakresu badania i projektowania liniowych ciągłych układów automatyki, O3 – ocena wiedzy i umiejętności z zakresu programowania sterowników PLC. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych ocen O1, O2, O3 oraz zaliczenie sprawdzianu końcowego. <u>Uwaga:</u> sprawdziany (częstkowe, końcowy) weryfikują zarówno wiedzę jak i umiejętności.</p>
<p>Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się</p>	<p>W1 – T1_W05 W2 – T1_W05, T1_W01 W3 – T1_W05 W4 – T1_W05 U1 - T1_U03 U2 - T1_U04, InzT_U02, InzT_U05 U3 - T1_U04, T1_U08, InzT_U02, T1_K02 K1 - InzT_U03, T1_K05</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Systemy transportowe <i>Transport systems</i>
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Wojciech Misztal
Jednostka oferująca moduł	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z obszerną wiedzą dotyczącą istoty, funkcjonowania, otoczenia, składowych oraz wybranych aspektów projektowania elementów systemów transportowych
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu istoty, zasad funkcjonowania, znaczenia oraz elementów transportu oraz systemów transportowych
	W2. Posiada wiedzę dotyczącą podstaw projektowania, optymalizacji oraz tworzenia prostych modeli zagadnień transportowych, charakterystycznych dla systemów transportowych
	Umiejętności:
	U1. Potrafi dokonywać prostych obliczeń inżynierskich związanych z doбором środków transportu drogowego do realizacji określonych zadań. Umie identyfikować i dokonywać analizy zjawisk wpływających na przebieg procesów transportowych oraz optymalizować pracę środków transportu drogowego zgodnie z zadanymi kryteriami
	U2. Potrafi dokonywać oceny funkcjonujących systemów transportowych oraz identyfikować korzyści lub niedogodności związane z wykorzystywaniem środków danej gałęzi transportu podczas realizacji określonych zadań
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Potrafi we właściwy sposób określać priorytety realizowanych działań
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: kluczowe zagadnienia z zakresu istoty, zasad funkcjonowania, znaczenia oraz elementów transportu oraz systemów transportowych, a także podstaw projektowania, optymalizacji oraz tworzenia ich prostych modeli. Ćwiczenia obejmują: tematykę związaną z doбором, wyznaczaniem parametrów oraz optymalizacją pracy środków

	transportu drogowego, a także analizą funkcjonowania istniejących oraz projektowaniem nowych prostych systemów transportowych oraz ich elementów.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Praca zbiorowa 2010: Transport. Problemy transportu rozszerzonej UE. Wyd. PWN. Warszawa. 2. Modelewski K. 2018: Inteligentny transport. Wyd. Poligraf 3. Kawa A. 2011: Konfigurowanie łańcuchów dostaw. Teoria, instrumenty i technologie. Wyd. Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Poznań. <p>Literatura zalecana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wojewódzka-Król K., Załoga E. 2022: Transport. Tendencje zmian. Wyd. PWN. Warszawa 2. Jacyna M. 2009: Wybrane zagadnienia modelowania systemów transportowych. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej. Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wykłady 2. Ćwiczenia rachunkowe 3. Wykonanie projektów
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 - sprawdzian pisemny W2 - sprawdzian pisemny U1 - sprawdzian pisemny, ocena projektu U2 - sprawdzian pisemny K1 - ocena projektu</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: archiwizacja zaliczeń częściowych oraz projektów, dziennik prowadzącego</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Ocena z ćwiczeń – ocena ze sprawdzianów pisemnych 70% + ocena projektu 30%</p> <p>Ocena końcowa - ocena egzaminu 70% + ocena z ćwiczeń 30%</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 - T1_W20 W2 - T1_W17, T1_W18 U1 - T1_U03, T1_U04 U2 - T1_U16 K1 - T1_K02</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 4 -Angielski B2 Foreign Language – 4 - English B2
Język wykładowy	angielski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Joanna Rączkiewicz-Golacka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	B. Tarver Chase; K. L. Johannsen; P. MacIntyre; K. Najafi; C. Fetting, Pathways, Second Edition, National Geographic 2018 M. Grussendorf, English for Logistics, Cornelsen, 2017 A. Matulewska, M. Matulewski, My Logistics. Język angielski dla

	<p>logistyków, Wydawnictwo: Instytut Logistyki i Magazynowania, 2012 https://www.sciencedaily.com/ Wielki słownik angielsko-polski, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2002 Dictionary of Contemporary English, Pearson Education Limited, 2005</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: Śródsesemtralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++ U2 – TL_U01+++ U3 - TL_U01+++ U4 - TL_U01+++ K1 – TL_K01+</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 4 -Francuski B2 Foreign Language – 4 - French B2
Język wykładowy	francuski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Elżbieta Karolak
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
	Kompetencje społeczne:
K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Lektury obowiązkowe 1. A.Berthet „Alter Ego B2” Wyd. Hachette Livre 2008 2. G. Capelle “Espaces 2 i 3” Wyd. Hachette Livre 2008

	<p>3. Claire Leroy-Miquel: „Vocabulaire progressif du avec 250 exercices”, Wyd. CLE International 2007</p> <p>4. C.-M. Beaujeu „350 exercices Niveau Supérieur II”, Wyd. Hachette 2006</p> <p>Lektury zalecane</p> <p>1. Y.Delatour „350 exercices Niveau moyen” Wyd. Hachette 2006</p> <p>2. „Chez nous” Wyd. Mary Glasgow Magazines Scholastic-czasopismo</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego</p> <p>U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych</p> <p>K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się:</p> <p>Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat</p> <p>Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++</p> <p>U2 – TL_U01+++</p> <p>U3 - TL_U01+++</p> <p>U4 - TL_U01+++</p> <p>K1 – TL_K01+</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 4 -Niemiecki B2 Foreign Language – 4 - German B2
Język wykładowy	niemiecki
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Anna Gruszecka
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Treści programowe modułu	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1.H. Hilpert, S. Kalender, M. Kerner Schritte international neu 5 i 6 - Hueber 2018

	<p>2.S. Mróz-Dwornikowska, K. Szachowska – Meine Welttour - Nowa Era Sp. z o.o.2017</p> <p>3.W. Krenn, H. Puchta – Motive B1 - Hueber 2016</p> <p>4.B. Kujawa, M. Stinia, B. Szymoniak - Mit Beruf auf Deutsch Nowa Era – Sp. z o.o. 2014</p> <p>https://www.dw.com/de/deutsch-lernen</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego</p> <p>U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych</p> <p>K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się:</p> <p>Śródsemestralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat</p> <p>Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++</p> <p>U2 – TL_U01+++</p> <p>U3 - TL_U01+++</p> <p>U4 - TL_U01+++</p> <p>K1 – TL_K01+</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Język obcy – 4 -Rosyjski B2 Foreign Language – 4 - Russian B2
Język wykładowy	rosyjski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	mgr Jerzy Szuma
Jednostka oferująca moduł	Centrum Nauczania Języków Obcych i Certyfikacji
Cel modułu	Podniesienie kompetencji językowych w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. Rozwijanie umiejętności poprawnej komunikacji w środowisku zawodowym. Przekazanie wiedzy niezbędnej do stosowania zaawansowanych struktur gramatycznych oraz technik pracy z obcojęzycznym tekstem źródłowym.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność sprawnej komunikacji w środowisku zawodowym i sytuacjach życia codziennego
	U2. Potrafi dyskutować, argumentować, relacjonować i interpretować wydarzenia z życia codziennego
	U3. Posiada umiejętność czytania ze zrozumieniem i analizowania obcojęzycznych tekstów źródłowych z zakresu reprezentowanej dziedziny naukowej.
	U4. Potrafi konstruować w formie pisemnej teksty dotyczące spraw prywatnych i służbowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Kompetencje społeczne:
	K1. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość języka obcego na poziomie minimum B1 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
Treści programowe modułu	Prowadzone w ramach modułu zajęcia przygotowane są w oparciu o podręcznik do nauki języka akademickiego oraz materiałów do nauczania języków specjalistycznych związanych z kierunkiem studiów. Obejmują rozszerzenie słownictwa ogólnego w zakresie autoprezentacji, zainteresowań, życia w społeczeństwie, nowoczesnych technologii oraz pracy zawodowej. W czasie ćwiczeń zostanie wprowadzone słownictwo specjalistyczne z reprezentowanej dziedziny naukowej, studenci zostaną przygotowani do czytania ze zrozumieniem literatury fachowej i samodzielnej pracy z tekstem źródłowym. Moduł obejmuje również ćwiczenie struktur gramatycznych i leksykalnych celem osiągnięcia przez studenta sprawnej komunikacji. Moduł ma również za zadanie bardziej szczegółowe zapoznanie studenta z kulturą danego obszaru językowego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Lektury obowiązkowe: A. Kaźmierak i inni ,Русский язык подготовительные материалы к экзамену TELC, Wyd UMCS 2006

	<p>L. Fast, M. Zwolińska, Русский язык в деловой среде ч I,II, III wyd. Poltext 2010</p> <p>S. Czernyszow, A. Czernyszowa -Pojechali- język rosyjski dla dorosłych cz.2.1, 2.2 wyd.Sankt-Peterburg “ Złatoust “ 2009</p> <p>Lektury zalecane:</p> <p>M.Cieplicka "Ruskij Jazyk.Kompedium tematyczno-leksykalne",WARGOS 2007</p> <p>A.Buczek "Rosyjski w biznesie", EDGARD 2009</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład, dyskusja, prezentacja, konwersacja, metoda gramatyczno-tłumaczeniowa (teksty specjalistyczne), metoda komunikacyjna i bezpośrednia ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikowania się.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>U1 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U2 -ocena wypowiedzi ustnych na zajęciach</p> <p>U3-sprawdzian pisemny znajomości i umiejętności stosowania słownictwa specjalistycznego</p> <p>U4 –ocena prac domowych w formie dłuższych wypowiedzi pisemnych</p> <p>K1-ocena przygotowania do zajęć i aktywności na ćwiczeniach</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się:</p> <p>Śródsesemtralne sprawdziany pisemne przechowywane 1 rok, dzienniczek lektora przechowywany 5 lat</p> <p>Kryteria ocen dostępne w CNJOiC</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>U1 – TL_U01+++</p> <p>U2 – TL_U01+++</p> <p>U3 - TL_U01+++</p> <p>U4 - TL_U01+++</p> <p>K1 – TL_K01+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 29
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Organizacja i zarządzanie Organization and management
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	2
Semestr dla kierunku	4
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (1,5/2,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr inż. Agnieszka Dudziak
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studenta z podstawami zagadnień organizacji i zarządzania w procesach transportowych
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W 1. Student ma podstawową wiedzę z zakresu zasad tworzenia i rozwoju różnych form działalności gospodarczej oraz zarządzania, w tym zarządzania jakością
	W 2. Ma podstawową wiedzę z zakresu organizacji i zarządzania
	Umiejętności:
	U 1. Student potrafi dokonać wstępnej analizy ekonomicznej podejmowanych działań inżynierskich
	Kompetencje społeczne:
K 2. Potrafi pracować w grupie, w tym pełnić rolę przywódczą	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W 1, W 2: Ocena sprawdzianów. U 1: Ocena opracowanych zagadnień problemowych. K 1: Ocena zaangażowania studenta w pracę zespołową w trakcie zajęć. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: kolokwium, opracowania zadanych zagadnień problemowych.
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak
Treści modułu kształcenia – zwały opis ok. 100 słów.	Treści kształcenia obejmują: podstawowe zagadnienia z zakresu organizacji i zarządzania, planowania oraz podejmowania decyzji w przedsiębiorstwie; zarządzania zasobami ludzkimi; podział działalności gospodarczej ze względu na cel działalności; mechanizmy koordynacji procesów transportowych; otoczenia mikro i makro organizacji gospodarczych.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Masłyk – Musiał E., Rakowska A., Krajewska – Bińczyk E., Zarządzanie dla inżynierów, PWE, Warszawa 2012. Zakrzewska – Bielawska A., Agnieszka Zakrzewska-Bielawska, Podstawy zarządzania: teoria i ćwiczenia, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2012. Griffin R., Podstawy zarządzania organizacjami, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2017.
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	Wykład; dyskusja; kolokwia; sprawdzian końcowy; praca indywidualna; praca w grupach;

Stopień „odpowiedności” (stopień osiągania efektów kierunkowych):

T1_W13++, T1_W12++

T1_U02++, T1_U17+++, T1_U18+++

T1_K01++, T1_K01+++, T1_K07+++

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Komunikacja społeczna Social communication
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Milan Koszel, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania Procesami Produkcyjnymi
Cel modułu	Celem przedmiotu jest ukazanie słuchaczom możliwości i warunków płynnej i skutecznej wymiany informacji, rozwijanie własnej elastyczności, wyboru i przystosowania stylu komunikacji do osób i środowiska, w którym przyjdzie im działać.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma ogólną wiedzę z zakresu metod wymiany informacji.
	2. Zna podstawy przeprowadzania negocjacji.
	Umiejętności:
	1. Potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji oraz przygotować wystąpienie publiczne.
	2. Potrafi wykreować markę.
Kompetencje społeczne:	1. Potrafi pracować w grupie.
	2. Potrafi rozwiązywać konflikty, a także kreować własny rozwój.
Wymagania wstępne i dodatkowe	
Treści programowe modułu	Nauczanie słuchaczy możliwości i warunków płynnej i skutecznej wymiany informacji, rozwijanie własnej elastyczności, wyboru i przystosowania stylu komunikacji do osób i środowiska, w którym przyjdzie działać. Kierowanie zespołami ludzkimi. Prowadzenie negocjacji. Rozwiązywanie konfliktów. Kreowanie własnego rozwoju. Umiejętny dobór narzędzi public relations. Przemawianie publiczne.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Golka M.: 2008. <i>Bariery komunikacyjne i społeczeństwo (dez) informacyjne</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa. 2. Griffin M.; 2003; <i>Podstawy komunikacji społecznej</i>. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. Gdańsk. 3. Mastenbroek W.; 1996; <i>Negocjowanie</i>. PWN. Warszawa. 4. Morreale S. P., Spitzberg B. H., Barge J. K.: 2007. <i>Komunikacja między ludźmi</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa. 5. Bugajski M.: 2007. <i>Język w komunikowaniu</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa.

	<p>6. Grzenia J.: 2008. <i>Komunikacja językowa w Internecie</i>. Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa.</p> <p>7. Hogan K.: 2001; <i>Sztuka porozumienia</i>. Wydawnictwo Jacek Santorski & CO. Warszawa.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	wykład w formie pokazu multimedialnego, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1, W2: sprawdzian testowy</p> <p>U1, U2: dyskusje w grupie</p> <p>K1, K2: dyskusje w grupie</p> <p>Formy dokumentowania: Zaliczenie pisemne ze stopniem, dziennik prowadzącego</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Sprawdzian testowy 80%</p> <p>Dyskusje w grupie 20%</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1, W2 – TA1_W15</p> <p>U1, U2 – TA1_U32</p> <p>K1, K2 – TA1_K03</p>

Symbol modułu	M T1 ST 31
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Termodynamika techniczna Technical thermodynamics
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	3
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. inż. Andrzej Krzykowski
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Techniki Ciepłej i Inżynierii Procesowej
Cel modułu	Celem przedmiotu jest uzyskanie przez studentów wiedzy dotyczącej: właściwości i przemian czynników traktowanych jako gaz doskonały, czynników zmieniających fazę (para wodna czynniki chłodnicze), powietrza wilgotnego oraz analizy wymiany ciepła. Zakres przedmiotu obejmuje charakterystykę działania obiegów porównawczych silników cieplnych, chłodziarek, pomp grzewczych, i wymienników ciepła
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	T1_W04. Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu termodynamiki i techniki ciepłej obejmującą budowę i zasadę działania urządzeń cieplnych, umożliwiającą rozwiązywanie prostych zadań dotyczących przemian termodynamicznych
	Umiejętności:
	T1_U02. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie
	T1_U25. Potrafi opracować i przedstawić prezentację multimedialną lub podobne opracowanie dotyczące przebiegu realizacji oraz wyników wykonywanego eksperymentu
Kompetencje społeczne:	T1_K01. Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i doskonalić kompetencje zawodowe i osobiste
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	T1_W04 - sprawdzian pisemny; T1_U02 - sprawdzian pisemny, ocena wystąpienia; T1_U25 - ocena wystąpienia, dziennik prowadzącego; T1_K01 - sprawdzian pisemny;
Wymagania wstępne i dodatkowe	- matematyka, - fizyka.
Treści modułu kształcenia – zwrócić uwagę na ok. 100 słów.	Treści wykładów: Gaz doskonały, półdoskonały, rzeczywisty. Równanie Clapeyrona, pojęcie energii wewnętrznej i entalpii. Formy energii: praca i ciepło. Pierwsza zasada termodynamiki dla układów zamkniętych i otwartych, druga zasada termodynamiki dla procesów odwracalnych i nieodwracalnych. Przemiany termodynamiczne gazów doskonałych. Obiegi porównawcze silników cieplnych. Tablice pary wodnej i jej wykresy. Przemiany pary nasyconej i przegrzanej. Obiegi termodynamiczne chłodziarek i sprężarkowych pomp ciepła. Termodynamika powietrza wilgotnego. Pojęcie wilgotności względnej, bezwzględnej, entalpii właściwej oraz gęstości powietrza nienasyconego. Wykres powietrza wilgotnego w układzie i-x. Przemiany powietrza wilgotnego. Klasyfikacja sposobów wymiany ciepła. Budowa i

	<p>klasyfikacja wymienników ciepła.</p> <p>Treści ćwiczeń: Wyznaczanie parametrów gazu doskonałego i pary wodnej, obliczanie pracy bezwzględnej i technicznej, ciepła przemiany, energii wewnętrznej, entalpii i entropii gazów doskonałych oraz pary mokrej i przegrzanej. Określanie sprawności oraz wielkości cieplnych charakterystycznych silników cieplnych. Określanie współczynnika wydajności chłodniczej chłodziarek, współczynnika efektywności energetycznej sprężarkowych pomp ciepła. Obliczanie wilgotności bezwzględnej, entalpii i gęstości powietrza wilgotnego. Wyznaczanie właściwości cieplnych powietrza wilgotnego w przemianach charakterystycznych. Wyznaczanie strat ciepła przez przewodzenie, przejmowanie, przenikanie i promieniowanie. Określanie mocy cieplnej wymienników ciepła.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szargut J. Termodynamika. PWN 1980. 2. Wiśniewski S. Termodynamika Techniczna. WNT. Warszawa 1995. 3. Teodorczyk A. Termodynamika Techniczna. W. Sz. i P. Warszawa 1995. 4. Staniszewski B. Termodynamika. PWN Warszawa 1978. 5. Wiśniewski S. Wymiana ciepła. PWN Warszawa 1988.
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> - wykład, - dyskusja, - rozwiązywanie zadań problemowych, - korzystanie z materiałów dydaktycznych.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągnięcia efektów kierunkowych):

T1_W04 +++

T1_U02 ++

T1_U25 ++

T1_K01 +

Symbol modułu	M_TA1_ST_32	
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka	
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Budowa i eksploatacja silników spalinowych Construction and exploitation of combustion engines	
Język wykładowy	polski	
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia	I stopień studiów	
Rok studiów dla kierunku	2	
Semestr dla kierunku	4	
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (2/3)	
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Jacek Wasilewski	
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu	
Cel modułu	Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z konstrukcją i eksploatacją współczesnych silników spalinowych o zapłonie iskrowym oraz samoczynnym, także w aspekcie ekologicznym, a ponadto z problematyką badawczą silników tłokowych oraz ich podzespołów.	
	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:	
	1. Posiada ogólną wiedzę z zakresu konstrukcji i eksploatacji silników spalinowych (także ważniejszych obliczeń), zna budowę i zasadę działania poszczególnych układów silników ZI i ZS	TA1_W08 +++
	2. Ma podstawową wiedzę dotyczącą badań silników tłokowych w hamowni oraz badań ważniejszych podzespołów silnika	TA1_W08 +++
	3. Zna podstawowe problemy zasilania silników spalinowych paliwami alternatywnymi	TA1_W08 +++
	4.	
	Umiejętności:	
	1. Potrafi wykonywać podstawowe czynności obsługowe silnika spalinowego	TA1_U18 +++
	2. Wykonuje pod kierunkiem opiekuna naukowego zadania inżynierskie dotyczące wybranych obliczeń eksploatacyjnych i konstrukcyjnych silnika, prawidłowo interpretuje rezultaty i wyciąga wnioski	TA1_U09 ++
	3.	
	4.	
	Kompetencje społeczne:	
	1. Ma świadomość ważności i zna problemy ekologiczne związane z eksploatacją silników spalinowych, ze szczególnym uwzględnieniem silników pojazdów rolniczych	TA1_K07 ++ TA1_K08 ++
2.		

	3.	
	4.	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W2, W3– sprawdzian pisemny, odpowiedź ustna, sprawozdanie z ćwiczeń o charakterze badawczym, zaliczenie końcowe U1, U2 – sprawozdanie z ćwiczeń o charakterze badawczym, projekt obliczeniowy, zaliczenie końcowe K1 – sprawdzian pisemny, odpowiedź ustna, zaliczenie końcowe Formy dokumentowania: prace pisemne, sprawozdania, projekty obliczeniowe, dziennik prowadzącego	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Wymagania wstępne: wiedza podstawowa z przedmiotów: Matematyka, Fizyka, Chemia, Wymagania dodatkowe: wiedza podstawowa z przedmiotów: Technika cieplna, Mechanika techniczna, Części maszyn, Elektrotechnika	
Treści modułu kształcenia – zwięzły opis ok. 100 słów	Przedstawienie podstawowych wiadomości z zakresu silników spalinowych w następujących zagadnieniach: zasada działania silnika cztero- i dwusuwowego oraz silnika Wankla; obiegi silników tłokowych; obliczenia cieplne i głównych wymiarów silnika; przygotowanie oraz spalanie mieszanki palnej w silnikach ZI i ZS; wskaźniki pracy silnika; budowa i zasada działania, problemy eksploatacji, podstawowe czynności obsługowe oraz zasadnicze obliczenia poszczególnych układów silnika i ważniejszych podzespołów; charakterystyki silnika; doładowanie silników tłokowych; zasilanie silników paliwami alternatywnymi; ekologiczne aspekty stosowania silników spalinowych; badania parametrów energetycznych i ekologicznych silnika na stanowisku dynamometrycznym w hamowni silnikowej; badania parametrów roboczych niektórych układów (elementów) silnika za pomocą aparatury pomiarowej; kierunki rozwoju silników spalinowych	
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura obowiązkowa: 1. Wasilewski J., Krasowski E.: Tłokowe silniki spalinowe. Wydawnictwo Akademii Rolniczej. Lublin 2007. Literatura uzupełniająca: 1. Piekarski W.: Przewodnik do ćwiczeń z pojazdów rolniczych. Cz. 1. Badania silników maszyn roboczych i pojazdów. Wydawnictwo Akademii Rolniczej. Lublin 2000. 2. Wajand J.A., Wajand J.T.: Tłokowe silniki spalinowe. Średnio- i szybkoobrotowe. WN-T. Warszawa 2000. 3. Luft S.: Pojazdy samochodowe. Podstawy budowy silników. WKiŁ. Warszawa 2003. 4. Keba Z., Makowski S.: Pojazdy samochodowe. Zasilanie i sterowanie silników. WKiŁ. Warszawa 2004. 5. Niewiarowski K.: Tłokowe silniki spalinowe. WKiŁ. Warszawa 1983.	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady informacyjne i problemowe; ćwiczenia o charakterze problemowym, w tym badawczym i obliczeniowym; dyskusje dydaktyczne jako metody aktywizujące; wykonanie obliczeń projektowych oraz sprawozdań z przeprowadzonych badań	

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągnięcia efektów kierunkowych):

TA1_W08 +++; TA1_W08 +++; TA1_W08 +++
TA1_U18 +++; TA1_U09 ++
TA1_K07 ++; TA1_K08 ++

Symbol modułu	M T1 ST 33 ITS	
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i Logistyka	
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Spedycja Forwarding	
Język wykładowy	polski	
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia	I	
Rok studiów dla kierunku	3	
Semestr dla kierunku	6	
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)	
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. inż. Sławomir Juściński	
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu - Zakład Logistyki i Zarządzania Przedsiębiorstwem	
Cel modułu	Przekazanie podstawowych wiadomości z zakresu spedycji towarów oraz opis systematyki firm spedycyjnych. Zapoznanie z opisem prac wchodzących w zakres usługi spedycyjnej. Omówienie procesów spedycyjnych w transporcie drogowym, kolejowym, morskim i lotniczym. Przedstawienie dokumentów regulujących współpracę ze spedytorem. Charakterystyka spedycji w odniesieniu do przewozów całopojazdowych, specjalnych, drobnicy oraz przewozów czarterowych i kombinowanych. Zapoznanie z podstawowymi aktami prawnymi: ustaw i konwencji w transporcie drogowym, kolejowym, morskim i lotniczym (charakterystyka dokumentów normatywnych opracowanych przez FIATA, warunków dostaw zgodnie z INCOTERMS 2010, regulacji COTIF).	
	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla obszaru
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:	
	1. Zna podstawy teoretyczne funkcjonowania spedycji towarów w gospodarce rynkowej.	
	2. Rozumie i potrafi objaśnić zagadnienia związane ze spedycją w transporcie drogowym, kolejowym, morskim i lotniczym.	
	3. Posiada podstawową wiedzę na temat aktów prawnych i dokumentów regulujących zagadnienia spedycji w transporcie drogowym, kolejowym, morskim i lotniczym.	
	Umiejętności:	
	1. Umie analizować i diagnozować problemy związane z funkcjonowaniem spedycji towarów.	
	2. Potrafi korzystać z uzyskanych informacji na temat oferty rynkowej w zakresie usług spedycyjnych. Ma świadomość zakresu prac wchodzących w skład usługi spedycyjnej. Potrafi dokonywać interpretacji pojęć w zakresie spedycji i formułować opinie na temat rynku spedycji.	
	3. Uczestniczyć w podstawowych zadaniach realizowanych w obszarze spedycji towarów.	

	Kompetencje społeczne:	
	1. Ma aktywną postawę w zakresie wyrażania ocen i przekazywania swojej wiedzy przy użyciu różnych środków przekazu, jest chętny do współpracy.	
	2. Jest świadomy potrzeby podejmowania samokształcenia i aktualizowania wiedzy w dziedzinie spedycji towarów.	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się w poszczególnych kategoriach: <u>Wiedza:</u> Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego kształceniem 1-3; <u>Umiejętności:</u> Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego umiejętnościami 1-3; <u>Kompetencje społeczne:</u> Ad. 1-2 odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe wiadomości z zakresu przedmiotu Logistyka oraz Zarządzanie logistyczne.	
Treści modułu kształcenia – zwały opis ok. 100 słów.	Przedmiot opisuje podstawowe pojęcia, zagadnienia i problemy w spedycji towarów. Charakteryzuje prace wchodzące w zakres usługi spedycyjnej, odpowiedzialność cywilną spedytora, zagadnienia szkód w procesie spedycji. Omawia procesy spedycyjne w aspekcie rachunku zysków i strat. Opisuje podstawowe dokumenty regulujące współpracę ze spedytorem: umowę spedycji, zlecenie spedycyjne, instrukcję wysyłkową, zaświadczenie spedytora, dowód dostawy POD, akredytywę handlową. Charakteryzuje dokumenty normatywne opracowane przez FIATA (Międzynarodową Federację Zrzeszeń Spedytorów) stosowane w spedycji międzynarodowej. Opisuje zastosowanie w spedycji warunków dostaw zgodnie z INCOTERMS 2010. W ramach przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu: spedycji drogowej w przewozach całopojazdowych, przewozach partii częściowych, przewozach drobnicowych, specjalistycznych i w kontrolowanej temperaturze. Spedycji kolejowej w aspekcie regulacji COTIF dla przewozów towarów masowych, przewozów całowagonowych i drobnicy kolejowej. Spedycji morskiej dla przewozów pełnokontenerowych, drobnicy kontenerowej i czarteru statków. Spedycji lotniczej dla przesyłek standardowych, konsolidowanych i czarterowych. Prezentowane są tematy o spedycji w przewozach kombinowanych oraz obsłudze celnej towarów w spedycji międzynarodowej. Ponadto realizowane są tematy dotyczące podstawowych aktów prawnych: ustaw i konwencji w transporcie drogowym, kolejowym, morskim i lotniczym.	
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura obowiązkowa: 1. Eugeniusz Januła, Teresa Truś, Żaneta Gutowska, 2013: Spedycja, Wydawnictwo Difin. 2. Piotr Sikorski, Tomasz Zembrzycki 2006, Spedycja w praktyce, Polskie Wydawnictwo Transportowe. 3. Andrzej Sikorski 2013: Transport i spedycja międzynarodowa w handlu zagranicznym : instruktaż i wzorcowa dokumentacja dla logistyków i spedytorów, Wydawnictwo ODDK Gdańsk, 4. Janusz Neider 2015: Leksykon transport, spedycja, logistyka, Wydawca: Polska Izba Spedycji i Logistyki. Literatura zalecana: 1. Danuta Marciniak-Neider i Janusz Neider (red.) 2014: Podręcznik spedytora : transport, spedycja, logistyka. T. 1, Wydawca: Polska Izba Spedycji i Logistyki, 2. Danuta Marciniak-Neider i Janusz Neider (red.) 2014: Podręcznik spedytora : transport, spedycja, logistyka. T. 2, Wydawca: Polska Izba Spedycji i Logistyki.	
Planowane	Wykład:	

<p>formy/działania/metody dydaktyczne</p>	<p>przekaz informacji z wykorzystaniem slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji wyjaśniająco - pogładowa. Ćwiczenia: wykorzystanie materiałów pogładowych i slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji analityczno - problemowa.</p>
---	---

Efekty kierunkowe:

Wiedza: TA1_W06 +++, TA1_W13 +++, TA1_W15 +++, TA1_W16 +++, TA1_W20 +

Umiejętności: TA1_U03 ++, TA1_U05 +++, TA1_U10 ++, TA1_U17 +++, TA1_U19+++.

Kompetencja społeczne: TA1_K01 +++, TA1_K04 +++)

Symbol modułu	M T1 ST 34
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Gospodarka paliwowo-smarowa Fuel and lubrication management
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	Łącznie 3 w tym kontaktowe 2
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. inż. Grzegorz Zając prof. uczelni
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z ogólnymi zasadami i uwarunkowaniami prowadzenia gospodarki paliwowo-smarowniczej w jej aspektach technicznych i ekonomicznych. Zapoznanie z materiałami stosowanymi w eksploatacji pojazdów samochodowych, ich klasyfikacją, doborem eksploatacją i sposobami zapewnienia jakości. Nabycie umiejętności stosowania tej wiedzy w eksploatacji.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Potrafi wytłumaczyć jak ważną rolę pełnią paliwa oraz środki smarowe w maszynach z punktu widzenia ich trwałości i niezawodności.
	2. Potrafi scharakteryzować wymagania jakościowe stawiane paliwom, olejom i smarom stosowanym w motoryzacji
	3. Ma ogólną wiedzę na temat celów i zasad prowadzenia gospodarki paliwo-smarowej
	Umiejętności:
	1. Potrafi oceniać przydatność eksploatacyjną paliw, olejów, smarów podstawie znajomości ich właściwości fizykochemicznych
2. Potrafi ustalać kryteria dla optymalnych rozwiązań w zakresie doboru, zamienności i czasu wymiany.	
3. Potrafi ocenić zasadność wyboru płynów eksploatacyjnych pod względem eksploatacyjnym jak i ekonomicznym. Potrafi ocenić zasadność wyboru płynów eksploatacyjnych pod względem eksploatacyjnym jak i ekonomicznym.	
Kompetencje społeczne:	
1. Dąży do stałego rozszerzania wiedzy z zakresu racjonalnego gospodarowania paliwami i środkami smarowymi	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – Odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność na zajęciach. W2 – Kolokwia w trakcie ćwiczeń W3 – Udział w wykładach i ćwiczeniach laboratoryjnych U1 – Udział w ćwiczeniach laboratoryjnych U2 – Kolokwia w trakcie ćwiczeń U3 – Kolokwia w trakcie ćwiczeń K1 – Obserwacja i rozmowa Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, dziennik prowadzącego
Wymagania wstępne i dodatkowe	Chemia, fizyka, mechanika
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Wykład obejmuje: Cele i struktura systemu gospodarki paliwowo-smarowej. Podstawy wiedzy o ropie naftowej i jej przeróbce. Wymagania techniczno eksploatacyjne stawiane paliwom. Charakterystyka paliw konwencjonalnych i niekonwencjonalnych. Podstawy techniki smarowniczej. Dobór i eksploatacja środków smarnych. Zasady

	<p>dystrybucji, przechowywania i użytkowania płynów eksploatacyjnych. Organizacja gospodarki paliwo-smarowej w przedsiębiorstwie. Oddziaływanie produktów naftowych na środowisko. Ćwiczenia obejmują: Pomiar lepkości, gęstości, temperatury zapłonu i palenia. Metody badań, parametry normatywne paliw. Metody oceny jakości paliw. Uwarunkowania techniczne stosowania paliw alternatywnych. Właściwości i metody badań olejów smarowych. Określenie parametrów przeciwzużyciowych i przeciwzatarciowych środków smarnych. Metody doboru olejów silnikowych i przekładniowych. Metody identyfikacji smarów. Kryteria oceny płynów roboczych. Zagrożenia i zasady bezpieczeństwa przy manipulacjach produktami naftowymi.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Podniało A. Paliwa oleje i smary w ekologicznej eksploatacji. WNT Warszawa 2002. Zwierzycki W. Płyny eksploatacyjne do środków transportu drogowego. Wyd. Politechniki Poznańskiej 2006. Łuksa A. Gospodarka paliwowo-smarownicza w przedsiębiorstwach. MCNEMT Radom 1990.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>1) Wykłady informacyjne i problemowe 2) Metody ćwiczeniowo praktyczne - laboratoryjna 3) Metody ćwiczeniowo praktyczne - doświadczenia</p>

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągnięcia efektów kierunkowych):

T1_W07+, T1_W10 +++,

T1_U14 +++

TA1_K01 +; T1_K05 +

Nazwa kierunku studiów	Kierunek: Transport i logistyka Specjalność: Inżynieria transportu i spedycja
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Środki transportu ciągłego Means of continuous transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,88/1,12)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Andrzej Marczuk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Realizacja modułu ma na celu pozyskanie przez studentów zarówno teoretycznej, jak również praktycznej wiedzy z zakresu budowy, funkcjonowania oraz obsługi środków transportu ciągłego.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Posiada wiedzę z zakresu podstawowych pojęć związanych z transportem ciągłym. Rozróżnia środki transportu, zna zawarte w normach kryteria ich klasyfikacji i potrafi dokonywać ich podziału. Zna zasadę działania, przeznaczenie, budowę oraz możliwości regulacji urządzeń transportu ciągłego.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi dokonywać obliczeń inżynierskich związanych z określaniem parametrów pracy urządzeń transportowych oraz z doбором odpowiednich środków do panujących warunków oraz do realizacji określonych działań. Umie obsługiwać, organizować i kontrolować pracę urządzeń transportu ciągłego. Potrafi określać parametry przemieszczanych ładunków wpływające na pracę urządzeń transportu ciągłego.
	U2. Potrafi wykorzystywać metody analityczne, symulacyjne oraz podstawowe techniki informatyczne do usprawnienia prowadzonych czynności inżynierskich.
Kompetencje społeczne:	K1. Jest świadomy konsekwencji podejmowanych przez siebie decyzji. Potrafi współdziałać i pracować w grupie podczas realizacji określonych czynności.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, Fizyka
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: zagadnienia związane z istotą oraz znaczeniem transportu ciągłego, określaniem wybranych parametrów przemieszczanych materiałów, a także z przeznaczeniem, charakterystyką, budową oraz parametrami pracy urządzeń wykorzystywanych w transporcie ciągłym. Ćwiczenia obejmują: zagadnienia związane z określaniem parametrów pracy, oraz z doбором urządzeń wykorzystywanych w transporcie ciągłym.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Instrukcje laboratoryjne 2. Siarkowski Z., Marczuk A., 2002, Komputerowe systemy doradztwa w produkcji roślinnej i zwierzęcej. Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Lublinie.

	<p>3. Goździecki M., Świątkiewicz H., 1979, Przenośniki. Wydawnictwo Naukowo-Techniczne. Warszawa.</p> <p>4. Całczyński A., 1992, Metody optymalizacyjne w obsłudze transportowej rynku. PWE.</p> <p>5. Kanafojski Cz., 1980, Teoria i konstrukcja maszyn rolniczych. PWRiL, Warszawa</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Bielejec J., 1996, Rolniczy transport dziś i jutro. Wydane przez Zakład Promocji IBMER.. Warszawa.</p> <p>2. Arsyłowicz J., Dylewski A., 1971, Środki transportu wewnętrznego w przemyśle maszynowym. WN-T.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>1. Wykłady</p> <p>2. Praca ze środkami transportu ciągłego</p> <p>3. Rozwiązywanie zadań rachunkowych</p> <p>4. Przygotowanie sprawozdań</p> <p>5. Obrona sprawozdań</p>
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 – ocena sprawdzianu pisemnego w formie pytań otwartych (definicje do wyjaśnienia, rozwiązywanie zadań), ocena sprawozdań.</p> <p>U1 – ocena sprawdzianu pisemnego w formie pytań otwartych (definicje do wyjaśnienia, rozwiązywanie zadań), ocena sprawozdań.</p> <p>U2 – ocena sprawozdań,</p> <p>K1 – ocena udziału w dyskusji, wspólne dążenie do weryfikacji postawionych tez poprzez analizę danych, ocena sprawdzianu pisemnego; ocena pracy w grupie i pracy indywidualnej.</p> <p>Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych</p> <p>1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części),</p> <p>2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części),</p> <p>3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części),</p> <p>4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części),</p> <p>5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części)</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Ocena końcowa = 50 % średnia arytmetyczna z ocen uzyskanych na ćwiczeniach (oceny sprawdzianów oraz oceny aktywności – pracy indywidualnej) + 50% ocena ze sprawozdań. Warunki te są przedstawiane na pierwszych zajęciach z modułu.</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 – T1_W18</p> <p>U1 – T1_U19, T1_U20</p> <p>U2 – T1_U04, T1_U10</p> <p>K1 – T1_K02</p>

Symbol modułu	M T1 ST 36 ITS
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Techniki czystego spalania w maszynach cieplnych Clean combustion techniques in thermal machines
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	3
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	3 (1/2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr hab. Stanisław Rudy prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Techniki Ciepłej i Inżynierii Procesowej
Cel modułu	Celem przedmiotu jest uzyskanie wiedzy dotyczącej bilansowania składu paliw i spalin w spalaniu całkowitym oraz niecałkowitym paliw stałych ciekłych i gazowych, określania rzeczywistego zapotrzebowania powietrza do procesu spalania, określania wartości opałowej i strat energii zachodzących podczas spalania, odpylania spalin, usuwania tlenków azotu i siarki z paliwa i spalin, usuwania węglowodorów i ich pochodnych ze spalin.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W1. Student zna i rozumie w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia z zakresu termodynamiki i techniki cieplnej obejmującą budowę i zasadę działania urządzeń cieplnych, umożliwiającą rozwiązywanie prostych zadań z dotyczących przemian termodynamicznych oraz procesów spalania paliw stałych, ciekłych i gazowych
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi wykorzystać metody analityczne oraz wiedzę z zakresu matematyki i fizyki przy opisie i rozwiązywaniu typowych zadań inżynierskich.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student poddaje krytycznej ocenie posiadaną wiedzę i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i doskonalić kompetencje zawodowe i osobiste.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, W2 – sprawdzian pisemny, U1 – ocena wystąpienia, K1 – ocena wystąpienia
Wymagania wstępne i dodatkowe	- matematyka, - fizyka, -technika cieplna.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Treści wykładów: Wyznaczanie bilansu węgla, wodoru tlenu, azotu oraz wody przy spalaniu zupełnym i całkowitym oraz niezupełnym i niecałkowitym. Określanie współczynnika zapotrzebowania powietrza i stopnia zawilżenia spalin. Zasady obliczeń stechiometrycznych przy spalaniu niezupełnym i niecałkowitym, bilans węgla, wodoru tlenu i azotu. Metody wyznaczania równań bilansu substancji palnych i zapotrzebowania powietrza. Wartość opałowa i entalpia spalania paliw gazowych ciekłych i stałych. Charakterystyka metod odpylania spalin. Usuwanie związków siarki z paliwa. Mokre i suche metody usuwania dwutlenku siarki ze spalin. Charakterystyka metod usuwania NO _x ze spalin. Charakterystyka toksycznych związków organicznych powstających w procesie spalania i metody ich unieszkodliwiania. Treści ćwiczeń: Obliczanie teoretycznego i rzeczywistego zapotrzebowania

	<p>tłenu i powietrza w procesach spalania paliw. Ilość i skład spalin w odniesieniu do spalin suchych i wilgotnych przy spalaniu całkowitym i niecałkowitym. Wyznaczanie wartości opałowej i entalpii spalania typowych paliw gazowych, ciekłych i stałych. Zasada działania bomby kalorymetrycznej. Wyznaczanie entalpii fizycznej i chemicznej substratów i produktów spalania całkowitego i niecałkowitego. Obliczanie kalorymetrycznej temperatury spalania. Obliczanie sprawności odpylania spalin w elektrofiltrze. Wyznaczanie stężenia powstających tlenków azotu w zależności od warunków prowadzenia procesu spalania, wyznaczanie skuteczności usuwania NO_x. Określenie sprawności usuwania SO₂ w zależności od zastosowanego sorbentu i metody prowadzenia procesu. Wyznaczanie skuteczności adsorpcyjnego usuwania niebezpiecznych związków organicznych ze spalin.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>J. Jarosiński: Techniki czystego spalania, WNT, Warszawa 1996. Spalanie i paliwa, praca zbiorowa red. Włodzimierz Kortylewski, Wrocław 2001. Andrzej Kowalewicz: Podstawy procesów spalania, Warszawa 2000. Szargut J., Guzik A., Górniak H.: Programowany zbiór zadań z termodynamiki technicznej. PWN Warszawa 1986. J. Warych: Procesy oczyszczania gazów. Problemy projektowo-obliczeniowe. OWPW. Warszawa 1999.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ul style="list-style-type: none"> - wykład, - dyskusja, - rozwiązywanie zadań problemowych - korzystanie z materiałów dydaktycznych.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

T1_W04 – ++, T1_U3 – ++, T1_K01 – +

Symbol modułu	M T1 ST 37
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Budowa i eksploatacja pojazdów
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	3
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr inż. Krzysztof Plizga
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem nauczania przedmiotu jest zapoznanie studentów z budową, zasadą działania i diagnostyką układów pojazdów samochodowych oraz poszczególnych zespołów wchodzących w skład mechanizmów pojazdów samochodowych. Podczas nauczania przedmiotu studenci nabywają także wiedzę z zakresu prawidłowej eksploatacji i ustalania stanu pojazdu samochodowego, która może być wykorzystana podczas kształcenia.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Posiada wiedzę z zakresu budowy i zasad działania urządzeń i układów w pojazdach samochodowych
	2. Rozróżnia układy w pojazdach, określa wielkości charakterystyczne dla tych układów
	3. Zna zasadę działania urządzeń w pojazdach samochodowych
	Umiejętności:
	1. Umie rozpoznawać stan układów pojazdów oraz diagnozować przyczyny powstawania uszkodzeń tych układów
2. Umie dobierać materiały eksploatacyjne do prawidłowego użytkowania pojazdów	
Kompetencje społeczne:	1. Ma świadomość znaczenia prawidłowej eksploatacji pojazdów i potrafi określić te cechy w rozróżnieniu parametrów ruchu, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa ruchu pojazdów
	2. Ma świadomość konieczności podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane działania
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1- kolokwium, W2- kolokwium, W3- kolokwium, U1- ocena wykonania sprawozdania i jego obrony, K1- ocena pracy studenta stosującego procedury demontażu i montażu podzespołów pojazdów, K2- ocena pracy studenta jako członka zespołu wykonującego ćwiczenie i sprawozdanie. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, kolokwia, sprawozdania, dziennik prowadzącego, zaliczenie ze stopniem
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, Fizyka, Mechanika, Elektrotechnika i Elektronika,
Treści modułu kształcenia – zwięzły opis	Wykład obejmuje: Pojęcia podstawowe, wymagania techniczne, mechaniczne, eksploatacyjne i ekonomiczne wyposażenia pojazdów, oraz prawidłowe ich użytkowanie podczas eksploatacji w warunkach codziennego użytkowania, budowa, układów napędowych pojazdów samochodowych, bezpieczeństwa i komfortu pojazdów, dobór materiałów eksploatacyjnych.

	<p>Ćwiczenia obejmują analizę konstrukcji elementów układów pojazdów samochodowych oraz doboru ich parametrów pracy, budowa i zasada działania elementów układów bezpieczeństwa w pojazdach, konstrukcje układów wspomagania pracy kierowcy w pojazdach oraz układy komfortu, dobór materiałów eksploatacyjnych</p>
Zalecana lista literatury	<p>Literatura obowiązkowa: 1. Instrukcje do ćwiczeń.</p> <p>Literatura zalecana: 1. Dajniak H. 1985. Ciągniki. Teoria ruchu i konstruowanie. WKiŁ, Warszawa. 2. Dębicki M. 1976. Teoria samochodu. Wydawnictwa Naukowo-Techniczne. Warszawa. 3. Ignatowicz J., Jaśkiewicz Z. 1964. Podwozia i nadwozia samochodowe. WKiŁ, Warszawa. 4. Jaśkiewicz Z. 1967. Mechaniczne napędy samochodów. Sprzęgła. WKiŁ, Warszawa. 5. Jaśkiewicz Z. 1968a. Mechaniczne napędy samochodów. Mosty napędowe. WKiŁ, Warszawa. 6. Jaśkiewicz Z. 1968b. Mechaniczne napędy samochodów. Wały i przeguby. WKiŁ, Warszawa. 7. Jaśkiewicz Z. 1975. Mechaniczne skrzynki przekładniowe. WKiŁ, Warszawa. 8. Jaśkiewicz Z. 1982. Projektowanie układów napędowych pojazdów. WKiŁ, Warszawa. 9. Jeżewski W. 1979. Wyposażenie do obsługi, badań i naprawy samochodów. WKiŁ, Warszawa. 10. Kuczyński Z. 1975. Mechanik pojazdów samochodowych. WSiP, Warszawa. 11. Lanzendoerfer J. 1977. Badania pojazdów samochodowych. WKiŁ, Warszawa. 12. Mazur J., Madaliński R. 1979. Silniki spalinowe i ciągniki rolnicze. PWRL, Warszawa. 13. Micknass W., Popiol R., Sprenger A. 2005. Sprzęgła, skrzynki biegów, wały i półosie napędowe. WKiŁ Warszawa. 14. Orzełowski S. 1995. Eksperymentalne badania samochodów i ich zespołów. WNT, Warszawa. 15. Orzełowski S. 1999. Budowa podwozi i nadwozi samochodowych. WSiP, Warszawa. 16. Piekarski W. 2000. Przewodnik do ćwiczeń z pojazdów rolniczych. Wydawnictwo Akademii Rolniczej w Lublinie, Lublin. 17. Praca zbiorowa pod red. Z. Jaśkiewicz. 1990. Poradnik inżyniera samochodowego. Elementy i materiały. WKiŁ, Warszawa. 18. Praca zbiorowa. 1998a. Mechanik pojazdów samochodowych. Budowa i eksploatacja pojazdów. Cz. I. Konstrukcje zespołów i podzespołów. Wyd. Vogel. Wrocław. 19. Praca zbiorowa. 1998b. Mechanik pojazdów samochodowych. Budowa i eksploatacja pojazdów. Cz. II. Działanie zespołów i podzespołów. Wyd. Vogel. Wrocław. 20. Wasilewski J., Krasowski E.: Silniki spalinowe, Wydawnictwo UP, 2015.</p>
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<p>1) wykłady informacyjne i problemowe 2) ćwiczenia o charakterze problemowym, 3) dyskusje o charakterze aktywizującym,</p>

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

TL1_W08+++; TL1_W17+++; TL1_W10++

TL1_U11 ++; TL1_U13 ++; TL1_U14 ++;

TL1_K01++; TL1_K05 ++;

Symbol modułu	M TA1 ST 38
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Teoria Ruchu Pojazdów Vehicle Movement Theory
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy/fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia/drugiego stopnia/jednolite magisterskie
Forma studiów	niestacjonarne/nieniestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	np. 4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Andrzej Kuranc
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów ze zjawiskami związanymi z ruchem pojazdu, a w szczególności z oddziaływaniami pomiędzy kołem i podłożem, oporami ruchu pojazdu, oraz innymi pojęciami związanymi z mechaniką ruchu pojazdu.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada wiedzę z zakresu mechaniki ruchu pojazdów, zna proste modele współpracy koła z podłożem i układu sił działających na pojazd.
	2. Ma wiedzę z zakresu oporów ruchu pojazdów i sposobów ich wyznaczania.
	Umiejętności:
	1. Potrafi dokonać opisu sił działających na pojazd w ruchu i wykonywać proste zadania obliczeniowe.
2. Umie wyznaczyć opory ruchu pojazdu w różnych warunkach drogowych, dokonać ich bilansu i oceny własności trakcyjnych pojazdu.	
Kompetencje społeczne:	
1. Ma świadomość odpowiedzialności za własną pracę.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	matematyka, fizyka, mechanika, budowa pojazdów, budowa silników
Treści programowe modułu	W ramach zajęć omawiane są wybrane aspekty ruchu pojazdu, wykonywane proste zadania obliczeniowe i analizowane są własności napędu wymaganego dla realizacji ruchu. Wykład obejmuje: Klasyfikacja pojazdów i stosowanych w nich źródeł napędu, zapotrzebowanie i podaż mocy. Model koła i nawierzchni, przyczepność ogumienia do nawierzchni. Siły działające na koło w różnych warunkach ruchu. Opory ruchu pojazdu. Układ sił działających na pojazd, reakcje statyczne i ruchowe, równanie ruchu pojazdu. Stateczność i kierowność, hamowanie pojazdu. Ćwiczenia obejmują: Wprowadzenie w tematykę obliczeń trakcyjnych: zakres obliczeń, wzory obliczeniowe, forma opracowania. Zadania obliczeniowe: opory ruchu, bilans mocy na kołach, parametry ruchu pojazdów, siły reakcji statycznych i ruchowych, droga, czas i skuteczność hamowania. Ocena zdolności pojazdu do przyspieszania. Wyznaczanie charakterystyki dynamicznej pojazdu. Wyznaczanie promienia tocznego koła pojazdu, pola powierzchni czołowej, położenia środka ciężkości pojazdu.
Wykaz literatury podstawowej i	- Dębicki M.: „Teoria samochodu, teoria napędu.” Wydawnictwa Naukowo-

uzupełniającej	<p>Techniczne, Warszawa 1976,</p> <ul style="list-style-type: none"> - Arczyński St.: „Mechanika ruchu samochodu.” Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, ISBN: 83-204-1488-1, Warszawa 1993, - Prochowski L.: „Mechanika ruchu” Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, ISBN: 978-83-206-1701-6 Warszawa 2010, - Siłka W.: „Teoria ruchu samochodu.” Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, ISBN: 83-204-2784-7, Warszawa 2002, - Mitschke M.: „Dynamika samochodu.” Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1977, - Piechna J.: „Podstawy aerodynamiki pojazdów.” Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 2000. - Andrzejewski R.: "Dynamika pneumatycznego koła jezdnego" - Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 2010. - Siłka W.: "Energochłonność ruchu samochodu" - Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, Warszawa 1997.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>Wykłady, ćwiczenia audytoryjne i laboratoryjne, obejmujące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - omawianie zagadnień w oparciu o schematy, ilustracje i pomoce dydaktyczne, - rozwiązywanie zadań z treścią - wykonywanie pomiarów wybranych parametrów pojazdu - wykonanie obliczeń trakcyjnych pojazdu, <p>ponadto: czytanie zalecanej literatury, egzamin, wykonanie projektów, przygotowanie do sprawdzianów, przygotowanie do zajęć</p>
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1, W2 – kartkówka lub odpowiedź ustna, egzamin, U1, U2 – kartkówka lub odpowiedź ustna, egzamin, W2, U2 – ocena wykonania obliczeń trakcyjnych, K1. – ocena postawy studenta i przygotowania do zajęć. Dokumentowanie osiągniętych wyników: oceny w dzienniku prowadzącego, protokół ocen.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Na ocenę końcową składają się:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ocena ze sprawdzianów, odpowiedzi ustnych (33%) - ocena z obliczeń trakcyjnych (33%) - ocena z egzaminu (33%)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>TA1_W02+, TA1_W08++, TA1_U02+, TA1_U03+, TA1_U04+, TA1_U8+, TA1_U13+, TA1_K01+, TA1_K02+</p>

Symbol modułu	M T1 ST 39 ITS
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Transport drogowy Road transportation
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Grzegorz Maj, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z problematyką organizacji drogowego przewozu rzeczy i osób oraz eksploatacją środków transportu drogowego w ujęciu interdyscyplinarnym. Przekazanie podstawowej wiedzy o zasadach, celach i programie wspólnej polityki transportowej i stosowanych instrumentach regulacji rynków transportowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Student posiada wiedzę w zakresie ustawodawstwa oraz wymagań technicznych transportu drogowego wybranych rodzajów ładunków oraz komunikacji zbiorowej.
	2. Student posiada wiedzę o zasadach, celach i programie wspólnej polityki transportowej UE i stosowanych instrumentach regulacji rynków transportowych.
	3. Student posiada wiedzę na temat technologii transportu samochodowego w przewozach pasażerskich i towarowych.
	Umiejętności:
	1. Student potrafi zastosować ustawy i przepisy prawne w organizacji przewozów drogowych ładunków i osób.
	2. Student potrafi zaplanować przewóz osób i rzeczy na podstawie zleceń spedycyjnych i transportowych.
	3. Student potrafi używać specjalistycznego oprogramowania do zarządzania przedsiębiorstwem transportu drogowego i organizacji przewozów.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student ma świadomość jak ważne jest przestrzeganie norm i przepisów prawnych w transporcie drogowym wybranych rodzajów ładunków oraz komunikacji zbiorowej.
	2. Student potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy oraz nawiązywać współpracę ze specjalistami z innych dziedzin wiedzy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość podstawowej terminologii ustawodawczej z zakresu ruchu drogowego, transportu krajowego i międzynarodowego, Matematyka i badania operacyjne, Fizyka, Logistyka, Inżynieria ruchu, Systemy transportowe,

	Infrastruktura transportu.
Treści programowe modułu	Przedmiot obejmuje zagadnienia nakreślone programem. W ramach tego przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu transportu drogowego. Zajęcia obejmują: charakterystykę transportu samochodowego; uwarunkowania prawne dotyczące transportu osób i ładunków; Ustawa o transporcie drogowym, Ustawa Prawo przewozowe; organizacja transportu krajowego i międzynarodowego; Rozporządzenie 561/2006/WE, ustawa AETR dotyczące czasu pracy kierowców; ustawa o czasie pracy kierowców; zasady i wymagania transportu zwierząt i żywności; umowa ATP; przepisy prawa i standaryzacja transportu drogowego materiałów niebezpiecznych; umowa ADR; przewóz ładunków ponadnormatywnych; organy kontroli - Inspekcja Transportu Drogowego, praca na oprogramowaniu SpedTrans dedykowanego do zarządzania operacjami transportowymi
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura obowiązkowa: - Piekarski W., Maj G. Transport drogowy T. 1, Wyd. Libropolis, Lublin 2017 - Piekarski W., Maj G. Transport drogowy T. 2, Wyd. Libropolis, Lublin 2017 - Grzegorzczak K., Buchcar R. Przewóz drogowy towarów niebezpiecznych ADR 2019-2021. Wyd. Buch-Car, Błonie 2019 - Prasolek Ł. Czas pracy kierowców Procedury rozliczenia wzory, Wyd. C. H. Beck, Warszawa 2015 - Startkowski D., Bieńczak K., Zwierzycki W. Samochodowy transport krajowy i międzynarodowy Kompendium wiedzy praktycznej Tom I-V, Wyd. Systherm, 2012 - Prochowski L., Żuchowski A. Technika transportu ładunków, Wyd. WKiŁ, Warszawa 2016 - Prochowski L., Żuchowski A. Samochody ciężarowe i autobusy, Wyd. WKiŁ, Warszawa 2016 Literatura zalecana: - Madej B. Przewozy ładunków nienormatywnych. Wyd. ATUT-BM, 2020 - Juściński S. Logistyka transportu ładunków nienormatywnych, Wyd. Libropolis, Lublin 2017 - Madej B. Załadunek pojazdów i mocowanie ładunków w transporcie drogowym. Poradnik 2020. Wyd. ATUT-BM, 2020 - Madej B. Przewozy artykułów żywnościowych . Poradnik. 2021. Wyd. ATUT-BM, 2021
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) wykład 2) rozwiązywanie zadań problemowych, 3) wykonanie projektu zlecenia transportowego i listu przewozowego , 4) dyskusje dydaktyczne 5) kolokwia.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych 6) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu częściowym – jego części), 7) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 8) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 9) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części).

	<p>10) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części)</p> <p>W1 – W3 - Udział w ćwiczeniach indywidualnych i grupowych, udział w dyskusjach na forum grupy, kolokwia U1 – Udział w ćwiczeniach indywidualnych i grupowych, udział w dyskusjach na forum grupy, U2-U3 Praca na ćwiczeniach, K1 - Odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność, K2 - Przygotowanie do zajęć, odpowiedź ustna. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, projekt obliczeniowy, kolokwia</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Ocena końcowa= zaliczenie projektu + średnia arytmetyczna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. kolokwium 1 (50%) 2. kolokwium 2 (50%)
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>T1_W06+ T1_W13 ++ T1_W20 ++ T1_U15+++ T1_U18+ T1_U19 + T1_U22 ++ T1_K01 ++ T1_K04 +++ T1_K07 +</p>

Nazwa kierunku studiów	TRANSPORT I LOGISTYKA
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ergonomia i bezpieczeństwo pracy oraz ochrona własności intelektualnej Ergonomics, Work Safety and Protection of Intellectual Property
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	I
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2,08/0,92)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr inż. hab. Zbigniew Kobus, prof. UP
Jednostka oferująca moduł	Katedra Podstaw Techniki, Zakład Ergonomii
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z interdyscyplinarną wiedzą ergonomiczną oraz z uregulowaniami prawa ochrony pracy i przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w Polsce i w Unii Europejskiej. Przedstawienie uregulowań prawnych z zakresu ochrony własności intelektualnej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma wiedzę ogólną z zakresu ergonomii i zna zasady funkcjonowania układu człowiek-maszyna- otoczenie.
	W2. Zna przepisy prawne ochrony pracy oraz bhp i zna metody eliminowania zdefiniowanych zagrożeń w środowisku pracy kierowcy.
	W3. Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności intelektualnej.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność samodzielnego dokonania ergonomicznej oceny stanowisk pracy w transporcie oraz interpretowania roli człowieka w procesie pracy.
	U2. Analizuje rozwiązania techniczne i warunki środowiska pracy kierowcy pod względem spełnienia wymagań ergonomii i bhp.
	U3. Potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej (literatury, baz danych oraz innych dobranych źródeł, także w języku angielskim).
Kompetencje społeczne:	
K1. Ma świadomość konieczności podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane działania.	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Fizyka, biologia, chemia, psychologia
Treści programowe modułu	Wykłady: Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna – cel, przedmiot, zakres, zadania, geneza i rozwój. Układ człowiek-maszyna - podstawowe funkcje układu kierowca-pojazd. Obciążenie psychiczne i fizyczne kierowców. Zmęczenie – przyczyny, czas pracy, postacie, konsekwencje, profilaktyka. Czynniki fizyczne, chemiczne i biologiczne w środowisku pracy. Struktura przestrzenna stanowisk pracy operatorów pojazdów (organizacja pola widzenia, strefy pracy podstawowej, zasady regulacji siedzisk). Diagnostyka w ergonomii,

	<p>optymalizacja warunków pracy kierowcy. Ochrona własności intelektualnej - pojęcia podstawowe. Podstawy prawne ochrony. Ćwiczenia: Szacunkowe metody oceny obciążenia fizycznego i psychicznego. Wydolność i sprawność organizmu operatora. Praktyczne wykorzystanie zasad ergonomii w projektowaniu struktury przestrzennej stanowisk pracy kierowców. Zasady bezpiecznej i higienicznej pracy kierowców. Wynalazki, wzory użytkowe, wzory przemysłowe, znaki towarowe - wykorzystanie baz danych</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wykowska M. Ergonomia jako nauka stosowana. Wyd. AGH Kraków 2007. 2. Wieczorek S. Ergonomia. Wyd. Tarbonus, Kraków-Tarnobrzeg. 2014. 3. Rączkowski B. Bhp w praktyce. ODDK. Gdańsk. 2016. 4. Kodeks Pracy. 5. „Ochrona własności intelektualnej”: Red. Alicja Adamczak, Michał du Vall. Wyd. UW, Warszawa 2010 6. „Prawo własności intelektualnej – Repetytorium”: Red. Mariusz Załucki. Wyd. Difin, Warszawa 2008. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. PN-18001:2007. System Zarządzania Bezpieczeństwem i Higieną Pracy. 2. Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, ćwiczenia, wykonanie projektu/prezentacji, dyskusja, wystąpienie, sprawozdanie z ćwiczeń.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1, W2, W3 - ocena wystąpienia/prezentacji, egzamin pisemny. U1, U2, U3 - ocena wykonania sprawozdania. K1- ocena pracy studenta w charakterze lidera i członka zespołu wykonującego ćwiczenie i sprawozdanie.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Szczegółowe kryteria przy ocenie egzaminów i prac kontrolnych</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio, przy zaliczeniu cząstkowym – jego części), 2) student wykazuje dostateczny plus (3,5) stopień wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 61 do 70% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 3) student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 71 do 80% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 4) student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje od 81 do 90% sumy punktów określających maksymalny poziom wiedzy lub umiejętności z danego przedmiotu (odpowiednio – jego części), 5) student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy lub umiejętności, gdy uzyskuje powyżej 91% sumy punktów określających
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>TA1_W14+++ TA1_U02++ TA1_U12+++ TA1_K01+ TA1_K05++</p>

Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Podstawy konstrukcji środków transportu Basics of the construction of means of transport
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	Obowiązkowy
Poziom studiów	Pierwszego stopnia
Forma studiów	Niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 ECTS (1,8 kontaktowy/1,2 niekontaktowe)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr inż. Adam Węgrzyn
Jednostka oferująca moduł	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie i usystematyzowanie podstawowej wiedzy z zakresu konstrukcji środków transportu, a dotyczącej przede wszystkim budowy oraz standaryzacji ich podstawowych układów konstrukcyjnych. Ponadto omówione zostaną zasady i procedury obliczeń wybranych prostych elementów konstrukcyjnych środków transportowych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna budowę typowych środków transportu i cechy zastosowanych w nich rozwiązań konstrukcyjnych.
	W2. Ma podstawową wiedzę przydatną do rozwiązywania prostych problemów z zakresu konstrukcji maszyn.
	W3. Zna wymagania stawiane środkom transportu w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa konstrukcji.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi projektować proste elementy stosowane w środkach transportu.
	U2. Wykonuje podstawowe obliczenia związane z projektowaniem typowego elementu środka transportu.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość zawodowej i społecznej odpowiedzialności za skutki działalności inżynierskiej.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, Mechanika, Nauka o materiałach
Treści programowe modułu	Treści przekazywane na wykładach dotyczą przede wszystkim konstrukcji lądowych środki transportu bliskiego oraz dalekiego. Przekazywana wiedza dotyczy ogólnej budowy i klasyfikacji środków transportu, podstawowych parametrów techniczno-eksploatacyjnych, rozwiązań konstrukcyjnych stosowanych w typowych środkach transportu, a także standaryzacji, unifikacji i charakterystyk typowych środków transportu ludzi oraz towarów. Ćwiczenia mają na celu zaznajomienie studentów z podstawami teoretycznymi procesu konstruowania maszyn i urządzeń transportowych oraz ich części, określaniem występujących obciążeń oraz opanowaniem podstawowych zasad projektowania ich prostych elementów. Przede wszystkim omawiane są zagadnienia realizowane w programie studiów kierunku transport i logistyka, które korespondują z podstawami konstrukcji maszyn.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: 1. Banaszek J. (red). Przykłady obliczeń z podstaw konstrukcji maszyn. Wyd.

	<p>Politechniki Lubelskiej, 1997.</p> <p>2. Dietrych M. (red). Podstawy konstrukcji maszyn, WNT Warszawa, 1995.</p> <p>3. Osiński Z. (red). Podstawy konstrukcji maszyn. Wydawnictwo naukowe PWN, Warszawa 2012.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Pahl G., Beitz W. Nauka konstruowania, WNT Warszawa, 1984.</p> <p>2. Piątkiewicz A., Sobolski R. Dźwignice i przenośniki, t. 1 i 2. WNT, Warszawa.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady realizowane są w formie prezentacji multimedialnych, a w ramach ćwiczeń prowadzone są obliczenia prostych elementów konstrukcyjnych oraz opracowywane zasady doboru typowych elementów znormalizowanych stosowanych w środkach transportu.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1, W2, W3 - sprawdzian wiadomości,</p> <p>U1, U2 - ocena wykonanych obliczeń,</p> <p>K1 - ocena pracy studenta podczas ćwiczeń, przyjmowania założeń i wykonywania obliczeń.</p> <p>Formy dokumentowania wyników: sprawdziany, sprawozdania z ćwiczeń, dziennik prowadzącego.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Na ocenę końcową składa się suma uzyskanych punktów:</p> <p>a) dostateczną (3,0), gdy student uzyskuje od 51 do 60% sumy punktów oraz odpowiednio</p> <p>b) dostateczną plus (3,5) – od 61 do 70%</p> <p>c) dobrą (4,0) – od 71 do 80%</p> <p>d) plus dobrą (4,5) – od 81 do 90%</p> <p>e) bardzo dobrą (5,0) – powyżej 91%.</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 - T1_W03, W2 - T1_W11, W3 - T1_W14</p> <p>U1 - T1_U13, U2 - T1_U22</p> <p>K1 - T1_K04</p>

Symbol modułu	M T1 ST 42 ITS
Nazwa kierunku studiów	Transport
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Transport szynowy, lotniczy, wodny Rail, air and water transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Wojciech Misztal
Jednostka oferująca moduł	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Celem realizacji modułu jest uzyskanie przez studentów wiedzy z zakresu pojęcia, charakterystyki, elementów, funkcjonowania i organizacji transportu szynowego, lotniczego oraz wodnego
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu istoty, funkcjonowania, znaczenia oraz elementów struktury transportu szynowego, lotniczego oraz wodnego
	W2. Zna podstawowe metody, techniki i narzędzia wykorzystywane podczas tworzenia planów wykonania prostych prac transportowych wykorzystujących środki transportu kolejowego, lotniczego, bądź wodnego
	W3. Ma podstawową wiedzę odnośnie infrastruktury oraz środków transportowych i pomocniczych wykorzystywanych w transporcie szynowym, lotniczym oraz wodnym
	Umiejętności:
	U1. Potrafi dokonywać prostych obliczeń inżynierskich związanych z doбором oraz określaniem parametrów pracy środków transportu szynowego, lotniczego oraz wodnego
	U2. Umie tworzyć ukierunkowane na osiągnięcie określonych celów plany wykonania prostych zadań transportowych. Potrafi projektować wybrane elementy infrastruktury transportu szynowego i lotniczego
	U3. Do formułowania i rozwiązywania zadań inżynierskich potrafi wykorzystywać metody analityczne, symulacyjne oraz techniki informatyczne
	Kompetencje społeczne:
	K1. Jest świadomy zagrożeń bezpieczeństwa, środowiska oraz rentowności przedsiębiorstwa transportowego płynących z niepoprawnej organizacji wykonywanych zadań
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka i badania operacyjne, Środki transportu, Infrastruktura transportowa, Systemy transportowe
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: zagadnienia związane z pojęciami, charakterystyką,

	<p>znaczeniem, funkcjonowaniem, planowaniem prac oraz elementami transportu szynowego, lotniczego oraz wodnego.</p> <p>Ćwiczenia obejmują: tematykę związaną z technologią prac, projektowaniem, określaniem parametrów pracy, organizacją, wykorzystywanymi środkami transportu i środkami pomocniczymi, elementami oraz zasadami sterowania w zakresie transportu szynowego, lotniczego oraz wodnego.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Karbowski H. 2009: Podstawy infrastruktury transportu. Wyd. Wsh – Łódź. 2. Topik K. 2009: Infrastruktura transportu kolejowego. OWPW. 3. Kulczyk J., Winter J. 2003: Śródlądowy transport wodny. Wrocław. 4. Ruciński A., Rucińska D., Tłoczyński D. 2012: Transport lotniczy. Ekonomia i organizacja. Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego. Gdańsk <p>Literatura zalecana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Długosz J. 2009: Nowoczesne technologie w logistyce. Wyd. PWE. 5. Frankowska M., Jedlińska M. 2011: Efektywność systemu dystrybucji. PWE. 6. Malarski M. 2006: Inżynieria ruchu lotniczego. OWPW.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 7. Wykłady 8. Ćwiczenia rachunkowe 9. Wykonanie projektów
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 - sprawdzian pisemny W2 - sprawdzian pisemny W3 - sprawdzian pisemny U1 - sprawdzian pisemny U2 - sprawdzian pisemny, ocena projektu U3 - sprawdzian pisemny K1 - ocena projektu</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: archiwizacja zaliczeń częściowych oraz projektów, dziennik prowadzącego</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa - ocena ze sprawdzianów pisemnych 70% + ocena projektu 30%
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 - T1_W20 W2 - T1_W18 W3 - T1_W17 U1 - T1_U04 U2 - T1_U20 U3 - T1_U08 K1 - T1_K07</p>

Symbol modułu	M_TA1_ST_43
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Transport i technologie w produkcji roślinnej Transportation and technology in crop production
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia/
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	5
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	np. 3 (1,6/1,4)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Stanisław Parafiniuk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Eksploatacji Maszyn i Zarządzania Procesami Produkcyjnymi
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zdobycie wiedzy w zakresie organizacji produkcji roślinnej, określania zapotrzebowania na środki do produkcji roślin uprawnych. Organizacji transportu środków do produkcji rolniczej i transportu produktów pozyskiwanych na polu. Doboru rodzaju środka transportu w zależności od rodzaju zbieranego plonu, terminu wykonania zabiegów i okresu agrotechnicznego. Dobór odpowiednich metod przeładunku i rodzaju użytkowanych środków przeładunkowych z uwzględnieniem infrastruktury magazynowej gospodarstwa.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Posiada podstawowe informacje o produkcji roślinnej
	2. Zna metody kalkulowania kosztów produkcji rolniczej i mechanizacji i transportu
	3. Posiada wiedzę zakresu doboru środków do transportu ładunków o różnych parametrach oraz sposobu organizacji przewozu różnych ładunków w tym i surowców rolniczych
	Umiejętności:
	1. Potrafi dokonać podstawowych kalkulacji związanych z produkcją roślinną, oszacować zapotrzebowanie na środki do produkcji, oszacować ilość uzyskiwanych płodów rolnych i dobrać odpowiedni środek transportu
	2. Potrafi zorganizować i ocenić możliwości wykonywania usług transportowych w produkcji rolniczej i dobrać odpowiedni sposób transportu surowców rolniczych.
	Kompetencje społeczne:
	1. Potrafi poszukiwać nowych sposobów organizacji pracy, dostosować zaplecze transportowo-przeładunkowe do istniejących warunków produkcji rolniczej.
	2. Potrafi odpowiednio zaplanować przewóz surowców rolniczych z uwzględnieniem przepisów prawa i zapewnienia odpowiedniej jakości transportu i przeładunku
Wymagania wstępne i dodatkowe	Infrastruktura transportu, Środki transportu, Systemy transportowe, Podstawy

	konstrukcji środków transportu
Treści programowe modułu	<p>W ramach przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu użytkowania maszyn rolniczych przeznaczonych do: uprawy gleby, nawożenia i ochrony roślin, siewu i sadzenia, zbioru zbóż, zbioru siana oraz zielonek przeznaczonych do zakiszania, zbioru buraków cukrowych i ziemniaków. Wykłady obejmują: podstawowe wyposażenia technicznego w maszyny i narzędzia użytkowane w produkcji roślinnej, czynniki decydujące o wyposażeniu gospodarstw w środki techniczne, zasady obliczania parametrów pracy agregatów maszynowych, zasady wykonywania przykładowych prac rolniczych, kryteria oceny racjonalnego doboru i wykorzystania maszyn. W ramach ćwiczeń dokonuje się: obliczeń parametrów pracy agregatów maszynowych oraz elementów procesu technologicznego, obliczeń kosztów eksploatacji wybranych agregatów, doboru środków transportowych w zależności od ilości i formy dostarczanych materiałów na pole oraz rodzaju i formy zbioru plonu. Organizacji prac zbioru z uwzględnieniem zapotrzebowania na środki transportowe.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Majewski Z., Kuczewski J. Eksploatacja maszyn rolniczych. Warszawa 1999. WSiP. 2. Kuczewski J., Waszkiewicz Cz. 2007. Mechanizacja rolnictwa: maszyny i urządzenia do produkcji roślinnej i zwierzęcej. Wydawnictwo SGGW. Warszawa. 3. Sęk T., Przybył J. Uprawa roli, siew, sadzenie i pielęgnacja roślin. Wydawnictwo Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego. Poznań 2006. 4. Nowak J., Stępniewski A., Bulgakov V. Maszyny do osłaniania folią zakiszanych pasz. Monografia. Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Lublin 2019. 5. Przedsiębiorstwo usługowe- Zarządzanie. Filipiak B., Panasiuk A. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 6. Nowak J. Maszyny do formowania bel cylindrycznych. Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Lublin 2013. 7. Banasiak J. 1999. Agrotechnologia. Wydawnictwo Naukowe PWN,
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykłady, ćwiczenia laboratoryjne, dyskusja, doświadczenia, ćwiczenia rachunkowe, pokazy.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji:</p> <p>Wykłady: Zaliczenie pisemne, premiowanie aktywności na wykładach.</p> <p>Ćwiczenia: Kontrola pracy w trakcie ćwiczeń, ocena kart obliczeniowych, Formy dokumentowania osiągniętych wyników: Archiwizacja kart obliczeniowych z ćwiczeń i prac zaliczeniowych oraz list z ocenami uzyskanymi w trakcie zajęć.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Zaliczenie pisemne – 70% treści Karty obliczeń i projekty cząstkowe – 30%</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego</p> <p>W1 – T1_W07, W2 – T1_W13; W3 – T1_W21; U1 – T1_U10; U2 – T1_U16; U3 – T1_U20; K1 – T1_K01; K2 – T1_K04, Inz T – W02, Inz T – U05,</p>

Symbol modułu	M TA1 ST 44 ITS
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Opakowania w procesie spedycyjnym Packaging in forwarding process
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	3 (2/1)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Agnieszka Wójtowicz
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Inżynierii Procesowej
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z rodzajami i cechami opakowań w logistyce transportu żywności, systemami transportu zbiorczego, nowoczesnymi opakowaniami stosowanymi w logistyce transportu, wskazanie możliwości zastosowanie różnych rozwiązań technicznych przy transporcie zbiorczym różnych grup produktów spożywczych oraz nowoczesnymi systemami sterowania operacjami logistycznymi i znakowania opakowań.
Efekty uczenia się – łączna liczba ECTS nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie	Wiedza:
	W1. potrafi rozpoznać rodzaje materiałów opakowaniowych i zna ich cechy
	W2. rozumie zasady stosowania opakowań transportowych w łańcuchu logistycznym
	W3. zna oznaczenia na opakowaniach transportowych
	Umiejętności:
	U1. potrafi dobierać właściwą metodę pakowania do różnych grup produktów
	U2. umie odczytać i zinterpretować znaki na opakowaniach
	Kompetencje społeczne:
	K1. ma świadomość oddziaływania opakowań na otoczenie i konieczność stosowania odpowiednich metod transportu w kontekście wpływu na środowisko naturalne i wykonywania zawodu
	K2. ma świadomość roli opakowań w zachowaniu bezpieczeństwa żywności podczas transportu i potrafi dzielić się wiedzą poza środowiskiem akademickim (na polu rodzinnym, wśród znajomych)
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – zaliczenie pisemne, egzamin W2– zaliczenie pisemne, egzamin W3– zaliczenie pisemne, egzamin U1 – zaliczenie pisemne U2– zaliczenie pisemne K1 - ocena pracy studenta wykonującego prezentację lub wystąpienie w charakterze lidera lub członka zespołu K2 – ocena pracy studenta wykonującego prezentację lub wystąpienie w charakterze lidera lub członka zespołu Formy dokumentowania osiągniętych wyników: zaliczenia częściowe w formie pisemnej, dziennik prowadzącego, prezentacja lub wystąpienie na zadany temat, egzamin końcowy.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Logistyka, Systemy transportowe, Logistyka dystrybucji,
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Wykłady obejmują zagadnienia przemian żywności w czasie transportu i obrotu, wymagania dla opakowań w nowoczesnych metodach utrwalania żywności, systemy formowania opakowań transportowych i owinięć, wymagania dla opakowań transportowych, systemy paletyzacji, roboty

	<p>paletyzujące, systemy kontenerowe, pakowanie aseptyczne, próżniowe, MAP w transporcie, zestawianie linii pakujących, znakowanie opakowań transportowych, recykling opakowań transportowych.</p> <p>Ćwiczenia obejmują podział i funkcje opakowań w zarządzaniu gospodarką przedsiębiorstwa, rodzaje i formy konstrukcyjne opakowań transportowych, systemy big-bag i bag-in-box w transporcie żywności, tworzywa sztuczne – klasyfikacja, przetwórstwo, metody produkcji opakowań sztywnych i giętkich, zastosowanie kodów kreskowych i RFID w transporcie, metody badań opakowań transportowych.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Czerniawski B., Michniewicz J., Opakowania żywności, AFT, Czeladź, 1998. 2. Juśkiewicz M., Panfil-Kunczewicz H., Materiały opakowaniowe i opakowania stosowane w przemyśle spożywczym, Wydawnictwo ART., Olsztyn, 1999. 3. Korzeniowski A., Kwiatkowski J., Towaroznawstwo opakowań, Akademia Ekonomiczna, Poznań, 1994. 4. Lisińska-Kuśnierz M., Cholewa A., Przechowywanie i transport towarów: wybrane zagadnienia, Kraków, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, 2006 5. Dudziński Z., Poradnik magazyniera Warszawa, Polskie Wydaw. Ekonomiczne, 2000 6. Fertsch M., Grzybowska K., Stachowiak A., Logistyka i zarządzanie produkcją: narzędzia, techniki, metody, modele, systemy, Poznań, Politechnika Poznańska. Instytut Inżynierii Zarządzania, 2008. 7. Mitoraj E., Żabiński A., Logistyka dystrybucji w przedsiębiorstwie, Katowice, AE, 1994. <p>Miesięcznik Techniczno-Ekonomiczny „Opakowanie”, NOT.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>Wykłady i ćwiczenia audytoryjne w postaci prezentacji multimedialnych, ćwiczenia laboratoryjne – w postaci prezentacji oraz zajęcia praktyczne - badania w laboratorium z wykorzystaniem aparatury Katedry Inżynierii Procesowej, możliwość skorzystania z bogatej bazy katalogów maszyn pakujących i urządzeń peryferyjnych.</p>

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągnięcia efektów kierunkowych):

TA1_W03 ++

TA1_W17 +++

TA1_W06 +++

TA1_U28 +++

TA1_U08 +++

TA1_K08 ++

TA1_K09 ++

Symbol modułu	M_TA1_ST_45_LT
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Komputerowe wspomaganie projektowania pojazdów Computer design of vehicles
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,5/1,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Grzegorz Zając
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem realizacji przedmiotu jest problematyka projektowania części pojazdów i silników z wykorzystaniem programów typu CAD. Szczegółowe cele obejmują omówienie zagadnień zastosowania oprogramowania wspomagającego projektowanie płaskie oraz trójwymiarowe. Celem jest także nauka umiejętności pozwalającego projektować metodami modelowania bryłowego.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Zna zagadnienia związane z problematyką obejmującą projektowanie części pojazdów i silników z wykorzystaniem programów typu CAD.
	2. Posiada wiedzę na temat sposobów projektowania ze szczególnym uwzględnieniem zasad modelowania bryłowego.
	3. Rozumie zależności kinematyczne pomiędzy poszczególnymi częściami silników i pojazdów
	Umiejętności:
	1. Umie projektować metodami modelowania bryłowego pojedyncze części silników i pojazdów oraz ich złożenia.
	2. Potrafi wykorzystywać oprogramowanie typu CAD w tworzeniu dokumentacji technicznej części silników i pojazdów
Kompetencje społeczne:	
1. Jest świadomy znaczenia procesu projektowania w trakcie cyklu życia pojazdu	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Określa się sposoby sprawdzenia wymienionych efektów uczenia się: Sposoby weryfikacji efektów uczenia się w poszczególnych kategoriach: <u>Wiedza</u> Ad.1-2. – 2-3 kolokwia sprawdzające znajomość problemów budowy i działania systemów komputerowych stosowanych w budowie i konstruowaniu pojazdów <u>Umiejętności:</u> Ad 1. Udział w ćwiczeniach indywidualnych i grupowych

	<p>Ad 2. Samodzielne wykonywanie projektów części lub zespołów pojazdu</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u></p> <p>Ad. 1 Udział w ćwiczeniach zespołowych na zajęciach oraz w przygotowaniu projektu lub referatu, odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność.</p> <p>Ad. 2. Wykonywanie ćwiczeń domowych oraz przygotowanie się do kolokwium sprawdzającego.</p>
Wymagania wstępne i dodatkowe	<p>Podstawowa znajomość zagadnień projektowania konstrukcji maszyn. Znajomość podstawowych zagadnień z zakresu budowy silników spalinowych oraz podzespołów pojazdów. Znajomość kinematyki ruchu pojazdów.</p>
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	<p>Problematyka obejmuje projektowanie części pojazdów i silników z wykorzystaniem programów typu CAD. Program wykładów i ćwiczeń obejmujące: stosowanie oprogramowania wspomagającego proces projektowania, wykorzystanie metod komputerowego projektowania płaskiego oraz modelowania bryłowego. Tworzenie szkiców płaskich oraz wykonywanie działań na bryłach. Wykonane części będą łączone w zespoły z uwzględnieniem zależności kinematycznych. Ponadto omówione i przeciwiczone zostaną zagadnienia tworzenia dokumentacji technicznej podzespołów i części. Program uzupełniony zostanie o aspekty parametryzowania modeli trójwymiarowych. Ponadto student będzie posiadał podstawy do nauki modelowania powierzchniowego oraz metod analizowania konstrukcji (np. z użyciem MES).</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Pozycje zalecane</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Dzieniszewski G., Zajac G., Krzaczek P., 2008: Modelowanie bryłowe w komputerowym wspomaganie projektowania części silników i pojazdów. Wydział Inżynierii Produkcji UP w Lublinie. Lublin 2008. 2. Dzieniszewski G., Piekarski W., Krzaczek P., 2006: Komputerowe wspomaganie projektowania silników i pojazdów. Wydział Inżynierii Produkcji. Akademia Rolnicza w Lublinie. Lublin 2006. 3. Merkisz J., Mazurek S., Pokładowe systemy diagnostyczne pojazdów samochodowych. Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 2007.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>omawianie zagadnień w oparciu o schematy i ilustracje, prezentacja wybranych zjawisk za pomocą modeli dydaktycznych, ćwiczenia w zakresie interpretacji danych, wykonywanie samodzielnych projektów części i zespołów z wykorzystaniem specjalistycznego oprogramowania, dyskusja na forum całej grupy ćwiczeniowej, wykonywanie modeli sprawdzających, wykonywanie ćwiczeń dotyczących parametryzacji i modyfikacji modeli części i zespołów</p>

Symbol modułu	M T1 ST 46
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Elektrotechnika samochodowa Automotive Electrical
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2/1)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr inż. Krzysztof Plizga
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem nauczania przedmiotu jest zapoznanie studentów z budową, zasadą działania i diagnostyką układów elektrycznych pojazdów oraz poszczególnych podzespołów wchodzących w skład instalacji elektrycznej pojazdów samochodowych. Poznają także zasady i podzespoły sterowania elektronicznego w pojazdach, jak również zasady diagnostyki pokładowej. Podczas nauczania przedmiotu studenci nabywają także wiedzę z zakresu metod ustalania stanu urządzeń wykonawczych pojazdu samochodowego, które mogą być wykorzystane podczas kształcenia.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Posiada wiedzę z zakresu budowy i zasad działania urządzeń i układów elektrycznych w pojazdach samochodowych
	2. Rozróżnia rodzaje instalacji elektrycznych w pojazdach, określa wielkości elektryczne urządzeń
	3. Zna zasadę działania urządzeń elektrycznych w pojazdach samochodowych
	Umiejętności:
	1. Umie rozpoznawać stan urządzeń elektrycznych pojazdów oraz diagnozować przyczyny powstawania uszkodzeń tych urządzeń
2. Umie wykonać pomiary wielkości elektrycznych w instalacjach pojazdów	
Kompetencje społeczne:	1. Ma świadomość znaczenia stosowania sterowania elektronicznego w pojazdach i potrafi określić te cechy w rozróżnieniu parametrów ruchu, ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa ruchu pojazdów
	2. Ma świadomość konieczności podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane działania
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1- kolokwium, W2- kolokwium, W3- kolokwium, U1- ocena wykonania sprawozdania i jego obrony, K1- ocena pracy studenta stosującego układy elektrotechniczne do sterowania układami pojazdów, K2- ocena pracy studenta jako członka zespołu wykonującego ćwiczenie i sprawozdanie. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, kolokwia, sprawozdania, dziennik prowadzącego, egzamin
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka, Fizyka, Mechanika, Elektrotechnika i Elektronika, Budowa i eksploatacja pojazdów, Silniki Spalinowe
Treści modułu kształcenia – zwarty opis	Wykład obejmuje: Pojęcia podstawowe, wymagania techniczne, mechaniczne, elektryczne, eksploatacyjne i ekonomiczne wyposażenia elektrycznego i

	<p>elektronicznego pojazdów, budowa, działanie i eksploatacja baterii samochodowych, prądnice – charakterystyki eksploatacyjne, układy zapłonowe układów ZI, rozruch elektryczny silnika spalinowego, klasyfikacja sygnałów i budowa CJS, magistrale w pojazdach, czujniki, układy sterowania i wykonawcze, oświetlenie pojazdów, napęd elektryczny i hybrydowy pojazdów. Ćwiczenia obejmują badanie i analizę własności akumulatorów, prądnic i rozruszników, badania i regulacje układów zapłonu, diagnostyka wyposażenia elektrycznego pojazdów, samochodowe układy sterowania, badania instalacji oraz zabezpieczeń elektrycznych w pojazdach, badania układów oświetlenia, analiza budowy elektrycznego układu napędowego i jego badania.</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura obowiązkowa: 1. Instrukcje do ćwiczeń. Literatura zalecana: 1. Dziubiński M., Ocioszyński J., Walusiak S.: 1999. Elektrotechnika i elektronika samochodowa. Wydawnictwa Uczelniane Politechniki Lubelskiej. Lublin. 2. Hebda M., Niziński S., Pelc H.: 1980. Podstawy diagnostyki pojazdów mechanicznych. WKŁ, Warszawa. 3. Judge A.: 1982. Obsługa wyposażenia elektrycznego pojazdów. WKŁ, Warszawa. 4. Koziej E.: 1984. Maszyny elektryczne pojazdów samochodowych. WNT, Warszawa. 5. Merkisz J., Mazurek St.: 2002. Pokładowe systemy diagnostyczne pojazdów samochodowych. WKŁ, Warszawa. 6. Pomykański Z.: 1977. Laboratorium elektrotechniki samochodowej. PWN, Warszawa. 7. Smalko Z.: 1998. Podstawy eksploatacji pojazdów. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa.</p>
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<p>1) wykłady informacyjne i problemowe 2) ćwiczenia o charakterze problemowym, 3) dyskusje o charakterze aktywizującym,</p>

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągnięcia efektów uczenia się):

TL1_W02+++, TL1_W07+++, TL1_W08+++, TL1_W09+++,

TL1_U13 +++, TL1_U02 ++,

TL1_K01++, TL1_K06 ++;

Symbol modułu	M T1 ST 47 ITS
Nazwa kierunku studiów	Transport
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Transport Multi i Intermodalny Multi and Intermodal Transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2/1)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Wojciech Misztal
Jednostka oferująca moduł	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Celem realizacji modułu jest uzyskanie przez studentów obszernych wiadomości z zakresu pojęcia, charakterystyki, elementów, funkcjonowania i organizacji transportu inter oraz multimodalnego
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu istoty, zasad funkcjonowania, zarządzania, znaczenia oraz elementów struktury transportu inter oraz multimodalnego
	W2. Zna podstawowe metody, techniki i narzędzia stosowane podczas tworzenia planów wykonania prostych zadań transportowych wykorzystujących więcej niż jedną gałąź transportu. Zna podstawowe zasady projektowania terminali
	Umiejętności:
	U1. Potrafi planować wykonanie zadań transportowych, których realizacja wymaga wykorzystania więcej niż jednej gałęzi transportu. Potrafi odczytywać i opracowywać dokumentację dotyczącą wykonywanych czynności transportowych
	U2. Umie organizować prace wykonywane w terminalach przeładunkowych. Potrafi dokonywać optymalizacji wykorzystania środków transportowych
	Kompetencje społeczne:
	K1. Podejmując decyzje kieruje się zasadami racjonalnego zachowania. Ma świadomość konsekwencji podejmowanych przez siebie decyzji
Wymagania wstępne i dodatkowe	Matematyka i badania operacyjne, Systemy transportowe
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: kluczowe zagadnienia z zakresu istoty, zasad funkcjonowania, znaczenia, zarządzania oraz elementów struktury transportu inter oraz multimodalnego, a także podstawowych metod, technik oraz narzędzi stosowanych podczas tworzenia planów wykonania prostych zadań transportowych wykorzystujących więcej niż jedną gałąź transportu Ćwiczenia obejmują: treści związane z omówieniem charakterystyki, budowy, zasady działania oraz wyznaczaniem parametrów pracy środków

	wykorzystywanych w transporcie inter oraz multimodalnym, a także z tworzeniem planów wykonywania zadań transportowych, doбором odpowiednich środków do realizowanych zadań, funkcjonowaniem oraz organizacją pracy wybranych punktów eksploatacyjnych
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Jacyna M., Pyza D., Jachimowski R. 2021: Transport intermodalny. Projektowanie terminali przeładunkowych. WYd. PWN. Warszawa 2. Jakubowski L. 2009: Technologia prac ładunkowych. Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej. <p>Literatura zalecana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Kacperczyk R. 2009: Transport i spedycja cz. 1. Wyd. Difin. Warszawa. 5. Karbowski H. 2009: Podstawy infrastruktury transportu. Wyd. Wsh – Łódź. 6. Długosz J. 2009: Nowoczesne technologie w logistyce. Wyd. PWE.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 10. Wykłady 11. Ćwiczenia rachunkowe 12. Wykonanie projektów
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 - sprawdzian pisemny W2 - sprawdzian pisemny U1 - sprawdzian pisemny U2 - sprawdzian pisemny, ocena projektu K1 - ocena projektu</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: archiwizacja zaliczeń częściowych oraz projektów, dziennik prowadzącego</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa - ocena ze sprawdzianów pisemnych 70% + ocena projektu 30%
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 - T1_W20 W2 - T1_W18 U1 - T1_U03, T1_U04 U2 - T1_U08, T1_U20 K1 - T1_K04</p>

Symbol modułu	M T1 ST 48 ITS
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Ochrona środowiska w transporcie Environmental protection in transport
Język wykładowy	Język polski
Rodzaj modułu	Obowiązkowy
Poziom studiów	Pierwszego stopnia
Forma studiów	Niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,28/0,72)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Tomasz Zubala
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Zaznajomienie studentów z problemami oddziaływania transportu na środowisko oraz sposobami ograniczania negatywnych wpływów z wykorzystaniem metod technicznych i pozatechnicznych; kształtowanie wrażliwości etycznej, społecznej i zawodowej oraz poczucia odpowiedzialności za stan środowiska w powiązaniu z podejmowanymi decyzjami i procesami działalności bytowo-gospodarczej i inżynierskiej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna źródła i skalę zagrożeń dla środowiska związanych z funkcjonowaniem transportu.
	2. Wykazuje się wiedzą ogólną z zakresu organizacji systemu zarządzania środowiskiem w transporcie.
	Umiejętności:
	1. Wykonuje wstępną ocenę oddziaływania na środowisko przedsięwzięć transportowych.
	2. Dobiera i uzasadnia wykorzystanie konkretnych rozwiązań, zapobiegających degradacji środowiska, w zależności od rodzaju zagrożenia.
	3. Opracowuje założenia projektowe systemu zagospodarowania wód opadowych w obrębie infrastruktury drogowej – określa parametry terenu odwadnianego, prognozuje wielkość spływu opadowego i ładunku zanieczyszczeń oraz dobiera urządzenia gromadzące i oczyszczające wody opadowe.
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość ciągłości postępu technicznego w zakresie ochrony środowiska oraz zmian w środowiskowych regulacjach prawnych – rozumie potrzeby systematycznego aktualizowania własnej wiedzy i umiejętności.
	2. Akceptuje konieczność uwzględniania aspektów ochrony środowiska przy podejmowaniu decyzji oraz aktywności bytowo-gospodarczej i inżynierskiej.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Student powinien posiadać ogólną wiedzę z zakresu matematyki, organizacji i zarządzania, infrastruktury transportu, transportu drogowego.

Treści programowe modułu	Podstawowe pojęcia z zakresu gospodarowania i zarządzania środowiskiem. Zasady funkcjonowania makrosystemu środowisko-społeczeństwo-gospodarka. Ocena źródeł i rodzajów zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, wód i gleb. Proces migracji zanieczyszczeń w ekosystemach (m.in. przemieszczanie w łańcuchach troficznych). Podstawy ochrony powietrza atmosferycznego, wód i gleb – metody techniczne i pozatechniczne. Analiza oddziaływania transportu na środowisko (zakres i skala problemu). Komunikacyjne zanieczyszczenia powietrza i sposoby zapobiegania. Pojęcie hałasu komunikacyjnego i metody jego ograniczania (ochrona przed emisją, transmisją i imisją). Gospodarowanie wodami opadowymi (transport, oczyszczanie, retencja). Znaczenie i zasady tworzenia drogowych przejść dla zwierząt. Funkcje i zasady tworzenia zadrzewień przydrożnych. Rozwiązania logistyczne w gospodarce odpadami. Procedura oceny oddziaływania na środowisko.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura wymagana: 1. Bęben D., 2009. Ochrona środowiska w budownictwie komunikacyjnym. Ofic. Wyd. Polit. Opolskiej, Opole. 2. Gronowicz J., 2003. Ochrona środowiska w transporcie lądowym. Biblioteka Problemów Eksploatacji, Radom. 3. Stańczak-Strząska M, 2007. Ochrona środowiska w transporcie. Wyd. Polit. Krakowskiej, Kraków. Literatura zalecana: 1. Sadowski J., Engel Z., Kucharski R., Lipowczan A., Szudrowicz B., 1992. Ochrona środowiska przed hałasem i wibracjami. Inst. Tech. Bud., Warszawa. 2. Towpik K., Gołaszewski A., Kukulski J., 2006. Infrastruktura transportu samochodowego. Ofic. Wyd. Polit. Warszawskiej, Warszawa. 3. Edel R., 2017. Odwodnienie dróg. Wyd. Komunikacji i Łączności, Warszawa.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład (prezentacje multimedialne), dyskusja, wykonanie projektu, wykonanie raportu.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 – sprawdzian pisemny, W2 – sprawdzian pisemny, U1 – ocena raportu, U2 – sprawdzian pisemny, U3 – ocena projektu, K1 – sprawdzian pisemny, K2 – sprawdzian pisemny.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena ze sprawdzianu pisemnego w formie pytań problemowych i testowych – 50%, Ocena projektu – 30%, Ocena raportu – 20%.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W1 – T1_W02, T1_W18, W2 – T1_W18, T1_W22, U1 – T1_U02, T1_U11 U2 – T1_U10, T1_U11, T1_U23 U3 – T1_U10, T1_U11, T1_U23 K1 – T1_K01, K2 – T1_K04, T1_K05, T1_K06.

Symbol modułu	M T1 ST 49 ITS
Kierunek lub kierunki studiów	Transport
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Zarządzanie logistyczne Logistics management
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1/1)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. inż. Sławomir Juściński
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu - Zakład Logistyki i Zarządzania Przedsiębiorstwem
Cel modułu	Przekazanie podstawowych wiadomości z zakresu zarządzania logistycznego w przedsiębiorstwie. Przedstawienie zadań stawianych logistyce przy zarządzaniu łańcuchem dostaw w aspekcie konkurencyjności rynkowej i spełnienia potrzeb klientów. Omówienie relacji pomiędzy zarządzaniem logistycznym i innymi nowoczesnymi koncepcjami zarządzania. Przedstawienie zagadnień standaryzacji i unifikacji w logistyce oraz wykorzystania systemów informacyjnych. Przekazanie wiadomości o strategii efektywnej reakcji na potrzeby klienta oraz wykorzystania outsourcingu w zarządzaniu logistycznym.
	Efekty uczenia się Odniesienie do efektów uczenia się dla obszaru
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	1. Zna podstawy teoretyczne zarządzania logistycznego w przedsiębiorstwie.
	2. Rozumie i potrafi wyjaśnić zagadnienia związane z zarządzaniem logistycznym w: koordynacji procesów w przedsiębiorstwie, obsłudze łańcuchów dostaw, kompleksowej obsłudze klienta, zapewnieniu jakości procesów i produktów, systemie obrotu jednostkami transportowymi i ich standaryzacji.
	3. Posiada podstawową wiedzę na temat nowoczesnych koncepcji zarządzania logistycznego: Just in Time (JIT), Planowanie Potrzeb Materiałowych (MRP), Planowanie Potrzeb Dystrybucyjnych (DRP), Zarządzanie Zapasem przez Dostawcę (VMI), Szybka Reakcja (QR) oraz systemów komunikacyjnych i informatycznych w zarządzaniu logistycznym.
	Umiejętności:
	1. Umie analizować i diagnozować problemy związane z realizacją zadań w ramach zarządzania logistycznego.
	2. Potrafi korzystać z uzyskanych informacji na temat: łańcuchów dostaw, obsługi klienta, systemów komunikacyjnych i informatycznych stosowanych w zarządzaniu logistycznym, unifikacji i standaryzacji opakowań, rynku operatorów logistycznych, a także dokonywać ich interpretacji i formułować opinie.

	<p>3. Uczestniczyć w podstawowych zadaniach realizowanych w obszarze zarządzania logistycznego.</p> <p>Kompetencje społeczne:</p> <p>1. Ma aktywną postawę w zakresie wyrażania ocen i przekazywania swojej wiedzy przy użyciu różnych środków przekazu, jest chętny do współpracy.</p> <p>2. Jest świadomy potrzeby podejmowania samokształcenia i aktualizowania wiedzy w dziedzinie zarządzania logistycznego.</p>	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji efektów uczenia się w poszczególnych kategoriach:</p> <p><u>Wiedza:</u> Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego kształceniem 1-3;</p> <p><u>Umiejętności:</u> Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego umiejętnościami 1-3;</p> <p><u>Kompetencje społeczne:</u> Ad. 1-2 odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność</p>	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe wiadomości z zakresu przedmiotu Logistyka oraz Organizacja i zarządzanie.	
Treści modułu kształcenia – zwrócić uwagę na ok. 100 słów.	<p>Przedmiot opisuje miejsce logistyki w zarządzaniu przedsiębiorstwem, poziomy zarządzania, czynniki kształtujące decyzje menedżerskie, rolę i zasady controllingu w zarządzaniu oraz zarządzanie logistyczne w aspekcie koordynacji procesów. W ramach przedmiotu realizowane są zagadnienia z: logistyki w marketingu zakupów i sprzedaży, zarządzania logistycznego łańcuchem dostaw w przedsiębiorstwie w aspekcie konkurencyjności rynkowej, poziomów obsługi klienta w aspekcie kosztów, logistycznego zarządzania łańcuchem dostaw w aspekcie problemu jakości procesów i produktów, wykorzystania standardów Global System One GS1 w łańcuchu dostaw. Omawiane są nowoczesne koncepcje zarządzania: Just in Time (JIT), Planowanie Potrzeb Materiałowych (MRP), Planowanie Potrzeb Dystrybucyjnych (DRP), Zarządzanie Zapasem przez Dostawcę (VMI), Szybka Reakcja (QR) oraz rola i korzyści ze standaryzacji w zarządzaniu logistycznym. Ponadto prezentowane są tematy dotyczące: systemów komunikacyjnych i informatycznych w zarządzaniu logistycznym, wymiany informacji w zarządzaniu logistycznym, roli opakowań w łańcuchach logistycznych, kompleksowego systemu obrotu paletami, standaryzacji opakowań, a także Strategii Efektywnej Reakcji na Potrzeby Konsumenta (ECR) w zarządzaniu logistycznym, operatorów logistycznych i outsourcingu w zarządzaniu logistycznym.</p>	
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Blaik P., Bruska A., Kauf S., Matwiejczuk R., Logistyka w systemie zarządzania przedsiębiorstwem. Relacje i kierunki zmian, Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2013. 2. Gołębska E., Kompendium wiedzy o logistyce, Polskie Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 2021. 3. Skowronek Cz., Sarjusz –Wolski Z., Logistyka w przedsiębiorstwie, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2012. 4. Coyle J.J., Bardi E.J., Langley C.J., Zarządzanie logistyczne, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2010. <p>Literatura zalecana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wojciechowski T. Marketingowo-logistyczne zarządzanie przedsiębiorstwem, Wyd. Centrum Doradztwa i Inforamcji Difin, Warszawa 2011. 	

	<p>2. Blaik P. Logistyka. Koncepcja zintegrowanego zarządzania, Wyd. Ekonomiczne, Warszawa 2010. Krawczyk S. (red.) Logistyka. Teoria i praktyka, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2011.</p>
	<p>Wykład: przekaz informacji z wykorzystaniem slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji wyjaśniająco - pogładowa. Ćwiczenia: wykorzystanie materiałów pogładowych i slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji analityczno - problemowa.</p>

Efekty kierunkowe:

Wiedza: TA1_W06 +++, TA1_W13 +++, TA1_W15 +++, TA1_W16 +++, TA1_W20 +

Umiejętności: TA1_U03 ++, TA1_U05 +++, TA1_U10 ++, TA1_U17 +++, TA1_U19 +++,

Kompetencja społeczne: TA1_K01 +++, TA1_K04 +++,

Symbol modułu	M T1 ST 50 ITS
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Transport leśny Forest transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (2/1)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. inż. Janusz Zarajczyk
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Celem nauczania przedmiotu „transport leśny” jest nabycie umiejętności projektowania i organizowania procesów transportowych w leśnictwie, a szczególnie transportu drewna. Transport leśny rozpatrywany jest w następujących aspektach: społeczno-gospodarczych, techniczno-technologiczno-infrastrukturalnych, ekologicznych, ekonomicznych i bezpieczeństwa pracy. Poza tym, nauczanie o transporcie drewna wykonywanym w ramach procesu pozyskiwania, obejmuje operacje prowadzone w lesie (zrywka, podwóz), na składnicach (dowóz) i poza lasem (wywóz, przewóz w ramach spedycji).
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W1. w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia na temat materiałów, zna zasady konstruowania maszyn oraz projektowania procesów technologicznych, zna podstawy metrologii.
	W2. w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia w zakresie zapisu konstrukcji i grafiki inżynierskiej, w tym objaśniania rysunków i schematów obiektów technicznych.
	W3. W zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia dotyczące klasyfikacji i budowy środków transportu oraz systemów transportowych, również w leśnictwie, ogrodnictwie i przemyśle rolno-spożywczym.
	Umiejętności:
	U1. wykorzystać metody analityczne oraz wiedzę z zakresu matematyki i fizyki przy opisie i rozwiązywaniu typowych zadań inżynierskich, w tym do projektowania, zarządzania i sterowania procesami transportowymi i logistycznymi.
U2. dokonać identyfikacji i ogólnej analizy zjawisk wpływających na przebieg procesów transportowych i logistycznych, stan środowiska naturalnego i zasobów naturalnych; zastosować typowe techniki optymalizacji w zakresie procesów transportowych.	
Kompetencje społeczne:	
K1. krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i doskonalić kompetencje zawodowe i osobiste.	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1 - sprawdzian pisemny, W2 - sprawdzian pisemny, W3 - sprawdzian pisemny, U1 – sprawdzian pisemny, U2 – sprawdzian pisemny, K1 - ocena inicjatywy i zaangażowania studenta w rozwiązywaniu problemów związanych z transportem w leśnictwie. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, dziennik

	prowadzącego.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Konstrukcje maszyn, logistyka transportu.
Treści modułu kształcenia – zwały opis ok. 100 słów.	Wiadomości ogólne o transporcie leśnym. Definicje transportu. Podział transportu. Geneza, tendencje rozwojowe oraz organizacja transportu drewna w Polsce. Produkcyjne, społeczne i logistyczne funkcje transportu w gospodarstwie leśnym. Operacje transportowe w procesie pozyskiwania drewna. Technologie transportu drewna. Infrastruktura transportu leśnego. Zrywka drewna, podział zrywki. Przygotowanie zrywki. Urządzenia pomocnicze do zrywki drewna. Zrywka wciągarkami, kolejkami linowymi oraz możliwości stosowania ich w Polsce. Zrywka drewna ciągnikami rolniczymi i specjalnymi. Wywóz drewna Transport drewna na składnicach i spedycja.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Lektury obowiązkowe: <ol style="list-style-type: none"> 1. Kubiak M. 1998. Transport leśny. AR Poznań. Kozikowski K. 1978. 2. Sosnowski J. 1996. Ćwiczenia z transportu drewna. AR Kraków. 3. Sosnowski J. 2002. Szlaki zrywkowe w proekologicznym gospodarstwie leśnym. 4. Sosnowski J. 2003. Zasady proekologicznej zrywki drewna w warunkach gospodarki leśnej w górach. Sylwan, 5. Sosnowski J., Dudek T. 2006. Kolejki linowe do zrywki drewna Larix. Technika Rolnicza Ogrodnicza Leśna, 12.
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	Formy dydaktyczne: wykłady, ćwiczenia, dyskusja. Metody dydaktyczne: podająca, praktyczna.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

TL1_W02+++
 TL1_W05+++
 TL1_W15+++
 TL1_U01+++
 TL1_U05+++
 TL1_K06++

Symbol modułu	M T1 ST 51
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Praktyka zawodowa Professional practice
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	3
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	5 (5/0)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prodziekan wydziału
Jednostka oferująca przedmiot	Biuro Kształcenia Praktycznego i Rozwoju Kompetencji
Cel modułu	Celem realizacji modułu jest poszerzenie wiedzy oraz doskonalenie umiejętności i kompetencji społecznych w zakresie szeroko rozumianego transportu oraz rozwijanie umiejętności pracy w zespole.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W 1. Student posiada podstawową wiedzę na temat zasad i zakresu działalności przedsiębiorstwa, w którym odbywał praktykę zawodową.
	Umiejętności:
	U 1. Student potrafi komunikować się z przełożonym (opiekunem praktykanta) i współpracownikami stosując różne techniki z użyciem specjalistycznej terminologii.
	U 2. Student potrafi wykonać powierzone zadania zgodnie z ich zakresem.
	U 3. Student stosować zasady BHP oraz utrzymać porządek na stanowisku pracy.
	Kompetencje społeczne:
K 1. Student ma świadomość swojej aktualnej wiedzy, rozumie potrzebę podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych oraz ma świadomość konieczności zachowywania się w sposób profesjonalny, w pełni odpowiedzialny za własną pracę.	
K 2. Student posiada wstępną orientację co do kierunku własnego rozwoju zawodowego i potrafi nawiązać kontakt z potencjalnym pracodawcą.	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W 1: egzamin. U 1: ocena praktycznej umiejętności organizacji i wykonania powierzonych prac, zawarta w dzienniczku praktyk i poświadczona przez opiekuna praktyki. U 2: ocena praktycznej umiejętności organizacji i wykonania powierzonych prac, zawarta w dzienniczku praktyk i poświadczona przez opiekuna praktyki. U 3: egzamin. K 1: ocena kreatywności studenta zawarta w dzienniczku praktyk, poświadczona przez opiekuna praktyki. K 2: egzamin. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: protokół z egzaminu, dzienniczek praktyk.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Umiejętność efektywnego samokształcenia
Treści modułu kształcenia – zwrócić uwagę na ok. 100 słów.	Praktyki realizowane są w zakładach pracy związanych z branżą transportową, takich jak: firmy transportowe i spedycyjne, centra logistyczne, Przedsiębiorstwa komunikacji miejskiej, zakłady naprawy pojazdów, stacje kontroli pojazdów, zakłady napraw blacharskich czy serwisy ogumienia itp. Student ma możliwość dokonania samodzielnego wyboru miejsca odbywania praktyki, może też skorzystać w tym zakresie z pomocy uczelni. Podczas praktyki zawodowej student ugruntowuje kierunkowe efekty uczenia się i ma możliwość krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności oraz poznaje

	<p>uzasadnienie potrzeby ciągłego poszerzania swojej wiedzy i umiejętności.</p> <p>W trakcie praktyki student zapoznaje się z zasadami BHP i przechodzi stosowne szkolenie stanowiskowe, odbywa konsultacje z personelem w zakresie szczegółów dotyczących wykonywanych prac, ma możliwość dostępu i studiowania udostępnionych materiałów wewnętrznych dotyczących funkcjonowania danej jednostki organizacyjnej przedsiębiorstwa oraz poznaje zasady raportowania wyników wykonywanej działalności.</p> <p>Nabywa umiejętność odpowiedniego komunikowania się w środowisku zawodowym oraz uzyskuje kompetencje społeczne ważne w środowisku pracy.</p>
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<ol style="list-style-type: none"> 1. Procedury, instrukcje i opisy procesów przedsiębiorstwa. 2. Regulaminy i inne standardy wewnętrzne przedsiębiorstwa. 3. Kudzia S.: BHP w branży samochodowej. WSiP, Warszawa 2016
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	Rozwiązywanie problemów, aktywne uczestnictwo w pracy, praca w grupie, konsultacje, samokształcenie.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

Symbol modułu	M T1 ST 52
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Seminarium dyplomowe 1 Diploma Seminar 1
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy/fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia/drugiego stopnia/jednolite magisterskie
Forma studiów	niestacjonarne/nieniestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	np.1 (0,5/0,5)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Pracownik samodzielny ze stopniem nie niższym niż dr hab.
Jednostka oferująca moduł	katedry
Cel modułu	Celem seminarium jest zapoznanie studentów z metodami pisania prac naukowo-badawczych, opracowywania wyników badań, merytoryczną i statystyczną interpretacją uzyskanych rezultatów oraz formułowania wniosków. W ramach seminarium podawane są również metody pisania artykułów i prac naukowych ze szczególnym uwzględnieniem etapów redagowania pracy dyplomowej.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	Student zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego; potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej
	2.
	...
	Umiejętności:
	Student potrafi przygotować i przedstawić krótką prezentację poświęconą wynikom realizacji zadania inżynierskiego; przygotować i przedstawić sprawozdanie z realizacji zadania, brać udział w debacie, a także uzasadnić swoje stanowisko. Student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, ocenić ich przydatność, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie; potrafi korzystać z zasobów informacji patentowej
	2.
	...
	Kompetencje społeczne:
	1. Student jest gotów krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się; potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy
	2.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Przedmioty podstawowe i kierunkowe
Treści programowe modułu	Treści ćwiczeń: Zdefiniowanie tematu roboczego projektu dyplomowego (zakres tematyczny pracy). Opisanie problemu, zdefiniowanie kluczowych

	terminów pracy, planu projektu i literatury. Wyszukiwanie materiałów źródłowych (bazy danych, zasady cytowania). Praktyczne metody prowadzenia badań naukowych. Określanie i weryfikacja wielkości błędów pomiarowych. Graficzne i analityczne metody przedstawiania rezultatów badań. Technika uogólnia wyników badań oraz prawidłowego wnioskowania. Zastosowanie wybranych metod statystycznych do weryfikacji materiału badawczego. Prezentacja wyników badań.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dudziak. A, Żejmo A.: Redagowanie prac dyplomowych – wskazówki metodyczne dla studentów. Difin, Warszawa 2008 2. Gonciarski W.: Przygotowanie pracy dyplomowej: Poradnik dla studentów. WSE, Warszawa 2004 3. Kozłowski R.: Praktyczny sposób pisania prac dyplomowych z wykorzystaniem programu komputerowego i Internetu. Oficyna Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2009 4. Piotrek P., Zieleniecka B.: Technika pisania prac dyplomowych. WSB, Poznań 2004.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Prelekcja, dyskusja, prezentacja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Ocena przygotowania do zajęć, Przygotowanie planu działań i konspektu projektu, wystąpienie ustne
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Na ocenę końcową składa się ocena z konspektu projektu dyplomowego wykonanego jako prezentacja multimedialna i zaprezentowana na forum grupy seminaryjnej.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego np. W1 – K_W03

Symbol modułu	M T1 ST 53 ITS
Nazwa kierunku studiów	Transport
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Logistyka w Produkcji Żywności Logistics of Food Processing
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2,32/1,68)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Agata Blicharz-Kania
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biologicznych Podstaw Technologii Żywności i Pasz
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przybliżeniem studentom wybranych aspektów dotyczących bezpieczeństwa produkcji, transportu i przechowywania żywności, przepisów prawnych obowiązujących w tym zakresie oraz roli opakowań w obrocie towarowym produktów spożywczych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student posiada znajomość systemów zarządzania przedsiębiorstwem, produkcją, jakością z uwzględnieniem procesów logistycznych oraz obowiązujących uregulowań prawnych w tym zakresie.
	W2. Student zna w zaawansowanym stopniu wybrane zagadnienia na temat problematyki przechowywania żywności, w tym surowców oraz produktów zwierzęcych i roślinnych.
	W3. Student zna i rozumie wybrane zagadnienia w zakresie zasad obrotu i przewozu żywności oraz zapewnienia jakości i bezpieczeństwa artykułów rolno-spożywczych w transporcie.
	W4. Student zna i rozumie wybrane zagadnienia z zakresu transportu surowców i produktów pochodzenia roślinnego oraz zwierzęcego.
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi zastosować przepisy prawne w organizacji obrotu żywnością oraz analizować problemy występujące w systemie transportowym UE, ma umiejętność właściwego odczytywania i wypełniania dokumentacji dotyczącej przebiegu poszczególnych działań w procesach produkcyjnych, transportowych, magazynowych itp.
	U2. Student potrafi zidentyfikować poszczególne zanieczyszczenia żywności powstające w trakcie transportu; podejmować odpowiednie działania rozwiązujące problemy w zakresie produkcji żywności, zdrowia zwierząt, stanu środowiska naturalnego.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student jest gotów do przestrzegania norm i przepisów prawnych, ma świadomość znaczenia zawodowej, moralnej i etycznej odpowiedzialności za

	produkcję towarów żywnościowych wysokiej jakości.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Biologia, chemia, fizyka, matematyka
Treści programowe modułu	Przedmiot obejmuje: omówienie podstawowych pojęć z zakresu logistyki w produkcji żywności, charakterystykę uwarunkowań dotyczących właściwego przechowywania i transportu żywności, przedstawienie zagrożeń związanych z nieodpowiednią dystrybucją surowców i produktów spożywczych, omówienie przepisów regulujących ten obszar, a także systemów zapewnienia jakości oraz przedstawienie obowiązków producentów i dostawców żywności.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: <ol style="list-style-type: none"> 1. Tomasz Rokicki, Bogdan Klepacki. Transport żywności: uwarunkowania organizacyjne, techniczne, ekonomiczne oraz jego skala, Warszawa, Wydawnictwo SGGW, 2019. 2. Danuta Kołożyn-Krajewska, Tadeusz Sikora. Zarządzanie bezpieczeństwem żywności : teoria i praktyka, Warszawa, Wydawnictwo C.H. Beck, 2010. 3. Zbigniew Abramowicz; pod red. Janusza B. Berdowskiego, Haliny Rutkowskiej. Poradnik producenta i dystrybutora artykułów spożywczych : normy i przepisy prawne, magazynowanie, transport, substancje dodatkowe, import, eksport, kontrola jakości, Warszawa, Wydawnictwo Verlag Dashöfer, 2000. Literatura uzupełniająca: <ol style="list-style-type: none"> 1. Mirosław Jarosz; pod red. Justyna Kulawik. Obrót żywnością a zdrowie : praktyczny poradnik dla przedsiębiorców, Warszawa, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, 2009. 2. Bieżące artykuły naukowe związane z omawianą tematyką.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: dyskusja, wykład, doświadczenia polegające na przeprowadzaniu badań instrumentalnych i analiz chemicznych mających na celu określenie zmian właściwości produktów spożywczych w czasie ich transportu i przechowywania, wykonanie projektu, w ramach którego studenci przygotowują plan dostaw surowców i sposobu ich magazynowania z uwzględnieniem możliwych zagrożeń, wykonywanie zadań grupowych polegających na analizie błędów mogących wystąpić podczas transportu żywności.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1, W3, W4 - ocena sprawozdań, zaliczeń pisemnych (kolokwia, egzamin), W2, U2 - ocena wykonania projektu, U1- ocena wykonania projektu, odpowiedzi ustne, K1 - ocena wykonania doświadczeń, odpowiedzi ustne, Formy dokumentowania osiągniętych wyników: projekty, sprawozdania, kolokwia, egzamin, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena z ćwiczeń – średnia arytmetyczna oceny eksperymentów oraz ocen ze sprawdzianów i wykonanego projektu; Ocena końcowa – ocena z egzaminu pisemnego 60% + 40% ocena z ćwiczeń.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – T1 _W13 W2 – T1 _W15 W3 – T1 _W19 W4 – T1 _W21 U1 – T1 _U15 U2 – T1 _U23 K1 – T1 _K04

Symbol modułu	M TA1 ST 54
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Prawo transportowe Transport law
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	2 (1,5/0,5)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	
Jednostka oferująca przedmiot	Jednostka zewnętrzna
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie ogólnej wiedzy z zakresu znajomości prawa transportowego, w szczególności jego geneza pojęcie przedmiotu struktura i miejsce w systematyce prawa, wewnętrzne i międzynarodowe źródła prawa transportowego, prawny ustrój uczestników działalności transportowej, system umowy w działalności transportowej oraz tryb dochodzenia roszczeń .
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien nabyć po zrealizowaniu przedmiotu. Należy przedstawić efekty dla wykładu i ćwiczeń.	Wiedza:
	W1.Ma wiedzę w zakresie ustawodawstwa oraz wymagań prawnych w odniesieniu do transportu, obrotu żywnością oraz zapewnienia jakości i bezpieczeństwa żywności w transporcie, posiada wiedzę o zasadach wspólnej polityki transportowej krajów UE
	W2.ma podstawową wiedzę prawną, socjologiczną i filozoficzną ukierunkowaną na zrozumienie zasad funkcjonowania jednostek w otaczającym środowisku społecznym i przyrodniczym
	Umiejętności:
	U1. potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych źródeł; potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie;
	U2.potrafi rozpoznać sytuacje konfliktowe w kontaktach międzyludzkich i zdefiniować interesy stron oraz przedstawić propozycje rozwiązania problemu; potrafi porozumiewać się z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji oraz przygotować wystąpienie publiczne i wykreować markę
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość konieczności podporządkowania się zasadom pracy w zespole i ponoszenia odpowiedzialności za wspólnie realizowane działania.
	K2. Rozumie konieczność przestrzegania norm i przepisów prawnych w transporcie ładunków oraz komunikacji zbiorowej
	K3. Potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy, jest chętny do współpracy.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Formy dokumentowania osiągniętych wyników: protokół zaliczenia.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość podstaw ogólnej wiedzy prawniczej
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Wykład obejmuje: Źródła prawa transportowego i przewozowego. Podstawowe pojęcia prawne: Kodeks cywilny i zakres jego stosowania w transporcie. Znaczenie prawa stanowionego i prawa umownego w regulacji transportowej.

	Zakres działalności transportowej objętej aktami prawnymi w europejskim systemie transportowym – przewozy krajowe i międzynarodowe. Transport krajowy w europejskim systemie transportowym. Ustawa – Prawo Przewozowe. Podstawy prawne przewozu osób. Odpowiedzialność przewoźnika z tytułu przewozu: szkody transportowe. Drogowe prawo przewozowe. Regulacje prawne w transporcie drogowym osób i rzeczy. Inspekcja Transportu Drogowego – organizacja i kompetencje. Podstawy prawne usług spedycyjnych – umowa spedycji. Regulacje prawne ubezpieczeń transportowych.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura obowiązkowa: Ustawa Prawo przewozowe z dnia 15.11.1984 r. Ustawa o transporcie drogowym z dnia 06.09.2001 r. Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny Literatura zalecana: 1. Prawo transportu lądowego. W Górski, E. Mendyk. Warszawa WKiŁ 2005 2. Orzecznictwo sądowe
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	1) wykład – objaśnienie lub wyjaśnienie, 2) opowiadanie, 3) klasyczna metoda problemowa, 4) prelekcja

Symbol modułu	M T1 ST 55 ITS
Nazwa kierunku studiów	transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Logistyka transportu produktów chłodniczych Logistics of cooled products transport
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Dariusz Góral
Jednostka oferująca moduł	Katedra Biologicznych Podstaw Technologii Żywności i Pasz
Cel modułu	Przekazanie studentom podstawowej wiedzy z zakresu budowy i działania systemów i urządzeń chłodniczych wykorzystywanych w transporcie i systemach dystrybucji produktów chłodzonych i mrożonych w obrocie krajowym i zagranicznym. Zrozumienie ważności potrzeby zachowania ciągłości łańcucha chłodniczego i jego roli w systemach logistycznych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Ma podstawowa wiedzę w zakresie budowy i eksploatacji pojazdów i środków transportu chłodniczego
	2. Ma ogólną teoretyczną wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia transportu chłodniczego oraz logistyki i dystrybucji produktów chłodzonych i mrożonych
	3. Charakteryzuje uwarunkowania technologiczne w transporcie chłodniczym
	Umiejętności:
	1. Wykonuje pod kierunkiem opiekuna naukowego zadania inżynierskie dotyczące wybranych eksploatacyjnych i konstrukcyjnych obliczeń instalacji i urządzeń chłodniczych
	2. Zna metody doboru środków transportu do specyfiki przewożonego surowca
	Kompetencje społeczne:
	1. Rozumie potrzebę przekazywania społeczeństwu informacji dotyczących osiągnięć w zakresie logistyki i dystrybucji żywności
Wymagania wstępne i dodatkowe	Termodynamika, Logistyka dystrybucji
Treści programowe modułu	Charakterystyka czynników stosowanych w transporcie chłodniczym. Budowa i działanie urządzeń chłodniczych w transporcie. Charakterystyka pracy sprężarek, wymienników ciepła, skraplaczy, parowników w urządzeniach chłodniczych. Wybrane zagadnienia eksploatacyjne urządzeń chłodniczych. Trwałość żywności a strategia dystrybucji. Systemy zarządzania bezpieczeństwem dystrybucji oraz zasady dobrej praktyki transportowej. Uwarunkowania technologiczne i prawne w transporcie.

	Środki transportu chłodniczego i ich klasyfikacja. Budowa pojazdów chłodniczych i wyposażenia do transportu wodnego. Dobór instalacji i urządzeń chłodniczych. Opakowania i konteneryzacja transportu chłodniczego. Dystrybucja oraz podstawy informatycznego wspomagania zarządzania logistyką.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. W. Zalewski, Systemy i urządzenia chłodnicze, PK 2007 2. Pojazdy chłodnicze w transporcie żywności, Pod red. W Zwierzyckiego, K. Bieńczaka, Wyd. System, Poznań 2006 3. Kwaśniowski S., Zasady doboru urządzeń chłodniczych i grzewczych do nadwozi izotermicznych. w.: Pojazdy izotermiczne i chłodnicze. Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 1997. 4. Praca zbiorowa pod red. Zwierzycki W., Bieńczak K.: Pojazdy chłodnicze w transporcie żywności. Systherm, Poznań 2006 5. Barcik R.A.: Logistyka dystrybucji. ATH, Bielsko-Biała 2005 6. Berdowski J., Rutkowska H. i inni: Poradnik producenta i dystrybutora artykułów żywnościowych. Wydawnictwo Verlag Dashofer Warszawa 2000
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Omawianie zagadnień z wykorzystaniem środków audiowizualnych, filmy dydaktyczne; ćwiczenia sprawdzające i utrwalające wiedzę zdobytą na wykładach, ćwiczenia w zakresie interpretacji danych, dyskusja na forum całej grupy ćwiczeniowej – metoda problemowa, konfrontacja różnych stanowisk studentów poprzez ćwiczenia praktyczne np. opracowanie referatu, konsultacje.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1- zaliczenie sprawdzające wiedzę z zakresu objętego efektami kształcenia</p> <p>W2- zaliczenie sprawdzające wiedzę z zakresu objętego efektami kształcenia</p> <p>W3- zaliczenie sprawdzające wiedzę z zakresu objętego efektami kształcenia</p> <p>U1- kolokwium cząstkowe,</p> <p>U2- projekt logistyczny,</p> <p>K1- odpowiedzi ustne na zajęciach, dyskusje.</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: sprawdziany, dziennik prowadzącego, zaliczenie ze stopniem.</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Kolokwium 25%</p> <p>Projekt 25%</p> <p>Zaliczenie na prawach egzaminu 50%</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>T1_W19</p> <p>T1_W04</p> <p>T1_U22</p> <p>T1_U15</p> <p>T1_K01</p>

Symbol modułu	M T1 ST 56 ITS
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Systemy zarządzania Management systems
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	6
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,4/0,6)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr Wojciech Gołębiowski
Jednostka oferująca moduł	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy w zakresie systemów zarządzania, ich założeń, rodzajów, cech oraz korzyści; w tym szczególnie w odniesieniu do wybranych systemów zarządzania: jakością, środowiskiem, energią, bezpieczeństwem ruchu drogowego. Ponadto celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z różnymi metodami i koncepcjami w obszarze systemów zarządzania.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Ma ogólną wiedzę z zakresu systemów zarządzania.
	Umiejętności:
	U1. Potrafi posługiwać się normami i standardami w procesach planowania, organizowania, motywowania i kontroli (pracy, jakości itp.) na poziomie zintegrowanym.
	U2. Potrafi opracować i analizować wybrane dokumenty systemu zarządzania jakością w odniesieniu do zidentyfikowanej struktury procesowej (księga jakości, karty procesów, procedury graficzne, procedury opisowe, instrukcje.
	Kompetencje społeczne:
	1. Jest chętny do wyrażania ocen oraz przekazywania swojej wiedzy przy użyciu różnych środków przekazu informacji.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Realizacja przedmiotu zakłada posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu zarządzania.
Treści programowe modułu	Przedmiot obejmuje zagadnienia nakreślone programem. Wykład obejmuje: istota, geneza, cechy, założenia i zakres systemów zarządzania; rodzaje systemów zarządzania: system zarządzania środowiskiem, system zarządzania energią, system zarządzania bezpieczeństwem ruchu drogowego - pojęcia, cechy charakterystyczne, cele, zakres i korzyści; problemy integracji systemów informacyjnych zarządzania; podejście procesowe w normatywnych systemach zarządzania; proces wdrażania systemów zarządzania; audyt i certyfikacja systemów zarządzania; ocena zgodności.

	<p>Ćwiczenia obejmują: Identyfikacja i analiza korzyści i trudności związanych z wdrażaniem systemów zarządzania jakością w przedsiębiorstwach. Interpretacja wymagań norm serii ISO oraz projektowanie działań w celu spełnienia wymagań dla przedsiębiorstw. Projektowanie narzędzi realizacji zasad zarządzania jakością w przedsiębiorstwach. Projektowanie struktury dokumentacji systemu zarządzania jakością dla przedsiębiorstw. Projektowanie elementów dokumentacji systemu zarządzania jakością – księga jakości, procedury, formularze do zapisów, plany jakości. Identyfikacja procesów realizowanych w przedsiębiorstwach. Projektowanie mapy procesów i mapy procesu.</p> <p>Identyfikacja i opracowanie wybranych dokumentów systemu zarządzania jakością w odniesieniu do zidentyfikowanej struktury procesowej (księga jakości, karty procesów, procedury graficzne, procedury opisowe, instrukcje).</p>
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wawak S., Zarządzanie jakością, Teoria i praktyka, Onepress, 2016. 2. Bugdol, Jedynek, Współczesne systemy zarządzania. Jakość, bezpieczeństwo, ryzyko, Onepress2016. <p>Literatura zalecana:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Łańcucki J. (red.), Systemy zarządzania w znormalizowanym świecie, Wyd. Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, 2020. 2. Zymonik Z., Hamrol A., Grudowski P., Zarządzanie jakością i bezpieczeństwem, PWE, Warszawa 2013.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	omawianie zagadnień w oparciu o schematy i ilustracje, prezentacja wybranych zjawisk za pomocą modeli dydaktycznych, ćwiczenia sprawdzające i utrwalające wiedzę zdobytą na wykładach, ćwiczenia w zakresie interpretacji danych, case studies, techniki pobudzania myślenia twórczego (np. burza mózgów), praca w małych grupach, wystąpienia indywidualne studentów, dyskusja na forum całej grupy ćwiczeniowej, kolokwia, zaliczenie.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>W1 – prezentacja zaliczeniowa na dany temat.</p> <p>U1 – udział w dyskusjach na forum grupy, prezentacja zaliczeniowa na zadany temat oraz jej wygłoszenie i odpowiedzi na pytania.</p> <p>U2 – samodzielne lub zespołowe wykonywanie ćwiczeń z wykorzystaniem narzędzi realizacji zasad zarządzania jakością w przedsiębiorstwie</p> <p>K1 – aktywność na zajęciach – obserwacja zaangażowania studenta, przygotowanie prezentacji zaliczeniowej.</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, prace zaliczeniowe (prezentacje).</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Zaliczenie końcowe (prezentacje/referaty) – 80%</p> <p>Obecności na zajęciach (100% lub 1 nieobecność) – 10%</p> <p>Aktywność na zajęciach – 10%.</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>W1 - T1_W13</p> <p>U1 – T1_U02</p> <p>U2 - T1_U18</p> <p>K1 – T1_K07</p>

Symbol modułu	M T1 ST 57
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Budownictwo drogowe / Building of road
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	7
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/nielkontaktowe	4 (2,16/1,84)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. inż. Antoni Grzywna
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii Środowiska i Geodezji
Cel modułu	Przyswojenie przez studenta podstawowych wiadomości z zakresu budownictwa drogowego i prawa budowlanego, poznanie podstaw projektowania dróg, stosowanych materiałów, elementów składowych drogi oraz budowy związanych z budownictwem drogowym. Opanowanie podstaw rysunku budowlanego oraz umiejętności czytania projektów budowlanych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zna materiały budowlane stosowane przy budowie dróg
	2. Zna podstawowe zasady kształtowania niwelety drogi
	3. Zna zasady doboru konstrukcji nawierzchni drogowej
	Umiejętności:
	1. Potrafi dokonać wyboru konstrukcji nawierzchni drogowej.
	2. Potrafi wykonać koordynację planu i profilu drogi.
	3. Potrafi sporządzić profil podłużny drogi.
	Kompetencje społeczne:
	1. Ma świadomość znaczenia prawidłowej sieci drogowej.
	2. Jest gotów do współpracy w grupie przyjmując w niej różne role.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Transport drogowy, Inżynieria ruchu
Treści programowe modułu	Podstawowe wiadomości dotyczące procesu inwestycyjnego w budownictwie – etapy, uczestnicy procesu i ich prawa i obowiązki. Dokumenty budowy. Proces inwestycyjny a ochrona środowiska. Podstawowe przepisy prawne dotyczące dróg publicznych. Klasy i kategorie dróg i ulic. Charakterystyka elementów dróg. Skrzyżowania. Węzły drogowe. Technologie robót drogowych. Materiałoznawstwo drogowe. Kruszywa budowlane. Mineralne spoiwa budowlane. Zaprawy budowlane i beton, beton zbrojony. Lepiszczka bitumiczne. Mieszanki mineralno-asfaltowe. Podstawy projektowania dróg. Plan sytuacyjny. Przekroje poprzeczne. Przekrój podłużny. Roboty ziemne.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Połośki M. Proces inwestycyjny i eksploatacja obiektów budowlanych. Wyd. SGGW, Warszawa 2008. 2. Sieniawska-Kuras A.: Budownictwo drogowe w zarysie. Wydawnictwo KaBe, Krosno 2010. 3. Stefańczyk B.: Budownictwo ogólne. T. 1. Materiały i wyroby budowlane. Arkady, Warszawa 2005. 4. Towpik K., Gołaszewski A., Kukulski J. Infrastruktura transportu samochodowego. Wyd. Politechniki Warszawskiej, 2006. 5. Katalog typowych konstrukcji nawierzchni podatnych i półsztywnych. GDDKiA, 2014.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: Wykład multimedialny, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne, zespołowe i indywidualne projekty, dyskusja.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2: ocena zadania projektowego, ocena wystąpienia, ocena prezentacji. Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: zespołowe i indywidualne projekty techniczne, praca pisemna, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Praca pisemna – 50 %, Sprawozdania z projektów – 40 %, Aktywność na zajęciach – 10 %.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	T1_W02; T1_W11; T1_W18; T1_W22 T1_U02; T1_U09; T1_U25 T1_K02; T1_K04

Symbol modułu	M TA1 ST 58 W	
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka	
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Centra logistyczne, dystrybucja, outsourcing Logistics centers, distribution, outsourcing	
Język wykładowy	polski	
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia	I	
Rok studiów dla kierunku	4	
Semestr dla kierunku	8	
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1/1)	
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Dr hab. inż. Sławomir Juściński	
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu - Zakład Logistyki i Zarządzania Przedsiębiorstwem	
Cel modułu	Przekazanie podstawowych wiadomości z zakresu centrów logistycznych, logistyki dystrybucji i outsourcingu w zakresie obsługi logistycznej. Zapoznanie z różnymi koncepcjami łańcucha dostaw produktów. Omówienie strategii obsługi klientów w procesie dystrybucji z udziałem centrów logistycznych. Przedstawienie zagadnień zmienności popytu i prognozowania popytu na wyroby przy wykorzystaniu modeli szeregów czasowych. Opis zagadnień logistyki dystrybucji przy wykorzystaniu handlu elektronicznego. Projektowanie, budowa i funkcjonowanie centrów logistycznych. Przedstawienie zagadnień efektywnej obsługi logistycznej poprzez wdrożenie koncepcji outsourcingu w łańcuchu logistycznym. Przykłady różnych poziomów i zakresów outsourcingu wprowadzanego w firmach produkcyjnych i handlowych.	
	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla obszaru
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów nie może przekroczyć dla modułu (4-8). Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:	
	1. Zna podstawy teoretyczne funkcjonowania logistyki dystrybucji towarów w gospodarce rynkowej.	
	2. Rozumie i potrafi objaśnić zagadnienia związane z: handlem hurtowym i detalicznym, fizyczną dystrybucją towarów, zarządzaniem logistycznym centrami dystrybucji towarów, kosztami dystrybucji, konfiguracją łańcucha dostaw produktów, outsourcingiem usług w logistyce dystrybucji oraz obsługą klienta w procesie dystrybucji.	
	3. Posiada podstawową wiedzę na temat prognozowania popytu w logistyce dystrybucji, technikach i błędach w prognozowaniu popytu, elektronicznych kanałach dystrybucji, outsourcingu oraz koncepcji efektywnej obsługi konsumenta (ECR).	
	Umiejętności:	

	1. Umie analizować i diagnozować problemy związane z funkcjonowaniem logistyki dystrybucji.	
	2. Potrafi korzystać z uzyskanych informacji na temat kanałów dystrybucji, kosztów dystrybucji, funkcjonowania centrów logistycznych, outsourcingu usług w logistyce dystrybucji, programów obsługi klienta, prognozowania popytu, dystrybucji w handlu elektronicznym, a także dokonywać ich interpretacji i formułować opinie.	
	3. Uczestniczyć w podstawowych zadaniach realizowanych w obszarze logistyki dystrybucji.	
	Kompetencje społeczne:	
	1. Ma aktywną postawę w zakresie wyrażania ocen i przekazywania swojej wiedzy przy użyciu różnych środków przekazu, jest chętny do współpracy.	
	2. Jest świadomy potrzeby podejmowania samokształcenia i aktualizowania wiedzy w dziedzinie logistyki dystrybucji.	
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się w poszczególnych kategoriach: <u>Wiedza:</u> Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego kształceniem 1-3; <u>Umiejętności:</u> Ad. 1-3- praca pisemna (kolokwium) sprawdzająca wiedzę z zakresu objętego umiejętnościami 1-3; <u>Kompetencje społeczne:</u> Ad. 1-2 odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność	
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe wiadomości z zakresu przedmiotu Logistyka oraz Organizacja i zarządzanie.	
Treści modułu kształcenia – zwrócić uwagę na ok. 100 słów.	Przedmiot opisuje strukturę i podstawowe pojęcia w dystrybucji towarów, charakteryzuje handel hurtowy i detaliczny, zagadnienia internacjonalizacji i globalizacji gospodarki, kanały dystrybucji oraz system fizycznej dystrybucji w aspekcie wymagań dostawców i konsumentów. W ramach przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu: zarządzania logistycznego dystrybucją towarów, kosztów dystrybucji, koncepcji łańcucha dostaw produktów z udziałem centrów logistycznych, outsourcingu usług w obszarze logistyki dystrybucji, programów logistycznej obsługi klienta oraz budowy kompleksowych strategii w obsłudze klienta. Prezentowane są tematy o problemach prognozowania popytu w logistyce dystrybucji, jakościowych technikach prognozowania, błędach prognozy popytu, czynnikach wpływających na popyt, modelach szeregów czasowych w prognozowaniu popytu, prognozach kombinowanych, przyczynach zmienności popytu. Ponadto realizowane są tematy dotyczące: logistyki dystrybucji w erze Internetu, modelach fizycznej dystrybucji w handlu elektronicznym (B2C), elektronicznych kanałach dystrybucji, koncepcji efektywnej obsługi konsumenta (ECR) oraz koncepcji pogłębionej współpracy w planowaniu biznesu, prognozowaniu popytu i zamówień oraz uzupełnianiu zapasów (CPFR), a także harmonogramowaniu transportu i nadzorze operacji w centrum dystrybucji.	
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Literatura obowiązkowa: 1. Frankowska M., Jedliński M., Efektywność systemu dystrybucji, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2011. 2. Juściński S.: Outsourcing w zarządzaniu logistycznym, Monografia naukowa, ISBN 978-83-7270-916-5, Lublin 2011.	

	<p>3. Gołębska E., Kompendium wiedzy o logistyce, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2021.</p> <p>4. Eckert H., Sprzedaż i dystrybucja, Wyd. Edu BC Edukacja sp.z o.o. , Warszawa 2010</p> <p>5. Krawczyk S. (red.) Logistyka. Teoria i praktyka, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2011.</p> <p>Literatura zalecana: Pisz I., Sęk T., Zielecki W., Logistyka w przedsiębiorstwie (e-book), format Pdf, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2013. Blaik P. Efektywność logistyki. Aspekt finansowy i zarządczy. Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2015 Coyle J.J., Bardi E.J., Langley C.J., Zarządzanie logistyczne, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2010. Skowronek Cz., Sarjusz –Wolski Z., Logistyka w przedsiębiorstwie, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2010.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	<p>Wykład: przekaz informacji z wykorzystaniem slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji wyjaśniająco - poglądowa.</p> <p>Ćwiczenia: wykorzystanie materiałów poglądowych i slajdów (rzutnik multimedialny). Metoda realizacji analityczno - problemowa.</p>

Efekty kierunkowe:

Wiedza: TA1_W06 +++, TA1_W13 +++, TA1_W15 +++, TA1_W16 +++, TA1_W20 +

Umiejętności: TA1_U03 ++, TA1_U05 +++, TA1_U10 ++, TA1_U17 +++, TA1_U19+++.

Kompetencja społeczne: TA1_K01 +++, TA1_K04 +++)

Symbol modułu	M T1 ST 58 W
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Drogowy przewóz osób i rzeczy Road transport of passengers and goods
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	fakultatywny
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1/1)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	dr hab. inż. Grzegorz Maj, prof. uczelni
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Energetyki i Środków Transportu
Cel modułu	Celem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z problematyką organizacji przewozu osób i ładunków w transporcie krajowym i międzynarodowym.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W1. Student posiada wiedzę w zakresie regulacji prawnych w zakresie organizacji krajowego i międzynarodowego przewozu osób.
	W2. Student posiada wiedzę o zasadach organizacji przewozów ładunków drobnicowych, masowych i specjalistycznych w transporcie krajowym i międzynarodowym.
	W3. Student posiada wiedzę na temat zasad dostępu do rynku przewozowego.
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi zastosować obowiązujące regulacje prawne w przy przewozie osób i rzeczy w transporcie krajowym, wspólnotowym i poza wspólnotowym.
	U2. Student potrafi zaplanować krajowy i międzynarodowy przewóz osób i rzeczy.
	Kompetencje:
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	K1. Student ma świadomość istotności przestrzegania regulacji prawnych w transporcie drogowym w przewozie ładunków oraz osób.
	K2. Student potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy oraz współpracować ze specjalistami z pokrewnych dziedzin wiedzy
Wymagania wstępne i dodatkowe	W1 – W3 - Udział w wykładach, U1-U2 – opracowanie prezentacji multimedialnej i projektu przewozu osób lub rzeczy w transporcie krajowym lub międzynarodowym, K1-K2 - Odpowiedzi ustne na zajęciach, aktywność, opracowanie prezentacji i projektu Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego, projekt, prezentacja
Wymagania wstępne i dodatkowe	Znajomość podstawowej terminologii ustawodawczej z zakresu ruchu drogowego, transportu krajowego i międzynarodowego, Matematyka i badania operacyjne, Fizyka, Logistka, Inżynieria ruchu, Systemy transportowe, Infrastruktura transportu, Transport drogowy.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Przedmiot obejmuje zagadnienia nakreślone programem. W ramach tego przedmiotu realizowane są zagadnienia z zakresu transportu drogowego. Zajęcia obejmują zagadnienia: zasady przewozu ładunków specjalistycznych tj. niebezpiecznych, żywnościowych, ponadnormatywnych, odpadów, żywych zwierząt, drewna, ładunków łatwopalających się w ujęciu transportu krajowego i międzynarodowego. Poruszane są także zagadnienia krajowego i międzynarodowego transportu drogowego osób w komunikacji zbiorowej zarówno na terenie, jak i poza UE. Podczas zajęć przedostawanie jest praktyczne zastosowanie przepisów o czasie pracy kierowcy zgodnie z

	Rozporządzeniem 561/2006/We, Umową AETR oraz Ustawą o czasie pracy kierowcy.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Piekarski W., Maj G. Transport drogowy T. 1, Wyd. Libropolis, Lublin 2017 - Piekarski W., Maj G. Transport drogowy T. 2, Wyd. Libropolis, Lublin 2017 - Grzegorzczak K., Buchcar R. Przewóz drogowy towarów niebezpiecznych ADR 2019-2021. Wyd. Buch-Car, Błonie 2019 - Prasolek Ł. Czas pracy kierowców Procedury rozliczenia wzory, Wyd. C. H. Beck, Warszawa 2015 - Startkowski D., Bieńczak K., Zwierzycki W. Samochodowy transport krajowy i międzynarodowy Kompendium wiedzy praktycznej Tom I-V, Wyd. Systherm, 2012 - Prochowski L., Żuchowski A. Technika transportu ładunków, Wyd. WKiŁ, Warszawa 2016 - Prochowski L., Żuchowski A. Samochody ciężarowe i autobusy, Wyd. WKiŁ, Warszawa 2016 <p>Literatura zalecana:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Madej B. Przewozy ładunków nienormatywnych. Wyd. ATUT-BM, 2020 - Juściński S. Logistyka transportu ładunków nienormatywnych, Wyd. Libropolis, Lublin 2017 - Madej B. Załadunek pojazdów i mocowanie ładunków w transporcie drogowym. Poradnik 2020. Wyd. ATUT-BM, 2020 - Madej B. Przewozy artykułów żywnościowych . Poradnik. 2021. Wyd. ATUT-BM, 2021
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	<ol style="list-style-type: none"> 1) wykład 2) rozwiązywanie zadań problemowych, 3) analiza danych statystycznych, 4) wykonanie projektu obliczeniowego, 5) zaliczenie.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

T1_W06+
 T1_W13 ++
 T1_W20 ++
 T1_U15+++
 T1_U18+
 T1_U19 +
 T1_U22 ++
 T1_K01 ++
 T1_K04 +++
 T1_K07 +

Symbol modułu	M T1 ST 59 S
Kierunek lub kierunki studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Seminarium dyplomowe 2 Diploma seminar 2
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	I
Rok studiów dla kierunku	4
Semestr dla kierunku	8
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	2 (1,2/0,8)
Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Pracownik samodzielny ze stopniem nie niższym niż dr hab.
Jednostka oferująca przedmiot	katedry
Cel modułu	Celem modułu jest umożliwienie dyplomantowi prezentacji i referowania tez swojej pracy inżynierskiej z zakresu techniki motoryzacyjnej i energetyki rolnictwa na forum seminaryjnym i przygotowanie go do jej obrony podczas egzaminu dyplomowego.
Efekty uczenia się – łączna liczba efektów od 4 do 8. Należy przedstawić opis zakładanych efektów uczenia się, które student powinien osiągnąć po zrealizowaniu modułu. Należy przedstawić efekty dla zastosowanych form zajęć łącznie.	Wiedza:
	W 1. Zna zasady pisania, prezentowania i referowania prac o charakterze inżynierskiej pracy dyplomowej.
	W 2. Zna zagadnienia na egzamin dyplomowy i udziela na nie odpowiedzi.
	Umiejętności:
	U 1. Posiada umiejętność pisemnego przygotowania pracy dyplomowej w oparciu o dane pozyskane z różnych źródeł.
	U 2. Posiada umiejętność referowania, prezentowania i uzasadniania wyników własnych działań i przemysłów oraz zagadnień na egzamin dyplomowy.
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Kompetencje społeczne:
	K 1. Rozumie konieczność dalszego samodoskonalenia się i zachowywania się w sposób profesjonalny w pełni odpowiedzialny za własną pracę.
	K 2. Realizując etapy pracy dyplomowej potrafi współpracować w grupie oraz z otoczeniem społecznym.
	W 1: Ocena prezentacji i referowania pracy dyplomowej. W 2: Ocena prezentacji i referowania wybranych zagadnień na egzamin dyplomowy. U 1: Ocena prezentacji i referowania pracy dyplomowej. U 2: Ocena prezentacji i referowania pracy dyplomowej i opracowanych zagadnień na egzamin dyplomowy. K 1: Ocena zaangażowania w trakcie zajęć - udział w dyskusjach. K 2. Realizując etapy pracy dyplomowej potrafi współpracować w grupie oraz z otoczeniem społecznym. Formy dokumentowania osiągniętych wyników: dziennik prowadzącego zajęcia, praca dyplomowa.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Treści realizowane w dotychczasowym toku studiów, szczególnie z zakresu techniki motoryzacyjnej i energetyki rolnictwa.
Treści modułu kształcenia – zwarty opis ok. 100 słów.	Prezentacja i referowanie przez dyplomantów zagadnień na egzamin dyplomowy inżynierski. Prezentacja tematu, celu i zakresu prac dyplomowej. Przedstawienie przeglądu literatury związanej z tematem i zakresem pracy. Założenia projektowe (konstrukcyjne). Charakterystyka obiektu badawczego i metodyki. Prezentacja i analiza wyników uzyskanych w pracy i ich dyskusja.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	1. Bielec E., Bielec J. 2000. Podręcznik pisania prac albo technika pisania po polsku. Kraków.

	<ol style="list-style-type: none"> 2. Dobre obyczaje w nauce. Zbiór zasad i wytycznych, Warszawa: PAN, 2001. 3. Dudziak A., Żejmo A. 2008. Redagowanie prac dyplomowych. Wskazówki metodyczne dla studentów. Wyd. Difin. Warszawa. 4. Drączkowski F. 2000. ABC pisania pracy magisterskiej. Wyd. Pelplin. 5. Knecht Z. 1999. Metody uczenia się i zasady pisania prac dyplomowych. Poradnik jak się uczyć, jak pisać pracę dyplomową. Wyższa Szkoła Zarządzania „Edukacja”. Wrocław. 6. Kozłowski R. 2009. Praktyczny sposób pisania prac dyplomowych z wykorzystaniem programu komputerowego i Internetu. Wyd. Wolters Kluwer Polska. 7. Zenderowski R. 2018. Technika pisania prac magisterskich i licencjackich. Wyd. CeDeWu.pl, Warszawa.
Planowane formy /działania/metody dydaktyczne	Prezentacja multimedialna, dyskusja.

Stopień „odpowiedniości” (stopień osiągania efektów uczenia się):

Symbol modułu	M_T1_ST_62
Nazwa kierunku studiów	Inżynieria Rolnicza i Leśna
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Historia Przemysłu Spożywczego History of Food Industry
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia I stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	1 (0,5/0,5)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Tomasz Oniszczyk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Techniki Ciepłej i Inżynierii Procesowej/Zakład Inżynierii Procesowej
Cel modułu	Celem nauczania przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy z zakresu historii powstania przemysłu spożywczego na świecie i w Polsce, rozwoju tego sektora w Polsce po II wojnie światowej oraz w ostatnim dwudziestoleciu, udziału sektora spożywczego w gospodarce narodowej, branży i lokalizację, trendy rynkowe.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna historię powstania przemysłu spożywczego na świecie i w Polsce, znaczenie tego sektora przetwórstwa w gospodarce narodowej, specjalizacji i rejonizacji przemysłu, wie w jaki sposób rozwijał się przemysł w Polsce i trendy rozwojowe na najbliższe lata.
	Umiejętności:
	U1. Student potrafi interpretować wpływ rozwoju przemysłu spożywczego na jakość żywności przetworzonej oraz preferowane kierunki rozwoju.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student jest gotów do uznawania znaczenia wpływu rozwoju przemysłu spożywczego na ułatwienie produkcji różnych form żywności.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Jeśli są, należy wskazać moduły poprzedzające ten moduł
Treści programowe modułu	Historia powstania przetwórstwa żywności, powstanie przemysłu spożywczego na przestrzeni wieków na świecie i w Polsce, rejonizacja przemysłu spożywczego w Polsce, rozwój przemysłu w ostatnim 20-leciu po przemianach polityczno gospodarczych, podział sektorowy, wielkość produkcji, gracze rynkowi, perspektywy rozwoju, wielkość rynku sektorowego. Historia i stan obecny badań rynkowych konsumpcji żywności, badania trendów rozwojowych produkcji żywności i koniecznego postępu technicznego.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. Franciszek Kapusta: PRZEMYSŁ SPOŻYWCZY W POLSCE I JEGO BAZA SUROWCOWA Ekonomia XXI Wieku 2 (6) 2015 Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu Wrocław 2015

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Wykład, dyskusja
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Sposoby weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się: W1 – ocena z zaliczenia pisemnego U1 – ocena z zaliczenia pisemnego K1 – ocena z zaliczenia pisemnego
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Formy dokumentowania osiągniętych wyników: notatki prowadzącego, Ocena z zaliczenia pisemnego stanowi 100% wartości oceny końcowej.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – IC_W10 U1 - IC_U01 K1 - IC_K01

Symbol modułu	M T1 ST 62
Nazwa kierunku studiów	Transport i Logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Wiedza o nauce Knowledge on science
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	studia II stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	III
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	1 (0,6/0,4)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Grzegorz Łysiak
Jednostka oferująca moduł	Katedra Inżynierii i Maszyn Spożywczych Zakład Inżynierii Eksploatacji Maszyn
Cel modułu	Celem modułu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy na temat pojęcia i zadań nauki, podziału dyscyplin naukowych i roli nauki w poszerzaniu wiedzy o świecie i rozwoju człowieka
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student zna zagadnienia z podstawowych dziedzin nauki ich otoczenia oraz specyfiki nauk przyrodniczych, społecznych i humanistycznych
	W2. Student zna podstawowe zagadnienia nauk fizycznych obejmujących wiedzę niezbędną do zrozumienia podstawowych praw i zjawisk fizycznych występujących w przyrodzie i rolnictwie, obiektach technicznych i ich naturalnym otoczeniu
	Umiejętności:
	U1. student umie dostrzegać szczegółowe problemy metodologiczne głównych dyscyplin naukowych, interpretować i formułować ogólne opinie dotyczące problemów filozoficznych i światopoglądowych.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Ma świadomość krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowa znajomość matematyki, fizyki i chemii w zakresie aktualnie będącym przedmiotem nauki studenta w ramach jego kierunku studiów
Treści programowe modułu	Geneza i specyfika nauki. Pojęcie i cechy nauki. Dyscypliny naukowe. Podstawowe pojęcia i cechy metody naukowej. Fakty naukowe. Hipoteza, prawo naukowe, model teoretyczny, teoria. Mechanizmy rozwoju nauk. Geneza metody matematycznej. Rozwój wiedzy o wszechświecie. Narodziny fizyki. XX-wieczne rewolucje w fizyce: Ewolucja w chemii. Nauki techniczne: dawne „sztuki mechaniczne” a matematyczno-przyrodnicze podstawy nowoczesnych technologii. Specyfika nauk o życiu. Geneza i struktura nauk biologicznych. Ewolucjonizm. Biologia i ewolucjonizm a współczesne spory światopoglądowe. Nauki społeczne i humanistyka. Praktyczne i teoretyczne aspekty wiedzy o społeczeństwie. Największe odkrycia naukowe. Nauka a życie społeczne, nauka a światopogląd. Autorytet

	nauki i uczonego. Przyszłość nauki.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	<ol style="list-style-type: none"> 1. M. Heller: Filozofia nauki. Copernicus Center Press 2016. 2. M. Heller: Spotkania z nauką. Wydawnictwo: Znak 1974. 3. M. Heller: Nauka i wyobraźnia. Wydawnictwo Znak 1983. 4. Wł. Krajewski: Prawa nauki. Przegląd zagadnień metodologicznych i filozoficznych, KiW, W-wa 1998 (fragmenty). 5. Materiały BBC (British Broadcasting Corporation).
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Realizacja przedmiotu Wiedza o nauce obejmuje następujące formy zajęć: wykład prowadzony w wymiarze 1 godz. tygodniowo (15 tygodni zajęć), Metody dydaktyczne: wykład, prezentacja, dyskusje problemowe
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	<p>Sposoby weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się:</p> <p>W1 – uczestnictwo i ocena przygotowania do zajęć, ocena wystąpień i prezentacji, sprawdzian końcowy</p> <p>W2 – uczestnictwo i ocena przygotowania do zajęć, ocena wystąpień i prezentacji, sprawdzian końcowy</p> <p>U1 – uczestnictwo i ocena przygotowania do zajęć, ocena wystąpień i prezentacji</p> <p>K1 - uczestnictwo i ocena przygotowania do zajęć, ocena wystąpień i prezentacji</p> <p>Formy dokumentowania osiągniętych wyników:., dziennik prowadzącego, prezentacja lub wystąpienie na zadany temat, sprawdzian końcowy</p>
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Zaliczenie pisemne/ustne – 60%</p> <p>Ocena aktywności i przygotowania do zajęć – 20%</p> <p>Ocena prezentacji – 20%.</p>
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	<p>Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego</p> <p>W1 – T1_W01</p> <p>W2 T1_W02</p> <p>U1 T1_U10</p> <p>K1 T1_K01</p>

Symbol modułu	M T1 ST 62 TS
Nazwa kierunku studiów	Transport i logistyka
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Historia techniki History of technique
Język wykładowy	Polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	3
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	1 (0,7/0,3)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr inż. Małgorzata Góral-Kowalczyk
Jednostka oferująca moduł	Katedra Maszyn Rolniczych, Leśnych i Transportowych
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów z podstawowymi informacjami dotyczącymi najważniejszych wynalazków techniki i ich twórców.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	1. Zapoznanie studentów z najważniejszymi postaciami związanymi z rozwojem techniki od starożytności do czasów współczesnych.
	2. Zapoznanie studentów z najważniejszymi datami i wydarzeniami towarzyszącymi rozwojowi techniki od starożytności do czasów współczesnych.
	Kompetencje społeczne:
	1. Student wykazuje gotowość do poszerzania wiedzy z zakresu historii techniki.
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Treści programowe modułu	Wykłady obejmują: historię ewolucji transportu drogowego kołowego i szynowego, historię żeglugi i etapy udoskonalania pływających jednostek handlowych, okrętów wojennych i słynnych polskich żaglowców, historię jednostek wodnych o napędzie parowym i spalinowym, koncepcję budowy łodzi podwodnej, rozwój lotnictwa i astronautyki, automatyzację procesów i postęp w dziedzinie cybernetyki.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: <ul style="list-style-type: none"> • Orłowski B.: Historia techniki polskiej, 2008, Instytut Technologii Eksploatacji, Radom. • Pater Z.: Wybrane zagadnienia z historii techniki, 2011, Wydawnictwo Politechniki Lubelskiej, Lublin. Literatura uzupełniająca: <ul style="list-style-type: none"> • Nazimek D.: Człowiek i jego technologie, 2003, Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykład, wykonanie i wygłoszenie referatu, prezentacja materiałów audiowizualnych, quiz
Sposoby weryfikacji oraz formy	W1 – Opracowanie i wygłoszenie referatu

dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W2– Zaliczenie w formie quizu wiedzy K1 - ocena pracy studenta referującego i jego aktywności na wykładach Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: archiwizacja pracy zaliczeniowej i referatów, dziennik prowadzącego.
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocena końcowa – ocena z zaprezentowanego referatu 50% + 50% ocena z zaliczenia końcowego.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	Kod efektu modułowego – kod efektu kierunkowego W1 – T1_W02 W2 - T1_W07 K1 - T1_K01